உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கொத்து.

இதில்,

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை, திருவாலவாய்க்கட்டளை, திருமூலநாயனார்தத்துவக்கட்டளை, ஞானக்கட்டளை, நானசீவவாதக்கட்டளை இவைகளை முன்னர் அச்சிட்டப்பிரதிகளில் விடப்பட்டவைகளை இப்போது சில ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்துசேர்க்கவேண்டுவனவற்றைச் சேர்த்தச்சிட்டிருப்பதுடன்

சித்தாந்தக்கட்டளையும்

அச்சிட்டிருக்கின்றன.

இஃது,

சிதம்பரம்-காரியம்

குருசாமிநாயக்கரவர்களால்

சென்னை:

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1894.

உ

கணபதிதுணை.

பிரகடனம்:

இதனால் பக்திமான்கள் முதலிய யாவருக்குந்தெரியப்
படுத்துவது யாதெனில்:— சிவப்பிரகாசக்கட்டளை, திருவ
லவாய்க்கட்டளை, திருமூலநாயனார் தத்துவக்கட்டளை, ஞா
னக்கட்டளை, நாஞசிவவாதக்கட்டளை, சித்தாந்தக்கட்டளை
இவ்வாறையும் தக்கவித்வான்களைக்கொண்டு இன்னம்சேர்
கவேண்டிய ஹம்சங்களில் சிலவற்றைச்சேர்த்தும் ஆரா
சிசெய்தும், கட்டளைக்கொத்தெனப் பெயர்கொடுத்து
குமதிக்கத்தகுந்த கடிதத்திலச்சிடப்பட்டிருக்கிறதுந் தவி
ஸ்ரீராமருக்கு வசிஷ்டமகாமுனிவர் உபதேசித்தருளிய வ
லராமாயனவசனமென்னும் ஞானவாசிஷ்டவசனம் கிளே
ல் உயர்ந்தகடிதத்திலச்சிட்டிருக்கின்றது. வேண்டியவர்கள்
சென்னை, மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும், சிதம்
பரம் மேல்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கொண்ணூர் - மாணிக்கமுதலியார். புத்தகஷா
ப்பிலும் விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

ஞானவாசிஷ்டவசனம் ஆப்பவுண்டுபுத்தகம்-க-க்கு	}	க—ச—0
ஷை கலிக்காபுல்பவுண்டு புத்தகம்—க—க்கு	}	க—அ—0

இப்படிக்கு,

கொ-உலோகநாதமுதலியார்,

உஅ; சிரங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார்வீதி.
சென்னை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.

முதலத்தியாயம்-தத்துவநாமம்.

உண்ணிலைக்கருவிகள்.

பூதங்களாவன.
பிருதுவி
அப்பு
தேயு
வாயு
ஆகாசம்-ஆ-ரு.
ஞானேந்திரியங்களாவன
சுரோத்திரம்
துவக்கு
சக்ஷு
சிங்ஙுவை
ஆக்கிராணம் ஆ-ரு.
தன்மாத்திரைகளாவன.
சத்தம்
பரிசம்
ரூபம்
ரசம்
கந்தம் ஆ-ரு.
கருமேந்திரியங்களாவன.
வாக்கு
பாதம்
பாணி
பாயு
உபஸ்தம் ஆ-ரு.
அந்தக்கரணங்களாவன.
மனம்
புத்தி
அகங்காரம்
சித்தம் ஆ-ச.
ஆகஆத்துமதத்துவம்உச

இதற்கு-ஆன்மதத்துவமென்றும், அசுத்ததத்துவமென்றும், போக்கியகாண்டமென்றும்பெயர்.

வித்தியா தத்துவங்க
ளாவன.

காலம்
நியதி
கலை
வித்தை
இராகம்
புருடன்
மாயை ஆ-௭

இதற்குவித்தியா தத்துவமென்றுஞ், சுத்தாசுத்ததத்துவமென்றும், போககாண்டமென்றும், பெயர்.

சிவதத்துவங்களாவன.

சுத்தவித்தை
ஈசுவரம்
சாதாக்கியம், சத்தி,
சிவம் ஆ-௫.

இதற்குச் சிவதத்துவமென்றும், சுத்ததத்துவமென்றும், பிரேரககாண்டமென்றும் பெயர் இவை-௩௬-ம். உண்ணிலைக்கருவிகள்.

புறநிலைக் கரு[illegible]

பிருதுவியின் கூ[illegible]

மயிர்
எலும்பு
தோல்
நரம்பு [illegible]
தசை ஆ-௫.

அப்புவின் கூறு.

ஓடுநீர்
உதிரம்
சுக்கிலம்
மூளை
மச்சை ஆ-௫-

தேயுவின்கூறு.

ஆகாரம்
நித்திரை
பயம்
மைதுனம்
சோம்பல் ஆ-௫-.

வாயுவின்கூறு.

ஓடல்
நடத்தல்
நிற்றல்
இருத்தல்
கிடத்தல் ஆ-௫:

ஆகாசத்தின் கூறு.

காமம்
குரோதம்
உலோபம்
மோகம்
மதம் ஆ ௫.

ஆகப் பூதகாரியம்-உ௫.

தசவாயுக்களாவன.

பிராணன்
அபானன்
உதானன்
வியானன்
சமானன்
நாகன்
கூர்மன்
கிரிகரன்
தேவதத்தன்
தனஞ்சயன் ஆ-௰.

தசநாடிகளாவன.

இடை
பிங்கலை
சுழுமுனை
காந்தாரி
அத்தி
சிகுவை
அலம்புடை
புருஷன், குகு
சங்கினி ஆ-௰.

வசனாதிகளாவன.

வசனம்
கமனம்
தானம்
விசர்க்கம்
ஆனந்தம் ஆ-௫.

வாக்குகளாவன.

சூக்குமை
பைசந்தி
மத்திமை
வைகரி ஆ-௪.

குணங்களாவன.

சத்துவம்
ரசசு-தமசு ஆ-௩.

அகங்காரங்களாவன.

தைசதாகங்காரம்
வைகாரிகாகங்காரம்
பௌதாதிகாகங்காரம்
ஆ-௩.

ஆகத்தத்துவம் தொண்ணூற்றுறு.

இரண்டாமங்கம்.

தத்துவத்தோற்றமு மொடுக்கமும்வருமாறு.

பரமசிவனுடைய பராசத்தியருளினாலே குடிலையிலே நாதந்தோன்றும்; நாதத்திலே விந்துதோன்றும்; விந்துவிலேசாதாக்கியந்தோன்றும்; சாதாக்கியத்திலே மகேசுவரந் தோன்றும் மகேசுவரத்திலே சுத்தவித்தை தோன்றும் இவை யைந்தினுள் முன்சொன்ன விந்துவிலே நாலுவாக்கும், ஐம்பத்தோரக்ஷரமும், எண்பத்தொருபதமும், இருநூற்றிருபத்து நான்குபுவனமும், சப்தகோடி மஹாமந்திரமும், சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குத்தனுகரண புவனபோகங்களும், சரியை கிரியை யோகங்களினின்றோர்க்குச் சாலோக சாமீப சாரூபமென்னும் பதமுத்திகளும், பஞ்சகலைகளும் தோன்றும். இவைகள்சுத்தமாயையின் தோற்றமென்றறிக.

இனி அனந்ததேவ நாயனாருளினாலே அசுத்தமாயையிலேநின்றுகாலமும்,நியதியும், கலையும்,தோன்றும். கலையிலே வித்தைதோன்றும்; வித்தையிலே இராகந்தோன்றும்.

இனி உருத்திர தேவநாயனா ரருளினாலே முன்சொன்னகலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்; மூ

லப்பிரகிருதியிலேமுக்குணங்களுந்தோன்றும் ; முக்குணகளுந்தோன்ருதுநின்றவிடம் அவ்வியக்தம்; இந்த அவ்வியக்தத்திலே சித்தமும், புத்தியும், தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும். அதுதான் யான் எனதென்றுவிகற்பித்துவரும் : அதுதான் அகந்தைக்குவித்தாகும் ; அதுதான் தைசதாகங்காரமென்றும், வைகாரிகாகங்காரமென்றும், பௌதாதிகாகங்காரமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசதாகங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினையுடைய மனமும், புத்தியும், இந்திரியங்களென்று பெயரையுடைய சுரோத்திராதிகளைந்துந்தோனறும்; வைகாரிகாகங்காரத்திலே ரஜோகுணத்தினையுடைய கருமேந்திரியங்களாகிய வாக்காதிகளைந்துந் தோன்றும் ; பௌதாதிகாகங்காரத்திலே தமோகுணத்தினை யுடைய தன்மாத்திரைகளாகிய சப்தாதிகளைந்துந்தோன்றும் ; சப்தத்திலே ஆகாசந்தோன்றும் ; பரிசத்திலே வாயுதோன்றும் ; ரூபத்திலேதேயுதோன்றும்; ரசத்திலே அப்புதோன்றும்; கந்தத்திலே பிருதுவிதோன்றும் ; ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றின வடைவே யொடுங்கும்.

மூன்றுமங்கம்.

தத்துவகுணங்கள்.

பிருதுவி உரத்துத்தரிக்கும், அப்புகுளிர்ந்து பதஞ்செய்யும், தேயுசுட்டொன்றுவிக்கும், வாயுசலித்தெவையுந்திரட்டும், ஆகாசம் நிரந்தரமாயிடங்கொடுக்கும், சுரோத்திரஞ்சப்தத்தையறியும், துவக்குஸ்பரிசத்தைபறியும், சக்ஷுரூபத்தையும், சிங்ஙுவைரசத்தையறியும், ஆக்கிராணங்கந்தத்தையறியும், வாக்குவசனிக்கும், பாதங் கமனம்பண்ணும், பாணியிடுதலு மேற்றலுஞ்செய்யும், பாயுமலவிசர்க்கத்தைச் செய்யும், உபஸ்தம் ஆனந்திக்கும், மனம்பற்றும், புத்திநிச்சயிக்கும், அகங்காரமெழுந்திருக்கும், சித்தஞ்சிந்திக்கும், காலம்செல்காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலமெனமூன்றும். நியதிகருமத்தை நிச்சயம்பண்ணும், கலை ஆணவத்தைச்சிறிது நீக்கும், வித்தை அறிவையெழுப்பும், இராகம்பெற்றதைச்சிறிதாக்கிப்பெருததிலே யிச்சையுண்டாக்கும், புருடன் விடையத்திலே அழுத்துவிக்கும், மாயைமயக்கும், சுத்தவித்தை ஞானமேநிக்கிரியை குறைந்திருக்கும், ஈசுவர தத்துவம் ஞானங்குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும்,

சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங் கிரியையுமொத்திரு க்கும், சத்திதத்துவங் கிரியையாயிருக்கும், சிவதத் துவம் ஞானமாயிருக்கும், சிவதத்துவம் சிவனுக்கி டம், நாதமென்றுபெயர். சத்திதத்துவம் காருண் ணியத்துக்கிடம், விந்துவென்றுபெயர். சதாக்கியத த்துவம் அனுக்கிரகத்துக்கிடம்,சதாசிவமென்றுபெ யர். ஈசுவரதத்துவம் திரோபவத்துக்கிடம், மகேசு வரமென்றுபெயர். சுத்தவித்தை சங்காரத்துக்கிடம், உருத்திர மென்றுபெயர்.

நான்காமங்கம்.

அவஸ்தைதரிசனம்

கீழாலவஸ்தை.

இவற்றுடனே கூடிநின்று ஆத்மாபுசிக்கும் அவதா ரத்திலுணர்த்து முறைமை யெங்ஙனமென்னில்?

கீழாலவஸ்தை-ரு, மேலாலவஸ்தை-ரு, சுத்தாவ ஸ்தை-ரு, இந்தக்கேவல சகலசுத்த மூன்றிற்காரியா வஸ்தை-௧ரு, காரணவஸ்தை-௩. ஆக அவஸ்தை-௧அ. இதிற் கீழாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம் - ௩௫. மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம்-௩௬. அவையெப்ப

டியென்னில், கீழாலவத்தையாவன சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் ஆகிய-ரு-க்கு அகக்கருவி முப்பத்தாறிற் பூதங்களைந்தும் கலாதிகளாறுஞ்சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆகியபதினாறும்கழித்து மற்றவையுடனே புறக்கருவியாறுபதில் வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதிகளைந்தும் ஆகிய-ய௫-ம் கூட்டவேண்டும். இவற்றைக்கூட்டவேண்டுவானேன், அவற்றைக்கழிக்க வேண்டுவானே னெனில், அவஸ்தைக்குநிற்குங் கருவிகள் கூட்டப்பட்டு நில்லாக்கருவிகள் கழிக்கப்பட்டன.

ஆத்மா ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும், தன்மாத்திரைகளைந்தும், அந்தக்கரணநான்கும், உள்ளமொன்றும், வாயுக்கள்பத்தும், வசனாதிகளைந்தும் ஆகிய-௩௫- கருவிகளுடனே லலாடஸ்தானத்திலே நின்றவவதரம் சாக்கிரம்.

ஞானேந்திரியங்கள் - ரு-ம், கருமேந்திரியங்கள்-ரு-ம், ஆகிய-ய-ம், லலாடஸ்தானத்திலேநிற்க, மற்ற உரு-கருவிகளுடனே கண்டஸ்தானத்திலே நின்றவவதரம் சொப்பனம்.

தன்மாத்திரைகளைந்துஞ்-சித்தநீங்கலாக அந்தக்கரணங்கள்-௩-ம். பிராணவாயுநீங்கலாக வாயுக்கள்-௯

ம் வசனாதிகள்-ரு-ம், ஆகிய உ௨-கருவிகளும் கண்டஸ்தானத்திலே நிற்கச்சித்தமும் பிராணவாயுவுமுள்ளமும் ஆகிய-ந-கருவிகளுடனே யிருதயஸ்தானத்திலே நின்றவவதரஞ் சுழுத்தி.

சித்தமொன்றும் இருதயஸ்தானத்திலே நிற்கப்பிராணவாயுவும் உள்ளமும் ஆகிய யிரண்டுகருவிகளுடனே நாபிஸ்தானத்திலேநின்ற அவதரந்துரியம்.

பிராணவாயுவொன்றும் நாபிஸ்தானத்திலே நிற்க உள்ளமொன்றுடனே மூலாதாரத்திலே யடங்கின வவதரந் துரியாதீதம். இப்படிக் கீழாலவஸ்தையைத்தரிசிக்க இங்கேவுள்ளமென்றது பிரகிருதியையெனக்கொள்க. இதற்குக் கேவலாவஸ்தை யென்றும்பேர்.

மேலாலவஸ்தை.

மேலாலவஸ்தையாவன இப்படிக் கேவலாவஸ்தையைப் பொருந்தி அதீதப்பட்டுக்கிடக்கும் அவதாரத்திலுணர்த்து முறைமை யெங்ஙன மென்னில், விளங்காநின்ற விந்துசத்தி ஆத்மாவுக்குள்ள கருமத்

துக்கீடாக வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கும்பொருட்டு ஒருநாதத்தை யுண்டாக்கும்.

சூக்குமையென்னும்வாக்கு அந்தநாதமாகிய அறிவுதானே வடிவாகவரும்.—பைசந்தி என்னும் வாக்கு உந்திஸ்த்தானத்திலே பொருந்தி, வெவ்வேறாய் வரும் அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்கள்தோன்றும்முறைமை தெரியாதபடி மறைந்திருந்து மயில்முட்டைக்குட் சலமானது புறம்பே மயிலினிறமாய் ரூபிகரிக்கத் தக்கதாயிருந்தும், உள்ளேபஞ்சவர்னங்களுங்கூடி உருத்தெரியாமற் சலமயமாய்த்தோன்றினாற்போலச் சித்தத்தினிடத்திலே நினைவு மாத்திரமாய் நிற்கும்.—மத்திமை என்னும் வாக்கு பிராணவாயுவோடுங்கூடி அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்களை ஒழுங்குபட நிறுத்திச் செவிக்குக்கேளாமல் உள்ளறிவுமாய்த் தொனியுமுண்டாய்க் கண்டஸ் தானத்திலே முற்பட்டுவரும்.—வைகரி என்னும்வாக்கு பிராணவாயுவோடுங் கூடிவந்து உதானவாயுவிலேயும் பந்தித்துச் செவிப்புலனிடத்துக் கேட்கத்தக்கதாக நினைவிலுண்டான வசனத்தைச் சொல்லும்.

இங்குச்சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்குஸ்தானமும் வடிவுமாவன,—சூக்குமைக்கு ஸ்தானம் நாபியடி

யும், வடிவுநாத தத்துவமுமாம். பைசந்திக்கு ஸ்தா
னம் உந்தியும், வடிவுபிராணவாயுவுமாம் மத்திமை
க்குஸ்த்தானம் நெஞ்சுங்கண்டமும், வடிவு பிராண
வாயுவுமாம். வைகரிக்குஸ்தானம் நாக்கினடியும் வடி
வுதராணவாயுவும் உதானவாயுவுமாம். இந்தநான்கு
வாக்குந் தோன்றுகைக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற ப
ஞ்சமையென்றொரு வாக்குண்டு; அதற்குஸ்தானம்
மூலாதாரம், அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும். வாக்
குநான்குங் காரியப்படுமுறைமை அறிவித்தது. சிவ
தத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமும் சூக்குமையைக் காரி
யப்படுத்தும். சாதாக்கியதத்துவம் பைசந்தியைக் கா
ரியப்படுத்தும். ஈசுவரதத்துவம் மத்திமையைக்காரி
யப்படுததும். சுத்தவித்தை வைகரியைக் காரியப்
படுத்தும்.

இப்படிவாக்கு நான்கினுமுணர்த்த உணர்ந்த ஆ
த்மா சகலாவஸ்தைப்பட்டு வருகிறதெப்படியென்னி
ல்.—கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தை யெழுப்பச், ச
த்திதத்துவங் காலத்தையும் நியதியையுங் கலையையு
மெழுப்பக், கலைதழற்போடி நீக்கினாற்போல ஆண
வமலத்தைச் சிறிதேநீக்க, ஆத்மா கலையேவடிவாய்
த் துரியத்திலே பிராணவாயுவைக் கூடிச்சுழுத்
துவன்.

இனிஞானசத்தி சுத்தவித்தையை யெழுப்ப, சுத்தவித்தை வித்தையையெழுப்ப, வித்தை ஆத்மாவுக் கறிவையெழுப்பும். இனியிச்சாசத்தி ஈசுவரதத்துவத்தையெழுப்ப, ஈசுவரதத்துவம் இராகதத்துவத்தையெழுப்ப,இராகதத்துவம் ஆத்மாவுக்கு இச்சையையெழுப்பும். இப்படி ஆத்மா இச்சாஞானக்கிரியா சொருபனுயிருக்கும். ஆத்மாவானது காலம் நியதி கலைவித்தை இராகம் இவ்வைந்துந்தனக்கு உடம்பாகக்கொண்டு இந்திரியங்களுடனே கூடிச்சத்தாதி விடையங்களைப் புசிக்கவருகிற அவதரத்தைப் புருடதத்துவமென்று சொல்லுவர். ஆதலால் ஆத்மாவுக்குப் பஞ்சகஞ்சுகனென்றுபேர்.

இப்படிப் புருடதத்துவமான அவதரத்திற்கிரியாசத்தி சாதாக்கியதத்துவத்தை யெழுப்ப, சாதாக்கியம் பிரகிருதியையெழுப்ப, பிரகிருதி குணரூபமாய் ஆத்மாவைக்கூட, ஆத்மாகுணமே வடிவாய்ப் போகத்துக்கேதுவான கருவிகளைக்கூடாநிற்கும். இப்படி ஆத்மாகருவிகளைக் கூடிச் சொப்பனஸ்தனுவன். சொப்பனஸ்தனுன அவதரத்திலுணர்த்துமுறைமைபதினைந்து பிரகாரமாயிருக்கும். அவையெவ்வனமென்னில்—அகங்காரம், புத்தி, மனம், சித்தம், உள்ளம், என்னும் தத்துவங்களை அகார-உகார-மகார

விந்து நாதம் என்னும் அக்ஷரங்களெழுப்ப, அந்த அக்ஷரங்களைப்பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மஹேசுவரன்-சதாசிவனென்னும்-அதிதேவதைகளெழுப்ப, ஆத்மா இவையேவடிவாய்ச் சூக்ஷுமதேகியாய்ச்சாக்கிரத்திற் புசிப்பதுபோலச் சொர்ப்பனத்திலும் புசிக்கும்.

இனி இவத்துடனே சாக்கிரஸ்தனுவன், சாக்கிரஸ்தனுன அவதரத்திலுணர்த்து முறைமை யெங்ஙனமென்னில்—ஆகாசமிடமாக நின்று சுரோத்திரத்தைப்பொருந்திச் சப்தத்தையறிந்தால் வாக்குவசனிக்கும். வாயுவினிடமாகநின்று துவக்கினைப்பொருந்திப் பரிசத்தையறிந்தால் பாதங்கமனிக்கும் அக்கினியினிடமாக நின்று சக்ஷுவைப்பொருந்தி ரூபத்தையறிந்தால் பாணியிடுதெலு மேற்றலுஞ் செய்யும். அப்புவினிடமாகநின்று சிங்குவையைப்பொருந்தி ரசத்தையறிந்தால் பாயுமலசலத்தைவிடும். பிருதுவியினிடமாகநின்று ஆக்கிராணத்தைப் பொருந்திக் கந்தத்தையறிந்தால் உபஸ்தமானந்திக்கும். இப்படிக் காரியப்படுகிற அவதரத்தில் ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தெயெழுப்பச், சிவதத்துவம் மாயையையெழுப்ப, மாயைகுணரூபமாய் நின்று மும்மூன்றொன்பது குணங்களாலேயும் பேதிப்பித்துப் பொய்யைமெய்

யென்று மபக்காநிற்கும். குணங்களொன்பதாவன—சத்துவத்திலே சத்துவம், சத்துவத்திலே ரஜசு, சத்துவத்திலே தமசு,—ரஜசிலே ரஜசு, ரஜசிலே தமசு, ரஜசிலே சத்துவம்.—தமசிலே தமசு, தமசிலே சத்துவம், தமசிலேரஜசு—என்பனவாம்; இதனாலே ஆத்மா சனன மரணப்பட்டுவரும். இதற்குச் சகலாவஸ்தையென்றும் பெயர். இப்படி மேலாலவஸ்தையைத் தரிசிக்க.

சுத்தாவஸ்தை.

சுத்தாவஸ்தையாவன—கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமுமுண்டான அவதரத்திலே ஞானாசாரியனாலே ஞானதீபத்தைப்பெற்றுச் சிவனையும், ஆத்மாவையும், பாசத்தையும், உணர்ந்து அருள்பெறும் அவதரம் எங்ஙனமென்னிற் பூதங்களைத்தரிசிக்கவே ஸ்தூலதேகமில்லையாம்; இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கவே பூதங்களில்லையாம்; அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கவே இந்திரியங்களில்லையாம்; கலாதிகளைத் தரிசிக்கவே அந்தக்கரணங்களில்லையாம்; சுத்ததத்துவதகளைத் தரிசிக்கவே கலாதிகளில்லையாம்; அருளைத் தரிசிக்கவே சுத்ததத்துவங்களில்லையாம்.

இதுநின்மலசாக்கிரம்-நின்மலசொப்பனம்-நின்மல
சுழுத்தி-நின்மலதுரியம்-நின்மலதுரியாதீதம்என -ரு
ஆம்.நின்மலசாக்கிரமாவதுபிரபஞ்சம்அநித்தியமென
த்தோன்றிஆசாரியரனுக்கிரகத்தினாலேபற்றாகப்புகு
ந்துபொறிபுலன்மேலிட்டபசுகரணங்கள்சிவகரணங்
களாயிருக்கை,-நின்மல சொப்பனமாவது-கண்டுகே
ட்டு-உண்டு உயிர்த்து-உற்றுப் பொருந்து வனமன
திலே கோசரியாம லிருக்கை,—நின்மல சுழுத்தியா
வது இந்தப்பேறு பெற்றோமென்னும் நிராசையி
னாலே பரிணாமத்தையடைகை.நி—ன்மலதுரியமாவ
து தனக்கின்பம்பிறந்த சம்பூரண திசையை யடை
கை.—நின்மலதுரியாதீதமாவது முன்சொல்லப்பட்
டபேறு நான்கு மின்றிப்பேறாய்விடுகை- சம்பூரண
திசையிலே நீரிலேமுழுகினவனைப்போலவும்-நிறை
யவுண்டவனைப் போலவும் தானன்றிச் சுட்டன்றிச்
சொல்லப்படாது இதற்கு நின்மலாவஸ்தை யென்
றும்பெயர் இப்படிச் சுத்தாவஸ்தையைத் தரிசிக்க.

காரணாவஸ்தை.

காரணாவஸ்தையாவன,காரணகேவலமும்-காரண
சகலமும்,-காரணசுத்தமுமென ௩-ஆம். காரணகே

வலமாவது சர்வசங்காரகாலத்து ஆத்மாக்கள் அசு த்தமாயா காரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டிகாலம ளவும் ஆணவ * மலத்தாலே மறைப்புண்டு ஒன்று மறியாமற் கிடக்குமவதரமென வறிக.—காரணசகல மாவது சிருஷ்டிதொடங்கிச் சர்வசங்காரம் வருமள வும் ஆத்மாக்கள் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம்யோ னி பேதத்திலும் பிறந்திறந்து திரிகிறவவதர மென வறிக.—காரணசுத்தமாவது இங்ஙனங்கேவல சகல ப்பட்டுப் பிறந்திறந்து திரியுமவதரத்து ஆணவமல பாகம்வந்து ஆத்மாக்களுக் கிருவினையொப்புஞ் சத் தினிபாதமு முண்டானவவதரத்துச்சிவன் ஆசாரிய மூர்த்தமாகவெழுந்தருளி இரட்சித்துத்தனது திரு வருளாலே ஞானத்தையுங் கடாக்ஷித்துப் பிராரத்த ந் தொலைந்தபின்பு தனதுபூரணநிலையோடுங் கூட் டிக்கொண்ட அவதரமெனவறிக.

தசகாரியம்.

தசகாரியமாவன,—தத்துவரூபம்-தத்துவதரிசன ம்-தத்துவசுத்தி-ஆத்மரூபம் ஆத்மதரிசனம்-ஆத்ம

* மலபேதங்களைச் சித்தாந்தக்கட்டளையிற் காண்க.

சுத்தி-சிவரூபம்-சிவதரிசனம்-சிவயோகம்-சிவபோக ம்-என்பனவாம்.

தத்துவரூபமாவது அவற்றின் குணங்களைக் கா ண்கை.

தத்துவதரிசனமாவது அவை தன்னிடத்திலே நி ன்று சீவித்தமுறையைக்காண்கை.

தத்துவசுத்தியாவது அவைதனக்கு வேறென் ற றிந்து நீங்குகை.

ஆத்மரூபமாவது ஆத்மா ஞானமென்னும் அறி வே வடிவெனவறிகை.

ஆத்மதரிசனமாவது தத்துவங்களையறிந்து நீங்கி யிவற்றினின்று நீங்கினவறிவுநானெனவறிகை.

ஆத்மசுத்தியாவது பந்தமுத்தி யிரண்டிலுஞ் சிவ னுபகரிக்கிறுனென்று தன்னுடைய சுதந்தர ஆனி யையறிகை.

சிவரூபமாவது தத்துவமுப்பத்தாறிற்கும் அப்பா லாய் வாக்குமனோதீத கோசரமாய் ஞானமேவடிவா யிருப்பதெனவறிகை.

சிவதரிசனமாவது தத்துவமுப்பத்தாறையு மறி வித்துத் தரிசிப்பித்து நீங்கி இவற்றினின்று நீங்கிநி ற்கும் ஆத்மாவையுந் தரிசிப்பித்து நிற்கின்ற ஞான

மெனவறிகை. சிவயோகயாவது இந்தஞானந் தன்னைவிட்டுநீங்காதென்றறிந்துதான் அதுவாய்நிற்கை.

சிவபோகமாவது-தான் அந்தநேயத்திலே நின்றழுந்திச் சிவத்தைப்பெறுகை.

ஆத்மரூபமாவது —ஆத்மாவுக்கு ரூபஞ்சொல்லில் ஆத்மா இச்சாஞானக்கிரியாசொரூபமாயிருக்கும்.

ஆத்மாவுக்கு இச்சையாவது — விஷயங்களிலே சென்றுபற்றுதல்.

ஆத்மாவுக்கு ஞானமாவது.—இதுவிது வென்று பகுத்தறிதல்.

ஆத்மாவுக்குக் கிரியையாவது.—சர்வத்தையும் தனது விடயமென்றுபற்றிநின்றுசெய்துகொள்ளுதல.

ஆத்ம தரிசனமாவது —ஆத்மாவினுடைய இச்சாஞானக்கிரியையைத் தரிசிக்குமாறு சொல்லில் ஆத்மாவினுடைய இச்சை சீவிக்குமிடத்து அந்தக்கரணங்களினிடமாக நின்றுசீவிக்கும்.

ஆத்மாவினுடைய ஞானஞ் சீவிக்குமிடத்து ஞானேந்திரியங்களினிடமாக நின்றுசீவிக்கும்.

ஆத்மாவினுடைய கிரியை சீவிக்குமிடத்துக் கருமேந்திரியங்களி னிடமாகநின்று சீவிக்கும்.

இவைகள் அடுத்ததின் தன்மையாதலின் றெரிந்து தத்துவங்களைத் தானன்றென்றுகழித்து அரு

ளே தனுவாகப் பொருந்தித் தத்துவங்களையும் தன்னையும் அந்த அருளையுந் தரிசிப்பது.

ஆத்மசுத்தியாவது.—ஆத்மசுத்தியைச் சொல்லுமிடத்துச்சிவனாலே தான் சர்வத்தையுமறியு முறைமையுங்கண்டு சிவன் ஆத்மாவுக்கு அறியுமுறைமையுங்கொண்டா னென்பதுங்கண்டு சிவனுடைய ஞானசத்தியினாலே தன்னுடையஞானஞ் சீவிக்குமென்றறிந்து தான்மலமுமாகாமல் சிவமுமாகாமல் நிற்கிறவிடம்.

சிவரூபமாவது.—சிவனுக்கு ரூபஞ்சொல்லில் சிவனு மிச்சாஞானக்கிரியாசொரூபனாயிருப்பன்.

சிவனுக்கிச்சையாவது ஆத்மாக்களை முத்தியிலேயடைவிக்கவேண்டுமென்பதே. சிவனுக்கு ஞானமாவது-ஆத்மாக்கள் செய்யப்பட்ட அனாதிகருமங்களனைத்தையுந்திருவுளத் தடைத்திருத்தல்-சிவனுக்குக் கிரியையாவது ஆத்மாக்களுக்குக் கன்மசாமீப்பியம் பிறக்கும்படி அனாதியாய் வரப்பட்ட கருமங்களனைத்தையும் பக்வாபகுவமறிந்து கூட்டிப்புசித்துத் தொலைப்பித்தருளுதல்.

சிவதரிசனமாவது.—தான்கருமம் புசிக்குமிடத்துச் சிவன்தனக்கு மூன்றுவகையாகநின்று உபகரிப்

பன். அதெப்படியென்னில் அவன்-அவள்-அது-மு
ன்னிலையாகநின்று உபகரிப்பன் இப்படி யுபகரிக்கு
மிடத்துத்தோன்றுகின்ற மூன்றுவகையுமொழிந்து
அவையிடமாகநின்று சேஷ்டிப்பித்துத்தான் அக்க
ருமத்தைப்புசிக்குமிடத்துத் தன்னிடத்து மைறந்
துநின்று இந்திரியங்களையுந் தன்னையுஞ் சேஷ்டிப்
பித்துத் தனக்கு அந்தக்கருமம் ருசிக்கும்படிச்செய்
து இடைவிடாமலூட்டுகிற தீவரத்தைப்பார்ப்பது.

சிவயோகமாவது அகண்டபரிபூரணமாகிய சிவத்
துள்ளேயழுந்தி உள்ளும்புறமுமெண்ணுமற் சிவனை
யுள்ளபடிகண்டு யுணர்ந்திருப்பது.

சிவபோகமாவது பராசத்தியி னிடமாகநின்று அ
னுபவத்துடனே கலந்து சிவானுபவம்பிறக்கச் சிவ
னுடனே அக்கினிக்கு வெம்மைபோலவும்நீருக்குத்
தண்மைபோலவுஞ் சிவத்திலே இரண்டற வழுந்து
வது.

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை

முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்க்கட்டளை.

நான்முகம்.

காப்பு.

நேரிசை-வெண்பா.

கைக்குலவுஞானக் களிறேமுக் கட்கடத்து
மெய்க்குலவுஞ்சித்தி விநாயகா -பொய்க்குலவா
மட்டளவி லாதசிவம் வாய்த்ததிரு வாலவாய்க்
கட்டளைக்குன் றாட்டுணையே காப்பு.

நூல்.

பதி பசு பாசம், இம்மூன்றும் அநாதி நித்தியம்.

முதலாவது

பதி இலக்கணம்.

பதியாவது,—ஒன்றாய், பரிபூரணமாய், அறிவுக்கறிவாய், நின்மலமாய், உயிருக்குயிராய், குறியுக்கு

ணமுமில்லாததாய், அருவும் உருவும் அருவுருவமு மாய் இவை அல்லாததுமாய், அகண்டிதமாய், ஆநந் தமாய் விளங்குவது.

இங்ஙனம் விளங்குகிற பரமசிவமும், பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என் னும் பஞ்சசத்திகளாகிய அருளும், பின்னமின்றிச் சூரியனுங் கிரணமும்போல ஒன்றாயிருக்கும்.

இவ்வாறிருக்கிற பரமசிவம் ஆன்மாக்களை இரட் சிக்கும்பொருட்டு, அருவமாகிய சிவம் சத்தி நாதம் விந்து நான்கும், அருவுருவமாகிய சதாசிவம் ஒன் றும், உருவமாகியமகேச்சுரன் உருத்திரன் இருவரு ம், இவர்கள் அதிகாரத்தால் நடக்கும் பிரமவிஷ்ணு க்கள் இருவரும் ஆக ஒன்பதுமூர்த்திகளுமாய், * உபாதானத் திரயங்களைக்கொண்டு, சிருட்டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்தும் திரோபவித்தும் அநுக்கிரகி த்தும் இங்ஙனம் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யாநிற் கும். எங்ஙனஞ்செய்யுமெனின். தன்மை முன்னிலை படர்க்கையாக நின்றியற்றும்.

---

* உபாதானத்திரயமாவது, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, சுத்தாசுத்தமாயை ஆகிய முதற்காரணங்கள் மூன்று.

இவற்றுள் தன்மையாவது,—பரிபூரணமா யிருக்கை. முன்னிலையாவது,—இச்சாஞானக்கிரியைகளா யிருக்கை. படர்க்கையாவது,—மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம், உள்ளம் ஆக-ரு. பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவம் ஆக-ரு. ஆகிய பதினைந்து பிரகாரமா யிருக்கை.

பிரபஞ்சம் இவ்விடங்களில் எவ்வாறு காரியப்படும் எனின், இவற்றுள்கரணங்களை அக்கரங்கள் செலுத்த, அக்கரங்களை மூர்த்திகள்செலுத்த, மூர்த்திகளை இச்சாஞானக் கிரியைகள்செலுத்த, இங்ஙனம் காரியப்படும். இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து கையிலேயும் அந்தச்சிவம் அதிற் ருக்கற்று நிற்கும்.

பதியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பசு இலக்கணம்.

ஆன்மாக்களாவார் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனமூவகைப்படுவர்.

விஞ்ஞானகலர்.

விஞ்ஞானகலர் அஷ்டவித்தியேசுரர், அணுசதாசிவர், சத்தகோடி மகாமந்திரராம் இவர்கள் ஆணவ மலமொன்றே உடையவர்கள், இவர்களுக்குச் சுத்த மாயாதத்துவம் தநுகரணபுவன போகமாயிருக்கும் இவர்களில் பக்குவர்க்குப்பரமசிவம் அநுக்கிரகிக்கு முறைமையாவது அறிவினின்றுந் திருவரு ளுதிப்பித்து ஆணவமலத்தைப்போக்கி யிரட்சிப்பதாம்.

பிரளயாகலர்.

பிரளயாகலர் நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்திரர்களும் புவனகர்த்தர்களுமா யிருப்பர். இவர்கள் ஆணவம்கன்மம் ஆகிய இரண்டு மலமுடையவர்கள் இவர்களுக்கு அசுத்தமாயாதத்துவம் தநுகரணபுவன போகமாயிருக்கும். இவர்களில் பக்குவர்க்கு அநுக்கிரகிக்கு முறைமையாவது அந்தப்பரமசிவம் மான்மழு சதுர்ப்புயகாளகண்டம் திரிநேத்திரங்களோடு திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி இரு மலத்தைப் போக்கி யிரட்சிப்பதாம்.

சகலர்.

சகலர், பிர்மா விஷ்ணுமுதல் கிருமியீறாகவுள்ளார். இவர்கள் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகியமூன்று

மலமுடையவர்கள். இவர்களுக்குப் பிரகிருதி தத்துவம் தநுகரண புவன போகமாயிருக்கும்.

இவற்றுள் தநுவாவது.—சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிசம், ஆகியநால்வகை யோனிகளிலும்பிறப்பதாய், தேவர்பதினொரு நூறாயிரமும், மானிடர் ஒன்பதுநூறாயிரமும், தாவரம் பத்தொன்பதுநூறாயிரமும், மிருகம்பத்துநூறாயிரமும், பறவை பத்துநூறாயிரமும், நீர்வாழ்வன பத்துநூறாயிரமும், ஊர்வன பதினைந்துநூறாயிரமும் ஆகிய எழுவகைத்தோற்றத்திலும் எண்பத்துநான்கு லட்சயோனிபேதமாயிருக்கும். அத்தநு தூலமாகவும், சூக்குமமாகவும், காரணமாகவும் இருக்கும். அவைகளுக்கு ஆயுசு க்ஷணமுதலாக அநேகமுள.

கரணமாவது,—அத்தநுவுக்கேற்ற நாநாவிதங்களாயிருக்கும்.

புவனமாவது.—இருநூற்றிருபத்து நான்கிலுமுள்ள ஊரும், நாடும், தேயமுமாய்ப் புண்ணிய கன்மமுடையவர்களுக்குச்சுவர்க்காதி பதங்களுமாயிருக்கும்.

போகமாவது.—அவரவர் கன்மத்துக்கேதுவான உண்பன, தின்பன, குடிப்பன, கடிப்பன, நக்குவன, விழுங்குவன, உடுப்பன, முடிப்பன, பூண்பன, பூச

வன, கொடுப்பன, வாங்குவன, காண்பன, கேட்பன, நடப்பன, படுப்பன, பெண்டு, பிள்ளை, சுற்றம், பொன், மணி இவைமுதலிய பிரபஞ்சமாயிருக்கும்.

இனிஇவர்கள்சூக்குமதேகத்தைப்பொருந்திக்கன்மத்துக்கீடாகிய ஸ்தூலதேகமெடுத்து, எடுத்ததேகமே தானுய்ப் புண்ணியபாவங்களை ஆர்ச்சித்துச் சுவர்க்க நரகங்களிலே போக்குவரத்து உடைத்தாயிருப்பார்.

இவர்களில் பக்குவர்க்கு அநுக்கிரகிக்கு முறைமை எங்ஙனமெனின்? மலபரிபாகம் வந்தவிடத்து இருவினை யொப்புபிறக்கும். அப்பொழுது முன்செய்தசிவபுண்ணியம் வந்தெய்த அப்பரமசிவம் மானைகாட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல, ஞானசாரிய மூர்த்தமாய், மான், மழு, காளகண்ட, திரிநேத்திர, மொழித்துமானிடச்சட்டைசாத்தி, இவனது ஊரும், பேரும், உருவும், ஒழிக்கவேண்டி, ஊரும், பேரும், உருவுங்கொண்டெழுந்தருளி, மந்ததரம், மந்தம், தீவரம், தீவரதரம் என்னும்சத்திநிபாதத்தன்மையுணர்ந்து, சமயதீக்ஷை பண்ணிச் சரியை யநுட்டிப்பித்து, விசேஷ தீக்ஷைபண்ணிக் கிரியாயோகங்களை அநுட்டிப்,பித்து நிருவாண தீக்ஷைபண்ணி ஞான மனுக்

கிரகித்து மல மாயாதி கன்மங்களைநீக்கி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்.

ஆன்மாக்களின் பரியாய நாமங்களாவன: பசு, சீவன், புருடன், புமான், தேகி, கிஞ்சிக்யன், சுதந்தரவீனன், பரதந்திரன், அகர்த்தா, அணு, அறியாதவன், உள்ளம், சைதன்யன், பிரகிருதி, புத்தி, பிராணன், சதசத்து, புட்கலன் முதலியன.

மூவகை ஆன்மபேதமுஞ் சரீரத்தையடைந்துகாரியப்படு முறைமையும் அநுக்கிரகம் பெறு முறைமையுங் கண்டுகொள்க.

பசுவிலக்கணம்-முற்றிற்று.

மூன்றாவது

பாச இலக்கணம்.

பாசமாவது.—ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியிலேயே பந்தமாயிருக்கிற ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, திரோதாயி என ஐவகைப்படும்.

ஆணவம்.

இவற்றுள் ஆணவமாவது,—ஒன்றாய், பரிபாகத்திலே நீங்குஞ் சத்தியையுடையதாய், மூலமாய், இ

ருளுமொளியென்ன * இரண்டதாய், வியாபகமாய், சிவத்தையும் ஆன்மாவையும் பாசத்தையும் தெரியவொட்டாமல், செம்பிற்களிம்பு போலவும் அரிசியிற்றவிடுபோலவும் தண்ணீரில் உப்புபோலவும் ஆன்மாவை இரண்டறக்கலந்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் முழுவதையு மறையாநிற்கும்.

க ன் ம ம்.

கன்மமாவது:—வியாபகமாய், அவ்வவ் வணுக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், மனோவாக்குக் காயங்களினலறிந்தும் அறியாமலு மியற்றுவதனல் வந்தேறுகிற புண்ணியபாவங்களாய், சுகதுக்கங்களைப் பண்ணுவதாய், இதாகிதங்களினலாவதாய், அநுபவித்தாலன்றித் தீராததாய், ஒன்றுலொன் றழிக்கப்படாததாய், விதிப்படி பரிகாரஞ்செய்யின் நீங்குவதாய், நெல்லுள் முளைபோல ஆன்மாவிற் பற்றியிருப்பதாய்,சங்கிலிபோலத் தொடர்ச்சியாய், அழிந்தும் ஆகியும்வருவதாய், பிரவாகத்து அலைபோல்வதாய், சிருட்டிகாலத்தே காரியப்படுவதாயிருக்கும்.

---

* ஆன்மசிற்சத்தியை மறைத்தலால் இருளும் பிரகாசமென்று சொல்லும்படி மிகக் கறுத்துள்ளது ஆணவமலம் எனப்பொருள்.

இந்தக்கன்மம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் எனமூவகையாம்.

சஞ்சிதம்.

இவற்றுள்சஞ்சிதமாவது,-அநாதிதொட்டுச்சனனங்கள்தோறு மார்ச்சித்த வினைபுசித்து விஞ்சியதாகிய * ஆறு அத்துவாக்களிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற புண்ணியபாவங்களா யிருக்கும்.

பிராரத்தம்.

பிராரத்தமாவது.—இந்தச் சஞ்சிதத்திற் சிறிதுபுசிக்கப் பாகப்பட்டவினை ஒருசரீரத்தை யெடுப்பித்துச் சாதியாயுள்போகங்களைக் கொடுக்கும்.

ஆகாமியம்.

ஆகாமியமாவது.—பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்து வந்தேறுகிற புண்ணியபாவங்களா யிருக்கும்.

திரோதாயி.

இனித் திரோதாயியாவது.—நான்கு மலங்களின் காரியங்களையேவி ஆன்மாக்களுக்குப் பிரபஞ்சமாகிய பொய்யை மெய்யென்று ருசிப்பித்துநிற்கும் அதனால் அதைப் பாசமென்றுஞ் சொல்லுவர்.

---

* அத்துவா ஆறுவன, மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா, என்பனவாம்.

சுத்தமாயை.

சுத்த மாயையாவது.—விஞ்ஞான கலருக்கும் பிரளயா கலருக்கும் தநுகரணபுவன போகமாய் இருக்கும்.

அசுத்தமாயை.

அசுத்தமாயையாவது.—சகலருக்குத் தநுகரண புவன போகங்களாயிருக்கும்.

தத்துவங்கள் தோன்றுமுறைமை

இவ்விருவகை மாயையிலும் தத்துவங்கள் தோன்றுமுறைமை எங்ஙனமெனின்? பரமசிவனுடைய பராசத்தியருளினாலே * குடிலையிலேநாதமும், நாதத்திலே விந்துவும், விந்துவிலேசாதாக்கியமும், சாதாக்கியத்திலே ஈஸ்வரமும், ஈஸ்வரததிலே சுத்தவித்தையும் தோன்றும். இவை ஐந்தனுள் முன்சொன்னவிந்துவிலே நாலுவாக்கும், ஐம்பத்தோரட்சரமும், எண்பத்தொரு பாதமும், பஞ்சகலைகளும், சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், தோன்றும்.

அசுத்த மாயையிலேநின்று அநந்ததேவ நாயனாருளினாலே காலமும், நியதியும், கலையும், தோன்றும். கலையிலே வித்தைதோன்றும், வித்தையிலே அரா

* மகாமாயை.

கந்தோன்றும், ஆன்மா இவ்வைந்துடன் கூடிப்பஞ்
சகஞ்சுகனுன புருடனும். முன்சொன்ன கலையிலே
உருத்திரதேவநாயனூர் அருளினலே குணரூபமான
மூலப்பிரகிருதிதோன்றும். மூலப்பிரகிருதியில் முக்
குணங்களுந்தோனறும்.முக்குணங்களும் தோன்ரு
மல்நின்றவிடம் அவ்வியக்தம். அந்த அவ்வியக்தத்
தில் சித்தமும், சித்தத்திற் புத்தியுந்தோன்றும். புத்
தியிலே அகங்காரந்தோன்றும், அவ்வகங்காரம்தை
சசாகங்காரமென்றும், வைகாரிகாகங்காரமென்றும்,
பௌதாதிகாகங்காரமென்றும் மூவகைப்படும்.இவ
ற்றுள், தைசசாகங்காரத்திலே சாத்துவிக குணத்
தைப் பொருந்தியமனமும் ஞானேந்திரிய மைந்துந்
தோன்றும். வைகாரிகாகங்காரத்திலே இராசதகு
ணத்தைப் பொருந்திய கன்மேந்திரியமைந்துந்தோ
ன்றும். பௌதாதிகாகங்காரத்திலே தாமதகுணத்
தைப்பொருந்திய தன்மாத்திரைகளைந்துந் தோன்
றும். சத்தத்திலே ஆகாசந்தோன்றும். பரிசத்திலே
வாயுதோன்றும். ரூபத்திலே தேயுதோன்றும், ரச
த்திலே அப்புத்தோன்றும். கந்தத்திலே பிருதிவி
தோன்றும்.

இங்ஙனந்தோன்றியகருவி அகக்கருவி, புறக்கருவி என இருவகைப்படும்.

அகக்கருவி-௩௬.

ஆன்மதத்துவம்.

அவற்றுள் அகக்கருவி, பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் எனப்பூதம்-௫; சுரோத்திரம், துவக்கு சட்சு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணம், என ஞானேந்திரியம்-௫; இதன்விடயமான சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் எனத்தன்மாத்திரை-௫ ; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம் எனக்கன்மேந்திரியம்-௫ ; மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என அந்தக்கரணம்-௪, ஆக-௨௪.

வித்தியாதத்துவம்

வித்தியாதத்துவம், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என-௭.

சிவதத்துவம்.

சிவதத்துவம், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம். என-௫.

ஆக அகக்கருவி-௩௬-ஆம்.

புறக்கருவி-௬௦.

புறக்கருவி, பிருதிவியின்கூறு; தோல், எலும்பு, நரம்பு, தசை, மயிர் என-௫; அப்புவின் கூறு நீர்,

உதிரம், மச்சை, மூளை, சுக்கிலம் என-௫; தேயுவின்கூறு ஆகாரம், நித்திரை, பயம், மைதுனம், சோம்பல் என-௫; வாயுவின்கூறு ஓடல், நடத்தல், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல் என-௫; ஆகாசத்தின்கூறு குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என-௫; ஆகப்பூதகாரியம்-௨௫; பிருதிவியின்வழித்தான இடைபிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, அலம்புடை, புருடன், குகு, சங்கினி, என நாடிகள்-௧0; வாயுவின்வழித்தான பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் எனவாயுக்கள்-௰; ஆகாசத்தின்வழித்தான அர்த்த ஏடணை, புத்திர ஏடணை, உலக ஏடணை என ஏடணை-௩; வாக்காதியின் வழித்தானவசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆநந்தம என-௫; பிரகிருதியின் வழித்தான சாத்துவீகம், இராசதம், தாமதம், எனகுணம்-௩; விந்துவின்வழித்தான சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, எனவாக்கு-௪; ஆகப்புறக்கருவி-௬0-ஆம்.

ஆக அகக்கருவி புறக்கருவிகளாகியதத்துவந்தொண்ணூற்றாறுந் தோன்றியமுறைமையிலே ஒடுங்குமுறைமையுங் கண்டுகொள்க.

ஆன்மதத்துவங்களின் தொழில்.

தத்துவங்களின்தொழிலாவன.—பிருதிவிக்குவடிவு, நாற்கோணம், நிறம்-பொன்மை, குணம்-கடினம், சுபாவம்-கிடத்தல், தொழில்-பொறுத்தல், குறி-வச்சிரம், தேவதை-பிரமன், அட்சரம்-லகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-அகாரம், கலை-நிவர்த்தி.

அப்புவுக்குவடிவு-இருகோணம், நிறம்-வெள்ளை, குணம்-நெகிழ்ச்சி, சுபாவம்-பார்த்தல், தொழில்-கட்டுண்டல், குறி-கோகநகம், தேவதை-விஷ்ணு, அட்சரம்-வகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-உகாரம், கலை பிரதிஷ்டை.

தேய்வுக்குவடிவு முக்கோணம், நிறம்-செம்மை, குணம்-சுட்டொன்றுவித்தல், சுபாவம் - வவ்வுதல், தொழில்-உலர்த்தல், குறி-சுவத்திகம், தேவதை-உருத்திரன், அக்கரம்-மகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம் மகாரம், கலை-வித்தை.

வாயுவுக்குவடிவு அறுகோணம், நிறம்-கறுப்பு, குணம், சலித்துத்திரட்டல், சுபாவம்-நிறைத்தல், தொழில்-விம்முதல், குறி-அறுபுள்ளி, தேவதை மகேச்சுரன், அக்கரம்-யகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்- விந்து, கலை-சாந்தி.

ஆகாசத்துக்குவடிவு-வட்டம், நிறம்-புகை, குணம் இடங்கொடுத்தல், சுபாவம்-நிற்றல், தொழில்-போக்குதல், குறி-அமுதவிந்து. தேவதை-சதாசிவம், அக்கரம்-அகாரம், சூக்குமபஞ்சாட்சரம்-நாதம், கலை-சாந்தியாதீதம்.

ஞானேந்திரியங்களின் தொழில்.

ஞானேந்திரியம் ஐந்தின் தொழிலாவன.—சுரோத்திரம் ஆகாசமிடமாகநின்று செவியைப்பொருந்தி சத்தத்தை யறியும்; துவக்குவாயுனிடமாக நின்று சரீரத்தைப்பொருந்திப் பரிசத்தையறியும்; சட்சுஅக்கினியினிடமாகநின்று கண்ணைப்பொருந்தி உருவத்தையறியும்; சிங்நுவை அப்புவினிடமாக நின்று நாவைப்பொருந்தி இரதத்தையறியும்; ஆக்கிராணம் பிருதிவியினிடமாகநின்று மூக்கைப் பொருந்திக் கந்தத்தையறியும்.

கன்மேந்திரியங்களின் தொழில்.

கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் தொழிலாவன.—வாக்கு ஆகாசமிடமாக நின்றுவசனிக்கும், பாதம் வாயுவினிடமாகநின்று கமனிக்கும்; பாணி அக்கினியிடமாகநின்று இடுதலும், ஏற்றலுஞ்செய்யும்; பாயு அப்புவினிடமாகநின்று மலவிசர்ச்சனஞ்செய்யும்; உ

பஸ்தம் பிருதிவியினிடமாக நின்று சுக்கிலத்தைக் கழிக்கும்.

தன்மாத்திரைகளின் தொழில்.

தன்மாத்திரைகள் ஐந்தின் தொழிலாவன.—சுரோத்திராதிகளுக்கு விடயமாயிருக்கும்.

அந்தக்கரணங்களின் தொழில்.

அந்தக்கரணங்களின் தொழிலாவன.—மனம் பற்றும், புத்திநிச்சயிக்கும், அகங்காரம் கொண்டெழும்பும், சித்தஞ் சிந்திக்கும்.

வித்தியாதத்துவங்களின் தொழில்.

வித்தியாதத்துவங்களின் தொழிலாவன.—

காலம் : செல்காலமான எல்லையும், நிகழ் காலமானபலமும், எதிர்காலமான புதுமையும் ஆகமூன்று விதமாயிருக்கும்.

நியதி : அரசனாணைபோலக் கன்மபலத்தை உள்ளளவும் நிறுத்தும்.

கலை : ஆணவத்தைச் சிறிதுநீக்கி ஆன்மாவுக்குக் கிரியையை யெழுப்பும்.

வித்தை : ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தை எழுப்பும்.

அராகம் : ஆன்மாவுக்கு இச்சையையெழுப்பும்.

ஆகக்கலையாதி பஞ்ச கஞ்சுகத்துடனே கூடிப்புலனுகருமிடமே புருடனும்.

மாயை: பிரகிருதி குணரூபமாய் நின்று பொருந்தினதி லழுந்தும்.

சிவதத்துவங்களின் தொழில்.

சிவதத்துவங்கள்-ரு-ன் தொழிலாவன:—

சுத்தவித்தை ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்திருக்கும்.

ஈசுர தத்துவம் கிரியையேறி ஞானங் குறைந்திருக்கும்.

சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங் கிரியையுமொத்திருக்கும்.

சத்திதத்துவம் கிரியையா யிருக்கும்.

சிவதத்துவம் ஞானமாயிருக்கும்.

ஆக அகக்கருவி முப்பத்தாறின் தொழிலுங்கண்டுகொள்க.

பூதகாரியம்.

புறக்கருவியின் தொழிலாவன;—

பூதம் ஐந்தில் பிருதிவியின் கூறுகிய மயிர்வளரும், எலும்பு உரக்கும், தோல் வற்கென்னும், நரம்பு கதித்தோடும், தசைமுற்றும்.

அப்புவின் கூறுகியநீர்விழும், உதிரம்பரக்கும், சுக்கிலம் வர்த்திக்கும், மூளை மெத்தென்றிருக்கும், மச்சை நிறைக்கும்.

தேயுவின்கூறுகியபசிதாபிக்கும், நித்திரைமயக்கும், பயம் அஞ்சுவிக்கும், மைதுனம் சங்கமஞ்செலுத்தும், சோம்பு முறிப்பிக்கும்.

வாயுவின்கூறுகிய ஓடல் விரைவிக்கும், இருத்தல் அழுத்துவிக்கும், கிடத்தல் போடுவிக்கும், நடத்தல் எழுப்பிவிக்கும், நிற்றல் நிற்பிக்கும்.

ஆகாயத்தின் கூறுகிய, காமம்-மோகிப்பிக்கும், மதம் அகங்கரிப்பிக்கும், குரோதம்-கோபிக்கும், லோபம்-பிசினிப்பிக்கும், மாச்சரியம்-இகழ்விக்கும், ஆகப்பூதகாரியம்-உரு.

பிருதிவியின் வழித்தான நாடிகளின்தொழில்.

பிருதிவியின் வழித்தான நாடிகள்பத்தில் இடைகலை இடதுமூக்கிலே நிற்கும்; பிங்கலை வலதுமூக்கிலேநிற்கும்; சுழுமுனை நேரேநிற்கும்; காந்தாரிகண்ணிலேநிற்கும்; அத்தி உடலெங்கும்நிற்கும்; சிங்குவை தாலுவிலேநிற்கும்; அலம்புடை செவியிலேநிற்கும்; புருடன்பாதத்திலே நிற்கும்; சங்கினிகளத்திலேநிற்கும்; குகுமார்பிலே நிற்கும்.

வாயுவின்வழித்தான

நாடிகளின்தொழில்.

வாயுபத்தில் பிராணன் மூலாதாரத்தில் தோன்றி இடைபிங்கலையாலேறிக் கபாலத்தளவுஞ்சென்று நாசியிலே பன்னிரண்டங்குலம் புறப்பட்டு, நாலங்குலம் வெளியேசென்று எட்டங்குலம் உள்ளேஅடங்கும். இங்ஙனம் ஒருநாளைக்கு இருபத்தோராயிரத்தறுநூறுசுவாசம் நடக்கும்;இதிலே ஏழாயிரத்திருநூறுவெளியே செல்லும்;பதினாலாயிரத்தி நானூறு உள்ளே அடங்கும்.

அபானன், குதத்தினின்று மலசலங்களைக் கழிப்பிக்கும்.

உதானன்,விக்கல் இருமல் இவற்றைப்பண்ணும்.

வியானன்,உண்ட அன்னசாரத்தை எழுபத்தீராயிர நாடிகளிலும் கலப்பிக்கும்.

சமானன், எல்லாவற்றையும் சமானம்பண்ணும்.

நாகன், தும்பலிருமலை யுண்டாக்கும்.

கூர்மன்,கண்ணேற்றல் செய்யும், கிரிகரன்சோம்பு, கொட்டாவிகளை யுண்டாக்கும்.

தேவதத்தன்இமைத்தல்நகைத்தல்களைச்செய்யும்

தனஞ்யன்,உடம்பைவீங்கவும் விரியவுஞ்செய்து.

உயிர்நீங்கிய காலத்தில் கபாலத்தைப் பிளந்து செல்லும்.

வசனாதிகளின் காரியம்.

வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆநந்தம் ஐந்தும் வாக்காதிகளுக்கு விடயமாயிருக்கும்.

குணங்களின்தொழில.

குணம் மூன்றில் சாத்துவிகமாவது அருள், ஐம்பொறியடக்கல், ஞானம், தவம், பொறை, மேன்மை,மோனம்,வாய்மை ஆகிய எண்குணமுடையது.

இராசதமாவது ஊக்கம், ஞானம், வீரம்,தருமம், தவம், தானம, கல்வி, கேள்வி ஆகிய எண் குணமுடையது.

தாமதமாவது ஒழுக்கமின்மை, காமம், கோபம், கொலே, சோம்பு, நீங்கிவழு நெடுந்துயில், பேருண்டி பொய்,மறதி,வஞ்சகம் முதலிய தீக்குணமுடையது.

ஏடணைகளின்தொழில்.

ஏடணைமூன்றில் அர்த்த ஏடணைதிரவிய முதலியவற்றால் வரும்பிணக்கு ;

புத்திர ஏடணை புத்திரர்முதலாகிய சுற்றத்தாரால் வரும்பிணக்கு ;

உலக ஏடணை உலகமுதலாகிய சங்கற்பத்தால் வரும்பிணக்கு.

வாக்குகளின் தொழில்.

வாக்கு நான்கில் சூக்குமையாவதுசோதியாய்நேர்மையாய் ஒன்றுசொல்ல வந்தவிடத்தில் துரியத்தில் நாதமாய்த் தோன்றுவது ;

பைசந்தியாவது சுழுத்தித்தானத்தைப்பொருந்திய சூக்குமையில் தோன்றியநாதம், உதானவாயுவினாலே சிதறப்பட்டு மயில்முட்டையில் பஞ்சவன்னமுமடங்கி யிருப்பதுபோல இனிச்சொல்லும் வசனத்துக்கு அக்கரசொரூபம் பிறக்கக் கருக்கொண்டிருப்பது ;

மத்திமையாவது அப்படிச்சிதறப்பட்டவாயுவானது, சொப்பனத்திலே பிராணவாயுவுடனே சேர்ந்து அக்கரத்தினது சொரூபங்களைப் புத்தியிலே ஒழுங்குபடநிறுத்திச் செவியிற்கேளாமல், உள்ளேகேட்கத்தக்க ஒலியாய்க் கண்டத்திலே முழங்காநிற்பது ;

வைகரியாவது நாக்கு, அண்ணம், உதடு, பல், மூக்கு என்னும் ஐந்திடத்திலேயும்புறப்பட்டுச்செவிக்குக்கேட்கவசனிக்கப்படுவது ; இந்தவாக்குநான்கும் பஞ்சகலைகளாற் காரியப்படும்.

இங்ஙனம் புறக்கருவியாகும் கூ௦-தின் தொழி
யும், பஞ்சபாசங்களையும், அவற்றினுண்டாகியதே
ற்ற ஒடுக்கமுதலியவற்றையும், கண்டுகொள்க.

அவஸ்தைகள்.

அவஸ்தைகளாவன,—கேவலம், சகலம், சுத்தம்
எனமூன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுள் கேவலமான, ஆன்மாதத்துவங்க ளொ
ன்றையுங் கூடாதிருப்பது; சகலமாவது, தத்துவ
ங்களுடனே கூடிக்காரியப்படுவது; சுத்தமாவதுகே
வல சகலமிரண்டுந்தாக்காமல் பரமசுகமாகிய ஆநந்
தத்தைப் பெற்றிருப்பது. ஆகக்காணுவஸ்தைமூன்
றில் கேவலாவஸ்தையின்காரியம்-ரு-சகலாவஸ்தை
யின்காரியம்-ரு, சுத்தாவஸ்தையின் காரியம்-ரு, ஆ
கக்காரியாவஸ்தை-யரு.

கீழாலவஸ்தை.

கேவலத்தின் காரியமாகிய கீழாலவஸ்தை சாக்கி
ரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்
ஆக-ரு.

சாக்கிரம்.

இவற்றுள் சாக்கிரமாவது.—தத்துவமுப்பத்தாறி
ல சிவதத்துவம் ரு-ம், புருடன் நீங்கலாகக் லாதிக

ள் சூ-ம், பூதம்-ரு-ம், ஆகப்பதினாறுகருவியும்நீங்கி, அன்றகருவிகள் இருபதும், புறக்கருவியறுபதில் வாயுக்கள்பத்தும், வசனாதிகளைந்தும், ஆகிய முப்பத்தைந்துடனே லலாடஸ்தானத்தில் நின்றுகண்டுகேட்டுண்டயிர்ப்பதுநீங்கி மயக்கத்தைப்பொருந்தி அறிகருவிகளையும் செலுத்துங்கருவிகளையுங் கைவிட்டுநிற்கின்ற அவதரம்.

சொப்பனம்.

சொப்பனமாவது,— ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆகியபத்தும் லலாடஸ்தானத்திலேநிற்க, மற்ற இருபத்தைந்து கருவிகளுடனே கண்டஸ்தானத்திலே நின்றுசூக்கும தேகத்தாற் பயன்கொண்டு அசிவனமாக நின்ற அவதரம்.

சுழுத்தி.

சுழுத்தியாவது,—பிராணவாயு நீங்கலாகவாயுக்கள் ஒன்பதும், சித்தம்நீங்கலாக அந்தக்கரணம் ௩-ம் சத்தாதி ரு-ம், வசனாதி ரு-ம், ஆக இருபத்திரண்டும், கண்டஸ்தானத்திலே நிற்சித்த, தமும் பிராணவாயுவும் புருடனும் ஆகிய ௩-சருவிகளுடனே ஒன்றுந்தெரியாது இருதயத்தில் நின்ற அவதரம்.

துரியம்.

துரியமாவது,—சித்தமொன்றும் இருதயத்தில் நி ற்கப்பிராணவாயுவும் புருடனும்நாபிஸ்தானத்திலே ஒன்றுமறநின்ற அவதரம்.

துரியாதீதம்.

துரியாதீதமாவது,—பிராணவாயு ஒன்றும், நாபி யில்நிற்கப்புருடனொன்றும், மூலாதாரத்திலே அதீ தமாய்க் கருவிகளொன்று மின்றிக் கேவலஸ்தனாய்நி ற்பது ஆகக் கீழாலவஸ்தை-ரு.

மத்தியாவஸ்தை.

சகலாவஸ்தையின் காரியமாகிய மத்தியாவஸ் தையாவது,—சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில்து ரியம், சாக்கிரத்தில் துரியாதீதம் ஆக-ரு.

இவற்றுள் சாக்கிரத்தில் அதீதமாவது ஒருவன் ஒருபதார்த்தத்தை ஓரிடத்திலே வைத்து அறியாம ல் திகைத்துநின்ற அவதரம்;

சிறிது பிராணவாயு இயங்கியது சாக்கிரத்திற்று ரியம்;

அந்தப்பதார்த்தம் எங்கே வைத்தோமென்று வி சாரிக்க வந்தவிடம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி;

அந்தப்பதார்த்தம் வைத்தவிடம்நிழலெழத்தோன்றுவது சாக்கிரத்திற் சொப்பனம் ;

அந்தப்பதார்த்தம் புலப்பட அறியவந்தவிடம்சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம் ; ஆகமத்தியாலவஸ்தை-ரு.

நின்மலாவஸ்தை.

சுத்தாவஸ்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவஸ்தையாவது,—அமலசாக்கிரம், அமலசொப்பனம், அமலசுழுத்தி, அமல துரியம், அமல துரியாதீதம், ஆக ரு-இவற்றுள், அமலசாக்கிரமானது :—ஆசாரியராலே ஞானதீட்சைபெற்றுத் திரிபதார்த்த வுண்மையை விசாரித்தறிந்து, கேட்டுச், சிந்தித்துத், தெளிந்து, போருளுடனே நிட்டைகூடும் பகுதிக்குக் கருவியினின்று நீங்கிவிசாரித்து நிற்பது ;

அமல சொப்பனமாவது:—கருவிகளினின்று நீங்கியும் நீங்காதும் நிற்காது நடுவே சற்றுப் பதைப்புண்டாய் நிற்பது ;

அமல சுழுத்தியாவது;--தத்துவங்களினின்றுநீங்கி மேலான கேவலஸ்தனுய்நிற்பது ;

அமல துரியமாவது:—கேவலம் நீங்கி அருளினுலே தன்னையும் அருளையுங்கண்டு தன்வசத்தழிந்து அருள்வழித்தாய் நிற்பது ;

அமல துரியாதீதமாவது:—பணியறநின்று சிவத்தைத்தரிசித்துஆநந்தத்தி லழுந்திநிற்பது; ஆகக் காரியாவஸ்தை-௰௫, காரணாவஸ்தை ௩, ஆக, அவஸ்தை ௰அ-ல், பெத்தர்க்கு-௰௨-ம், சத்திநிபாதமுத்தர்க்கு ௬-ம், எனக்கொள்க.

இனியுணர்த்து முறைமை ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, ஆன்மலாபம் எனமூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ஆன்மதரிசனம்.

இவற்றுள் ஆன்மதரிசனமாவது,—ஆன்மா படிகம்போல்வதென்றும், தானாயிருப்பதென்றும், எப்பொழுதும் வியாபியென்றும், இதனறிவு சிவனறிவிலேகலந்துநின்று, கண்ணும் ஆதித்தனும்போலக் காணுமென்றும், ஒருபதார்த்தத்தை அறிய வேண்டின் பொறியிலொன்றும், பூதத்திலொன்றும், அந்தக்கரணம்நான்கும், கலாதிகளேழும் சிவதத்துவம்ஐந்தும், ஆகக்கருவிகள் ௰அ-ம் கூடாமல் அறியமாட்டாதென்றும், வித்தியாதத்துவங்களில் மாயையைச் சிவதத்துவஞ்செலுத்தக், கலை காலம் நியதியைச்சத்திதத்துவஞ்செலுத்த, அராக தத்துவத்தை ஈசுரதத்துவஞ் செலுத்தப், புருடனைச்சாதாக்கிய தத்துவஞ்செலுத்த வித்தையைச் சுத்தவித்தை செலுத்த,

ஈசுரதத்துவத்தை இச்சாசத்திசெலுத்தச் சாதாக்கியதத்துவத்தையும் சத்திதத்துவத்தையும் கிரியாசத்திசெலுத்தச் சுத்தவித்தையையுஞ் சிவதத்துவத்தையும் ஞானசத்திசெலுத்த, இவ்வாறு காரியப்படுவதன்றித் தத்துவங்கள் தாமேவந்து ஆன்மாவைப் பொருந்தமாட்டா வென்றும்; அவ்வான்மாதானே தத்துவங்களைப் பொருந்த மாட்டாதென்றும்; திருவருள் கூட்டிமுடிக்கக் காரியப்படுமென்றும்; பெத்தத்திலும் முத்தியிலும் ஒருகாலும்விட்டு நீங்காமல் நிற்கும் அருளுக்கே சுதந்தரமன்றித் தனக்கொரு சுதந்தரமு மில்லையென்றும், அறிந்துநிற்பதாம்.

ஆன்மசுத்தி.

ஆன்மசுத்தியாவது:—தனக்கநாதியே துணையாய் இற்றைவரையும் தோன்றுதிருந்து, இப்பொழுது ஆன்மாவையுந் தன்னையுங்காட்டி நிற்கிற திருவருளே தாரகமாய்த் தனக்குப் பந்தமாயிருந்த மலந்திருவடியின் நீங்கத் தன்னுடைய சுதந்தர ஆனியை அறிவதினாலும், கன்மசஞ்சிதம் தீக்ஷையினாலும், பிராரத்தம் சரீராந்தமளவும், ஆகாமியம் சுட்டற நிற்கையினாலும், மாயையிரண்டும் தத்துவங்களெல்லா

ம் நீங்கிநிற்பதினாலும், வினையேறுமா லிருப்பதினாலு
ம், திரோதாயி பிரபஞ்சத்தை ருசிப்பியாம லிருந்த
தினாலும், பஞ்சபாசம் நீங்கக்கண்டு பணியற்றுத்தி
ருவருள் வசத்தாய் நிற்பதாம்.

ஆன்மலாபம்.

ஆன்மலாபமாவது:—அங்ஙனம், இடைவிடாமலி
ருப்பதனாற் பரமாநந்த சுகமுண்டாக, அதைப்பெற்
று ஆநந்தமேலீட்டில் அழுந்தி நிற்பதாகியநேயத்த
ழுந்தலாம். அந்நிட்டை கூடுதற்கரிதாயின் அவ்வ
ருளிலே யழுந்திநிற்க. அஃதுங்கூடுதற் கரிதாயின்,
பூதமுதல் நாதமளவாகப் பொய்யென்றுகண்டு நீங்
கித் தன்னைக்கண்டு, தானும் அருளும்நிற்கு முறை
மையையுமறிந்து, அருளேநாவாகமுத்தி பஞ்சாட்ச
ரத்தைச் செபியாமற்செபிக்க. அஃதுங் கூடுதற்கரி
தாயின், ஞானநூலோதியும், சிந்தித்தும், அந்தரியா
கம்பண்ணுக. இவ்வாறுசெய்யவே உண்மைவந்து
கைகூடும். இங்ஙனம் நேயத்தழுந்தல் முதலாகிய
எந்நிலையில் நிற்கினும் ஆசாரியனரையும், திருக்கோயி
லையும், திருவேடத்தையும், நாளும்வழிபடுக.

திருவாலவாய்க்கட்டளை
முற்றுப்பெற்றது.
மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

சிவபெருமான்சந்நிதானத்தில்

திருநந்திதேவர்விண்ணப்பஞ்செய்தருளிய

பதினாறுபேறு.

கலிநிலைத்துறை.

மறைகணிந்தனைசைவநிந்தனைபொருமனமும்
தறுகணைம்புலன்களுக்கேவல்செய்யுருச்சதுரும்
பிறவிர்தெனுப்பேதையர்தம்மொடுபிணக்கும்
உறுதிநல்லறஞ்செய்பவர்தங்களோடுறவும்.

யாதுநல்லன்பர்கேட்கினு முதவுறுமியல்பும்
மாதவத்தினோரொறுப்பினும்வணங்கிடுமகிழ்வும்
ஓதுநல்லுபதேசமெய்யுறுதியுமன்பர்
தீதுசெய்யினுஞ்சிவச்செயலெனக்கொளுந்தெளிவும்

மனமும்வாக்குநின்னன்பர் பாலொருப்படுசெயலும்
கனவிலும்முனதன்பருக்கடிமையாங்கருத்தும்
நினைவில்வேறொருகடவுளைவழிபடாநிலையும்
புனிதநின்புகழ்நாடொறுமுரைத்திடும்பொலிவும்.

தீமையாம்புறச்சமயங்களொழித்திடுந்திறனும்
வாய்மையாகவேபிறர்பொருள்விழைவுறுவளனும்
ஏமுறும்பரதாரநச்சிடாதநன்னேன்பும்
தூய்மைநெஞ்சின்யானெனதெனுஞ்செருக்குறுத்து
[றவும்.

கலிவிருத்தம்.

துறக்கமீதுறையினுநரகிற்றேய்கினும்
இறக்கினும்பிறக்கினுமின்பந்துய்க்கினும்
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பெருமவிவ்வரம்
மறுத்திடாதெனக்குநீவழங்கல்வேண்டுமால்.

வே று.

கலித்துறை.

துதிவாணி வீரம்விசயம் சந்தானம் துணிவுதனம்
மதிதானியம் சவுபாக்கியம் போகம் அறிவழகு
புதிதாம் பெருமை யறங்குல நோயகல் பூண்வயது
பதினாறு பேறுந் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே.

முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க

உ

சிவமயம்.

வேதாந்தத்
தத்துவக் கட்டளை.

காப்பு.

தந்தைதாயாவானுஞ் சார்கதியிங்காவானு
மந்தமிலாவின்பநமக் காவானு-மெந்தமுயிர்
தானாகுவானுஞ் சரணாகுவானுமருட்
கோனாகுவானுங் குரு.

தத்துவங்கள்—௯௬.

இவை முதற்றத்துவம் - ௩௰, இரண்டாந்தத்துவம் - ௩௰, மூன்றாந்தத்துவம் - ௩௬, எனப்பிரிக்கப் பட்டு வழங்கும்.

முதற்றத்துவம்—௩௰.	
பூதம்	௫
பொறி	௫
புலன்	௫
கன்மேந்திரியம்	௫
கன்மவிஷயம்	௫
கரணம்	௪
அறிவு	௧
ஆ	௩௰

இரண்டாந்தத்துவம்-௩௰.

நாடி	௧௰
வாயு	௧௰
சயங்கள்	௫
கோசம்	௫
ஆ	௩௰.

மூன்றாந்தத்துவம்-௩௬.

ஆதாரம்	௬
மண்டலம்	௩
மலம்	௩
தோஷம்	௩
ஏடணை *	௩
குணம்	௩
இராகம்	௮
வினை	௨
அவஸ்தை	௫
ஆ	௩௬.

முதற்றத்துவம் ௩௰-ன் வரலாறு.

பூதம்—௫.

பிருதிவி = மண்
அப்பு = நீர்
தேயு = அக்கினி
வாயு = காற்று
ஆகாயம் = சுத்தவெளி

பொறி—௫.

சோத்திரம் = செவி
தொக்கு = உடம்பு
சட்சு = கண்
சிகுவை = நாக்கு
ஆக்கிராணம் = மூக்கு

புலன்—௫.

சத்தம்=கேட்கப்பட்டது (செவிக்குயிர்க் கூறு.)
பரிசம்=சுகதுக்கவறிவு (உடம்புக்குயிர்க்கூறு)

---

* ஈஷணு என்னும் இச்சைப்பொருட்டான வடமொழியானது,விதிவழியே ஐகாரவீறாய் ஈடணை எனநின்றுமரூஉ வழக்கால் ஏடணை என வழங்குகின்றது.

	கன்மேந்திரியம்—ரு.
உருவம்=காணப்பட்டது (கண்ணுக்குயிர்க்கூறு.)	வாக்கு = வாய்
இரசம்=அறுசுவை யறிவு (நாவுக்குயிர்க்கூறு.)	பாதம் = கால்
கந்தம் = நற்கந்த துர்க்க [ந்தவறிவு	பாணி = கை
(நாசிக்குயிர்க்கூறு.)	பாயுரு = அபானம்
	உபத்தம் = குறி.

கன்மவிஷயம்—ரு.

வசனம் = வார்த்தை (வாய்க்குயிர்க்கூறு)
கமனம் = நடை (காலுக்குயிர்க்கூறு) [று
தானம் = கொடுத்தல்வாங்கல் (கைக்குயிர்க்கூ
விசர்க்கம் = விடுதல் (அபானத்துக்குயிர்க்கூறு.)
ஆநந்தம் = மகிழ்தல் (குறிக்குயிர்க்கூறு.)

கரணம்—ச.

மனம் = ஒன்றைநினைப்பது
புத்தி = ஒன்றைவிசாரிப்பது
அகங்காரம் = ஒன்றைக்கொண்டெழுப்புவது
சித்தம் = ஒன்றைச்செய்துமுடிப்பது

அறிவு—க. [தல

அறிவு = உள்ளந்தன்னைக்கண்டு மகிழ்ந்திருத்

ஆக முதற்றத்துவம்-௨0.

இரண்டாந்தத்துவம் ௩௦-ன் வரலாறு.

நாடி ௧௦.

இடை = வலதுகாற் பெருவிரலினின்று கத்தரிக்கோல்போல மாறலாக இடதுநாசியைப் பற்றி நிற்பது.

பிங்கலை = இடதுகாற்பெருவிரலினின்று கத்தரிக்கோல்போல மாறலாக வலதுநாசியைப் பற்றி நிற்பது.

சுழுமுனை * = மூலாதாரத்தைத் தொடர்ந்து எல்லாநாடிக்கும் ஆதாரமாய் நடுநாடியாய்ச் சிரசளவுமுட்டி நிற்பது.

சிகுவை = மூலாதாரந்தொடங்கி உண்ணாக்கிலேநின்று சோறுதண்ணீர் இவைகளை விழுங்கப்பண்ணுவது.

புருடன் = மூலாதாரந்தொடங்கி வலதுகண்ணளவாய் நிற்பது.

காந்தாரி = மூலாதாரந்தொடங்கி இடதுகண்ணளவாய் நிற்பது.

---

* சுஷும்நா என்னும் வடமொழி சுடுமுனை எனற்பாலது விதிகடந்துமரூஉ வழக்காய்ச் சுழுமுனைஎன்றும், வழூஉ வழக்காய்ச் சுழிமுனை என்றும் வழங்கும்.

அத்தி = மூலாதாரந்தொடங்கி வலது காதளவாய் நிற்பது.

அலம்புடை= மூலாதாரந்தொடங்கி இடது காதளவாய்நிற்பது.

சங்கினி = மூலாதாரந்தொடங்கிகுறியினளவாய் நிற்பது

குகு = மூலாதாரந் தொடங்கி அபானத் தளவாய் நிற்பது.

வாயு - கഠ.

பிராணன்	நாகன்
அபானன்	கூர்மன்
வியானன்	கிருகரன்
உதானன்	தேவதத்தன்
சமானன்	தனஞ்சயன்

இவற்றுள் :—

க. பிராணன்=லலாட மத்தியிற்றேன்றிச் சித்திர நாடியில்விழுந்து, ஒவ் என்று மூலாதாரத்திற் குதித்து, அவ் என்று நாபித்தானத்தில் முட்டி, சவ் என்று இடைபிங்கலைகளிலோடிகபாலத்தைச்சுற்றி, நாசியிற் பன்னிரண்டங்குலம் புறப்பட்டு, நாலங்குலங்கழன்று எட்டங்குலம்மீண்டு, தானின்றவிடத்திற் ருக்குறுவது. இப்படி நாழிகை ஒன்று

க்கு ௩௲0-சுவாசம் ; இரவுபகல் ௬௰ நாழிகைக்கும் உக,௬௦௦-சுவாசம்.

இந்தச்சுவாசம்-உக,௬௦௦-க்கும் விவரம்.

மூலாதாரத்திற்குச் சுவாசம்	௬௦௦
பிருதிவியில்சுவாதிஷ்டானம் பிரமாவினிடஞ் சுவாசம்	௬௦௦௦
அப்புவின்மணிபூரகம்விஷ்ணுவினிடஞ்சுவாசம்	௬௦௦௦
தேயுவில் அனுகதம் உருத்திரனிடஞ்சுவாசம்	௬௦௦௦
வாயுவில் விசுத்திமயேச்சுரனிடஞ்சுவாசம்	௧௦௦௦
ஆகாசத்தில் லாஞ்ஞை சதாசிவனிடஞ்சுவாசம்	௧௦௦௦
நாதாந்தத்திலதட்சிணாமூர்த்தியினிடஞ்சுவாசம்	௧௦௦௦

ஆ உக,௬௦௦-சுவாசமியங்கி, இதில் எ,உ௦௦-சுவாசம்பாழாகப்பாய்ந்து கச,௪௦௦-சுவாசம் உள்ளேபுகும் என்று அறியவும்.

உ. அபானன்=கீழ்நோக்கி குதத்தையுங்குய்யத்தையும் பற்றி நின்றுமல சலாதிகளைக் கழிப்பிப்பது.

௩. வியானன்=தோலிலேநின்று பரிசங்களை அறிவிப்பது.

௪. உதானன்=உதராக்கினியை எழுப்பி உண்ட அன்னசாரத்தை எஉ,௦௦௦-நாடி நரம்புகளிலே கலப்பித்துச்சரீரத்தை வளர்ப்பிப்பது.

ரு. சமானன்=எல்லாவாயுவையும் ஏறுதல் குறைதல் செய்யவொட்டாமற் சமனாய்க் கீழ்கொண் டியங்குவது.

சு. நாகன்=கொட்டாவியும் விக்கலுங்கக்கலும் உண்டாக்குவது.

எ. கூர்மன்=கண்ணிலேநின்று இமைப்பது

அ. கிரிகரன்=புருவமத்தியத்தைப்பற்றி நின்று நீட்டல், முடக்கல், கோபித்தல், தும்முதல், அழுவித்தலுஞ் செய்வது.

கூ. தேவதத்தன்=விழித்திருக்கும்போது ஓடுவித்தலும், உலாவுவித்தலும், உயுத்தம் பண்ணுவித்தலும் சிரித்தலும், வியசனமுண்டாக்கலையும் செய்வது.

கo. தனஞ்சயன்=பிராணன் உடம்பை விட்டுப்போனாலும், தான்பிரியாமல்நின்று உடம்பைவீங்குவித்தலும், விரிவித்தலும், புளிப்பித்தலுஞ் செய்து, மூன்றுநாட்கப்பாற் கபாலத்தைப் பிளந்தோடிப் போவது.

சயம் - ரு.

அமர்வாசயம், பகிர்வாசயம், சலவாசயம், மலவாசயம், சுக்கிலவாசயம்.

க. அமர்வாசயம்=உண்ட அன்னந்தண்ணீர் அமருமிடம்.

உ. பகிர்வாசயம்=அன்னம்தண்ணீர் பகிருமிடம்.

ந. சலவாசயம்=சலஞ்சேருமிடம்.

ச, மலவாசயம்=மலஞ்சேருமிடம்.

ரு. சுக்கிலவாசயம்=சுக்கிலஞ்சேருமிடம்.

கோசம்-ரு.

அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம்.

க. அன்னமயகோசம்=சட்பாவவிகாரமாகத்தோற்றப்பட்ட தூலதேகம் இதற்குற்பத்திபிருதுவி.

உ. பிராணமயகோசம்=பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடிநிற்பது. இதற்குற்பத்தி அப்பு.

ந. மனோமயகோசம் மனதுங்கன்மேந்திரியமுங் கூடிநிற்பது. இதற்குற்பத்தி தேயு.

ச. விஞ்ஞானமயகோசம்=புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடிநிற்பது. இதற்குற்பத்தி வாயுவு.

ரு. ஆனந்தமயகோசம்=பிராணவாயுவுஞ் * சுழுத்தியுங்கூடிநிற்பது. இதற்குற்பத்தி ஆகாசம்.

ஆ இரண்டாந்தத்துவம்-௩0.

---

* ஸுஷுப்தி என்னும் வடமொழிசுழுத்தி என மருவிநின்றது.

மூன்றுந்தத்துவம் ௯௬-ன் வரலாறு.

ஆதாரம்-௬.

மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனுகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை.

௧. மூலாதாரம்=நாற்சதுரத்துக்குள்ளே முக்கோணமாயிருப்பது ; இதனடுவேநிற்குமெழுத்துஓங்காரம்: இதில்நிற்குந்தேவதைவிநாயகன். இதனிடம் குதத்துக்குங்குய்யத்துக்கும் நடு.

௨. சுவாதிஷ்டானம்=நாற்கோணமாயது. இதனடுவே நிற்கும் அக்கரம் நகாரம்; அதிதேவதை பிரமா. இதனிடம் இலிங்கபீடம்.

௩. மணிபூரகம்=பிறைக்கோணமாயது: இதனடுவே நிற்கும் எழுத்து மகாரம்; அதிதேவதைவிஷ்ணு இதனிடம் உந்திக்கமலம்.

௪. அனுகதம்=முக்கோணமாயது ; இதனடுவே நிற்கும் எழுத்துச்சிகாரம்; அதிதேவதை உருத்திரன். இதனிடம் இருதயகமலம்.

௫. விசுத்தி=அறுகோணமாயது ; இதில் நிற்குமெழுத்துவகாரம், அதிதேவதை மஹேச்சுரன். இதனிடங்கண்டம்.

௬. ஆஞ்ஞை=வட்டமா யிருப்பது. இதனடுவே நிற்கும் எழுத்துயகாரம்: அதிதேவதை சதாசிவன். இதனிடம்புருவமத்தி.

இப்படி ஆதாரம் ஆறிலேயும், ஆறெழுத்தும், ஆறுதெய்வமும், ஆறு வீடும், அதில் ஐம்பத்தோராக்ஷரமுங் கண்டுகொள்க.

மண்டலம் - ௩.

அக்கினிமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம்.

௧. அக்கினிமண்டலம்=நாற்சதுரமாய், நடுவே மூன்றுகோணமாய்ப் பிருதிவியும் அப்புவுங்கூடினவிடத்தே, நாலிதழுடைய புஷ்பமாயிருப்பது.

௨ ஆதித்த மண்டலம்=இருதய கமல அறுகோணமெட்டிதழுடையபுஷ்பமாய், வாழைப்பூப்போன்று கீழ்நோக்கியிருப்பது.

௩. சந்திரமண்டலம்=கோடி சந்திராதித்த.ருதயம் ஆனாற்போலச், சிரசு வடுவே ஓவ் என்ற அக்கரத்தை முன்னிட்டுப் பேதித்து இந்த அமிர்தகலை அக்கினிமண்டலத்தை மேனோக்கிச் சோதியாய் இதனடுவே பராசத்தி எழுந்தருளியிருப்பது.

மலம் - ௩.

ஆணவம், காமியம், மாயை.

௧. ஆணவம்=உடம்பை நானென்றிருக்கை

௨ காமியம் *=கண்டதுக்கெல்லா மாசைப்படுகை.

௩. மாயை=தனக்கு வருவதையறியாமற் கோபங் கொண்டிருக்கை.

தோஷம் - ௩.

வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம்.

வாதம் = வாயுவின் கோபம்

பித்தம் = அக்கினியின்கோபம்

சிலேத்துமம் † =அப்புவின்கோபம்

இந்தமூன்றுகோபத்தாற் சகலவியாதியுமுண்டாகும்

ஏடணை - ௩.

அத்தவேடணை, புத்திரவேடணை, உலகேடணை.

அத்தவேடணை = திரவியத்தைவேண்டி ஆசைப்படுதல்.

---

* கார்மியம் என்னுங் கர்மசம்பந்தத்தை உணர்த்தும் வடமொழிரேப லோபப்பட்டு காமியம் என மருவிற்று.

† சிலேஷ்மம் என்னும் வடமொழி சிலேட்டுமம் எனற்பாலது, விதிகடந்து சிலேத்துமம் என மருவிற்று.

புத்திரவேடணை=புத்திரனைவேண்டி ஆசைப்படுதல் இதை ஒழித்துக்களத்திரவேடணை என்றுங்கூறுவதுண்டு.

உலகேடணை=ஊருங்காணியுந்தேடி ஆசைப்படுத்தல்

குணம் - ௩.

இராசதம், தாமதம், சாத்துவீகம்.

இராசதம்=அகங்காரமாய் மத்திமகுணத்தனுயிருத்தல்.

தாமதம்=உன்மத்தனுய் அதமகுணத்தனுயிருத்தல்.

சாத்துவீகம்=யாருக்கும் நல்லவனுய் ஞானகுணத்தனுயிருத்தல்.

இராகம் - அ.

காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இடும்பை, அகங்காரம்.

காமம் = ஆசை
குரோதம் = பிணக்கு
உலோபம் = பிடிபாடு
மோகம் = பிரியம்
மதம் = கெருவம்
மாற்சரியம் = உறவாயும் உதட்டில்நகைப்புமாயிருந்துஉட்பகைவிளைவித்தல்
இடும்பை=உதாசினம்
அகங்காரம்=கோபித்தல்

வினை - ௨.

நல்வினை, தீவினை.

நல்வினை = புண்ணியஞ்செய்தல்
தீவினை = பாவஞ்செய்தல்

அவஸ்தை-ரு.

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்.

சாக்கிரம்	=	லலாடத்தானம்
சொப்பனம்	=	கண்டத்தானம்
சுழுத்தி	=	இருதயகமலம்
துரியம்	=	நாபிகமலம்
துரியாதீதம்	=	குறியிடம்.

சாக்கிரம்.

லலாடத்தானத்தில் முன்சொல்லிய சத்தம், பரிசம், உருவம், இரசம், கந்தம், வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம், இப்பதினுலு கருவிகளுடன் தன்னுடைய சந்நிதியிற் சேவிக்கத்தக்கதாகப் பராசத்தியருளால் இராசாவும் படையும்போல நிற்கும்.

இதற்குச்சாட்சி
திருமந்திரம்.

கண்டனவைந்துங் கலந்தனவோரைந்து
முண்டனநான்கு மோதியுணர்ந்தபின்
பண்டெங்களைந்தி பகர்ந்தவிச்சாக்கிர
மண்டமதாக வமர்ந்திருந்தானே.

சொப்பனம்.

இப்பால் முன்சொன்ன பதினாறு கருவியிலே பத்துமொடுங்கி காரணங்கள் நான்கும் கண்டத்தானத்தி னிற்கும்போது கனவுகண்டு மறந்துவிடுதலென்றறியவும்.

இதற்குச்சாட்சி

திருமந்திரம்.

பண்டுமொழிந்த பதினாலில்பத்தும்போய்
கண்டமதனிற் காரணங்கலந்துதான்
மண்டிவளைந்த மனைவாழ்க்கைதன்னிலே
கண்டுமறந்த கனவதுவாமே.

சுழுத்தி.

முன்சொன்ன கரணம் நான்கில் இரண்டு மொடுங்கி மற்ற இரண்டும் வந்திருதயகமலத்திலே நின்றதென் றறியவும்.

இதற்குச்சாட்சி

திருமந்திரம்.

ஆனமனமு மறிகின்றபுத்தியு
மூனையிழந்துநின் றுள்ளேயுயிர்ப்பெய்தித்
தானமிழந்து தயங்கியவாறுபோல்
ஞானமிழந்து சுழுத்தியதாமே.

துரியம்.

மூன்சொன்ன இரண்டி லொன்றொடுங்கி ஒன்று போய் நாபிகமலத்தி னிற்குமென் றறியவும்.

இதற்குச்சாட்சி

திருமந்திரம்.

நாளத்தெழுந்து திரியுந்துரியந்தான்
வானத்தெழுந்துபோய் வையம்பிராக்கித்தே
தானத்தெழுந்த கருத்தின்றலையிலே
யூனைத்தவிர்ந்துமங் கோங்கிநின்றானே.

துரியாதீதம்.

துரியாதீதங் கெட்டவிடத்தில் ஆன்மா மூலாதாரத்திற் கிடந்துறங்குமென் றறியவும், மூன்சொன்ன பதினலு கருவியு மிறந்தவிடம்.

இதற்குச்சாட்சி.

திருமந்திரம்.

துரியமிருப்பது சாக்கிரத்துள்ளே
நரிகள்பதினலு நஞ்சுண்டுசெத்தது
பரியபுரவியும் பாரிற்பிறந்திடந்
துரியமிருப்பிடஞ் சொல்லவொண்ணாதே.

ஆக மூன்றுந்தத்துவம் - ௯௬.

இதற்குச்சாட்சி

திருமந்திரம்.

முப்பதுமுப்பது முப்பத்தறுவருஞ்
செப்புமதிலுடைக் கோயிலுள்வாழ்பவர்
செப்புமதிலுடைக் கோயில்சிதைந்தபி
னெப்பிலனைவரு மோட்டெடுத்தாரே.

வேதாந்தத் தத்துவக்கட்டளை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஞானக்கட்டளை.

இகபரங்களிலே யாவரொருவர்க்கு முன்செய்த தவத்தினால் ஞானத்தில் விருப்புற்றுச், சற்குருநாதன் சேவைகிடைத்து, மோட்சம்பெறப் பரிபக்குவம்வந்தவிடத்து வேதாந்த தெரிசனவிளக்கமே சூரியப்பிரகாச விளக்கமாயிருக்கும்; மற்ற நூற்களியாவும் மின்மினி விளக்கமாயிருக்கும், ஆகையால் வேதாந்த தெரிசனமே யுண்மையெனவறிக.

இனி வேதாந்ததெரிசனஞ் செய்வதெப்படி யெனில்? நான்குவேதமே முப்பத்திரண்டு உபநிடதமாயும், நான்குவாக்கியமாயும், ஆறுசாஸ்திரமாயும், இன்னும் அநேகசாகோப சாகைகளாய், விரிந்திருந்தாலும் இவை யிரண்டுவகையாயிருக்கும்.

அவையாதெனில்? அற்பசுருதிவாக்கியமென்றும் பிரபலசுருதி வாக்கியமென்றுமாம்.

இவற்றுள் அற்பசுருதிவாக்கியம்கன்மகாண்டத்தைச்சொல்லும்; பிரபலசுருதிவாக்கியம்ஞானகாண்டத்தைச்சொல்லும்; இந்த ஞானகாண்டத்தைச்சொல்

லாகின்ற பிரபலசுருதிவாக்கியம் மகாவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

அவ்வாக்கியவிபரம் யாதெனில்? நான்குவர்னமும், மூன்றுபதமும், மூன்றுபதார்த்தமும், மூன்றிலக்கணையுமாய் விளங்கும்.

வர்ணம் நான்காவன? சத்தியம்,ஞானம்,அநந்தம், ஆனந்தம்.

பதம்மூன்ருவன? தற்பதம், தொம்பதம், அசிபதம்.

பதார்த்த மூன்ருவன? அது, நீ, ஆனுய், என்பனவாம்.

இதில் அதுவென்றது பரம், நீயென்றது சீவன். ஆனுயென்றது (ஐக்கியப்பொருளாகிய) சிவம்.

இலக்கணைவாக்கியம் மூன்ருவன?விட்டலக்கணை-சம்சர்க்கவாக்கியம்; விடாதலக்கணை-விசிட்ட வாக்கியம்; விட்டுவிடாதலக்கணை-அகண்டவாக்கியம்.

இப்படிவிளங்கிய வேதாந்தத்துக்குத் தத்துவம் உஅ-இந்த இருபத்தெட்டே அபரோட்சமாகிய காரிய உபாதி-எ. பரோட்சமாகிய காரண உபாதி-எ. அவத்தை-கூ. அபிமானி-கூ. முக்கியம்,லட்சியம்-உ. அசுத்தாசுத்தம்-உ.

இவைகள்விளங்கவேண்டுமெனில்? சிரவண, மனன, நித்தியாசனத்தினுல் விளங்கவேண்டும்.

சிரவணமாவது? முன்சொன்ன வேதாந்தப்பொருளைக்குருநாதன்பக்குவனுக்குச்சொல்லக்கேட்பது
மனனமாவது? அதைசசீடன் சதாசிந்திப்பது.
நிதித்தியாசனமாவது? சிந்தித்தபடியே அறிவது

தத்துவதெரிசனம்.

இனிமுன்சொனன வேதாந்தத்தத்துவம்.

இருபத்தெட்டாவன?

சகளவடிவமான அசித்துருவதத்துவம். உச. நிட்களவடிவமான சித்துருவதத்துவம் ச இதில், ஶோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்நுவை, ஆக்கிராணம் ஆகிய ஞானேந்திரியம் ரு. வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம், ஆகிய கன்மேந்திரியம். ரு. ஆகப்பொறி. ௰. இவைகளின் விஷயங்களாகியசத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், ஆகிய. ௰.மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம், ஆகிய அந்தக்கரணம். ச. ஆக அசித்துருவதத்துவம். உச. புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம் ஆக சித்துருவதத்துவம். ச. ஆக இருபத்தெட்டாம்.

இந்த இருபத்தெட்டுத்தத்துவமே சக, சிவ, பரமென மூன்றுபொருளாய் விளங்கும்; அதெப்படியெனில், உச தத்துவமும் சகமாகவிளங்கும்; புரு

டன், கலாபரம், வியோமம், மூன்றும் சீவனாகவிள ங்கும் ; பரமொன்றுமே சிவமாகவிளங்கும்; இதே இன்னம் சத்தியம், பரம், ஞானம், சீவன், அநந்தம், சராசரம், ஆனந்தம், சகலபுவனமாகவும் விளங்கும்; இதுவே தத்துவதெரிசனமாம்.

தத்துவதெரிசன முற்றிற்று,

க. இனிதொம்பதசிரவணம் சொல்லுகிறோம்.

முன் தற்பதத்தைச்சொல்லாமல் தொம்பதத்தை முதற்சொன்ன தெதனாலெனில் :—நீயென்ற பதார்த்தமாகிய சீவன் நிர்விகாரியாய்ச், சித்துருவமாயிருந்தும் அதையறியாமற் சடத்தைத்தானெனன் றறிந்திருப்பதால், இச்சடம் நீயல்லவென்று விலட்சணப்படுத்திப் போதிப்பதற்காக அதுநீயானாயென்றவாக்கியத்தை நீ அது ஆனாயென்றும், தத்தொமசியென்ற வாக்கியத்தை தொந்தத்தசியென்றும், அன்னுவயப் படுத்தியுரைக்கலாயிற்று.

இனி தொம்பதவுபாதியானது காரிய வுபாதியென்றும், சீவவுபாதியென்றும், ஓவ்வொன்று ஏழுவிதமாய்விளங்கும்.

அதெப்படியெனில்:—

முன்சொன்ன சித்துருவதத்துவம் ௬-ம் நிற்க, அசித்துருவதத்துவம் ௨௬-ல் பொறிகள்-ம-ம், தேகம் ஒன்றும் ஆகப்பதினொன்றுஞ்சேர்த்து ஒன்று, விஷயங்கள்-ம-ம் சேர்த்துஒன்று, அந்தக்கரணம் ௬ இவைகளுக்குச் சகாயமாகிய பிராணுதி க. ஆககாரிய உபாதி எ.

இந்தக்காரியவுபாதி எழுமாகியதேகம், நீயல்ல, எப்படி நானல்லவெனில்,--என்தனம்என்-தானியம் என்புடவை, என்னுடைமையாதி என்பதுபோல என்தேகம், என்இந்திரியம், என்பிராணன், என்மனம், என்புத்தி, என்அகங்காரம், என்சித்தம், என்று உன்னுலறியப்படுவதால், இவைகளும் அந்தக்கரணங்களின் தொழில்களாகிய ஐயம், துணிவு, அபிமானம், சிந்தனை, ஆகிய இவைகளும் நீயல்ல.

ஆனல் நானுரென ; இந்த எழுபாதியாகிய மூன்று தேகத்தையும் இது இது வெனப்பகுத்தறிந்திருக்கின்ற அறிவாகிய ஆத்மாவேநீ.

இந்தநீ இவ்வேழுபாதியுடன் கூடியிருந்தபோது முக்கியமென்றும், அவ்வுபாதியை நீங்கியிருந்தபோ

து லட்சியமென்றும், அதைநானென்றபோது அசு த்தமென்றும்,அவ்வுபாதியை நானல்லவென்றுகண் டபோது சுத்தமென்றுமாம்.

இவ்வுபாதியாகிய தேகம் நானல்ல வென்றதற்கு வேதப்பிரமாண முண்டோவெனில் உண்டு, அஃ தாவது.

சம்சர்க்கவாகியமென்றும் விட்டலக்கணையென்று மாம். இதற்கருத்தமியாது ? மச்சுவீடு கூப்பிடுகிற தென்றும், கங்கைசத்திக்கிறதென்றும், சொன்னால் மச்சுவீடுசத்திக்குமா, சத்தியாது ; மச்சுவீட்டுக்குள் ஒருபுருஷனிருந்து சத்திப்பானென் றருத்தங்கொள் வதுபோலவும் ; கங்கைசத்திக்குமா, சத்தியாது ; க ங்கைக்கரையில் இடைச்சேரியிருக்கும் அதிலிருக்கி றவர்களே சத்திக்கிறார்களென் றருத்தங் கொள்வது போலவும் ; சடமாகிய தேகம் செய்கையாதி செய்யு மா, செய்யாது ; தேகத்திற்குள் ஆத்மாவாகிய நீயி ருந்து சகலசெய்கையுஞ் செய்விக்கிறாயென்பதே.

ஆகையால் நீயும் அப்படியே அறிவதுமல்லாமல், காரியவுபாதித்தன்மையும் உனக்கு உடம்பு அன்னி யமென்பதையும், உனக்குள்ளமுக்கியமும் லட்சிய மும் சுத்தாசுத்தமும் சம்சர்க்க வாக்கியத்தினுடைய

விட்டலக்கணேயும், நாமனுக்கிரகித்தபடி உன்னனுப வத்தைச்சொல்லென. சுவாமிதேவரீர் திருவாய்மலர் ந்தருளிய சிரவணத்தினுல் அடியேனுக்குக் கேள்வி நன்ருகத் திடமாயிற்றென, இதுவே தொம்பதசிரவ ணமென்றறிக.

தொம்பதசிரவண முற்றிற்று.

உ-இனி தொம்பதமனனம்.

இனித் தொம்பதமனன மெப்படியெனில்? முன் சொன்னகாரியவுபாதி எழும் ஆத்மாவுக்குத் தூல தேகம், சூக்குமதேகம், காரணதேகம், எனமூன்று தேகமாயிருக்கும். அதெப்படி?

எழுபாதியுடன் கூடிநின்றவிடமே தூலதேகம். இதில்தேகம் இந்திரியம் க, விடையம் க, ஆக இரண்டுபாதியும் நிற்க, மனுதி ச-ம் பிராணுதி வாயுவுக் கள் க-ம். ஆக ஐந்துவுபாதியுடன் கூடிநின்றவிடம் சூக்குமதேகம். இதில் மனுதி ச-உபாதியும் நிற்க, பி ராணுதிவாயுவுக்களாகிய ஒருபாதியுடன்கூடி முன் சொன்ன உபாதியாவுந்திரண்டு ஒன்ருயொடுங்கி மூ லப்பிரகிருதியாய் நின்றவிடம்காரணதேகம்; ஆகிய

இந்தமூன்றுதேகமே சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் மூன்றவத்தையாம். அதெப்படி.

எழுபாதியோடெங்கூடிநின்ற தூலதேகமே சாக்கிரம், இதைநானென்றபிமானித்த ஆத்மாவுக்கு அபிமானநாமம் விசுவனென்றறி.

இனி-ஐந்துபாதியுடன்கூடிநின்றசூக்குமதேகமே சொப்பனம், இந்தச்சொப்பனத்தை நானென்றபிமானித்தஆத்மாவுக்குஅபிமானநாமம்தைசதனென்றறி

இனி-பிராணவாயுவாகிய ஒருபாதியுடன்கூடி நின்ற மூலப்பிரகிருதியான காரணதேகம் சுழுத்தி, இதை நானென்றபிமானித்த ஆத்துமாவுக்கு அபிமானநாமம் பிராஞ்ஞனென்றறி.

இந்தமூன்றுதேகமான மூன்றவத்தையும் சீவனுடைய முக்கியார்த்தமாகையால் மூன்று தேகமான மூன்றவத்தையும் நீயல்ல ; எப்படிநானல்ல.

இந்த எழுபதியுடன்கூடிநின்ற தூலதேகம் சாக்கிரமென்றும், இந்தச்சாக்கிரம் சொப்பனத்திலழிகின்றதென்றும், உன்னாலறியப்படுவதால், இது நீயல்ல, இதிலபிமானநாமமும் உனக்கில்லே.

இனி ஐந்து உபாதியுடன்கூடிநின்ற சூக்குமதேகம் சொப்பனமென்றும், இந்தச்சொப்பனம் சுழுத்

தியிலழியுமென்றும், உன்னாலறியப்படுவதால், இது வும் நீயல்ல, இதில் அபிமானநாமமும் உனக்கில்லை.

இனி பிராணவாயுவாகிய ஒருபாதியுடன்கூடிநின் ற மூலப்பிரகிருதியான காரணதேகம் சுழுத்தியென் றும், இந்தச்சுழுத்தி ஏதுந்தெரியவில்லை யென்றழிந் துபோனதும், உன்னாலறியப்படுவதால், இதுவும்நீய ல்ல இதில் அபிமானநாமமும் உனக்கில்லை.

இந்த மூன்றவத்தையாகிய மூன்றுதேகமும் நான ல்லவெனில் பின்னை நான்ராறொன.

இந்த மூன்றவத்தையின் விரிவொடுக்கங்களையறி ந்து சாட்சியாயிருக்கின்ற சைதன்யமான அறிவேஆ த்மசொரூபமென்கின்ற நீ.

இந்த ஆத்மசொரூபம் உபாதி, தேகம், அவத்தை முதலிய துரிசெல்லாம்விட்டு மேலாகவிளங்கிக்கொ ண்டிருப்பதால், முன்கொண்டிருந்த அபிமான நாம ங்களைவிட்டுத், துரியமென்னும் நாமத்தைப் பொரு ந்திச் சுத்ததொம்பதார்த்தமாய் விளங்கிக்கொண்டி ருக்கின்றது.

ஆகையால் இந்தத்துரியசொரூபமே நீயென்னும் ஆத்மசொரூபம். இதைநீயுன்மனத்திற்றரித்துஅனு பவித்திரு.

இப்படி மனதிற் றிடமாகத்தரிப்பதே தொம்பத மனனம்.

தொம்பதமனனம் முற்றிற்று.

௩-இனி தொம்பதநிதித்தியாசனம்யாது?

சுவானுபூதியிற் காட்சிப்படுத்துவதே
சுவானுபூதியென்பதென்ன?

உன்னனுபவத்திலே நீகண்டிருந்த தெளிவை நீ சொல்வதே.

ஆகையால் முன்சொன்ன தத்துவரூபம், உபாதித்தன்மை, அவத்தைநிலைகள், அபிமான நாமங்கள், முதலியயாவும், கண்டுகழன்று துரிசற்றுமேலான துரிய சொரூபதரிசனமும் உனக்கு நாமனுக்கிரகித்தபடிசிரவணத்திற் புலப்படக்கேட்டுத் திடப்படத் தரித்திருப்பதைச்சொல்லென?

சீடன் அனுபவங்கூறல்; சுவாமி, தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியகருணையால் அடியேனுக்குப் பசுமரத்தாணியறைந்தாற்போல தொம்பத லட்சணமனைத்தும்நன்றாயறிந்தேன், அது எப்படியென.

ஏழுபாதியுடன் அத்தூலதேகத்திலிருந்து புருடன் விடையாதி போகங்களை யனுபவிப்பது சாக்கிரமென்றும், இதில் அபிமானிவிசுவனென்றும், இந்தச்சாக்கிரம் சொப்பனத்தில் அழிந்ததென்றுங் கண்டேன்.

இனி ஐந்து உபாதியுடன்கூடிச் சூக்குமதேகத்திலிருந்து விஷயபோகங்களை யனுபவிப்பதாகப்புருடன்பாவிப்பது சொப்பனமென்றும் ; இதற்கபிமானி தைசதனென்றும் ; இந்தச்சொப்பனம் சுழுத்தியிலழிந்ததென்றுங் கண்டேன்.

இனி, ஒரு உபாதியான பிராணவாயுவு ஒன்றுடன்கூடின காரணதேகத்திலிருந்து புருஷன்கருவிகரணங்களேதுமில்லாமல், எல்லா மொடுங்கிப்போய், ஏதுந்தெரியாமலிருளாயிருந்ததைச் சுழுத்தி யென்றும் ; இதற்கபிமானிபிராஞ்ஞனென்றுங்கண்டேன்

இந்த அறியாமையானசுழுத்தி அறிவினிடத்தில், அழிந்ததுங்கண்டேன்.

இந்த அறியாமையென்னுஞ் சுழுத்தியிருளைக்கெடுத்து அறிவாய்நின்ற தொம்பதசுத்தார்த்தமான அரியத்தை என்வடிவெனக் கண்டேன்.

அப்படிக்கண்டசொரூபம் எப்படியிருந்த தெனில் ? அறிவேவடிவாகியும் ; ஞானப்பிரகாசமாகியும் ; தனக்குமுதல், நடு, இறுதி, பக்கமென்பதில்லாமல்; சர்வபுவன சராசரமும்தன்னிடத்திற்ருேன்றியும், விளங்கியும், ஒடுங்கியும், வருவதாய் ; அதற்குச்சாட்சியுமாய்விளங்கிய அறிவாகிய என்வடிவைக் கரதலாமலகம்போலக் கண்டேன்.

தேவரீர் கருணை கடாக்ஷத்தினுலே சீவன்முத்தனுனேன் ; முப்பொறிப்பகைகளான மன, வாக்குக், காயத்தினுல் வரப்பட்ட காமாதி எண்வகைவிகாரங்களும் அறுத்தேன் ; நிர்விகாரியுமானேன் ; ஈடேறினேன் : என.

வாராய்சிடனே ? உனக்கு ஆத்மபோதம் நன்றுக விளங்கப்பெற்ருய், ஆகையால் தேகாந்தமளவும் இந்நிலையைப் பிரியாதே.

தொம்பத நிதித்தியாசனமான ஆத்மதரிசனம்.

முற்றிற்று.

சுவாமி ? தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தால் ஆத்மபோதம்பெற்றுச் சீவன்முத்தனுனதுபோல, இதற்குமேலான பரபோதமும்பெற்றுப் பரமுத்தனுகும்

படிதேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளி யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று சீடன்விண்ணப்பஞ்செய்யக் குருநாதனருளிச்செய்கின்றார்.

ச - இனி தற்பதசிரவணம்.

அஃதாவது முன்சொன்ன தொம்பதப்பொருளுக்கு ஏழு உபாதியுண்டானதுபோலத் தற்பதப்பொருளுக்கும் ஏழு உபாதியுண்டாய்விளங்கும்; அதென்னெனில்.

முன்சொன்னதத்துவப்படி புருடன், காலபரம், வியோமம், என்றுசொல்லப்பட்ட மூவகையறிவுருவான சிவதுரியம் பரனுக்குடலாக ஏழு உபாதியாய் விளங்கும்.

அதன்விவரம்.

சர்வஞ்ஞன், சர்வகாரணன், சர்வேந்திரியாமி, சர்வேசுரன், சர்வசிருட்டி, சர்வதிதி, சர்வசங்காரம், என ஏழாம்.

இப்படி ஏழுவகைப்பட்ட உபாதிநாமம் ஆத்மதுரியத்துக்கு எப்படியனுபவமாமெனில்? சர்வேந்திரியங்களினுடைய செயலையுந்தானறிந்து கொண்டிருப்பதால் சர்வஞ்ஞனென்றும், சர்வேந்திரியங்களு மழி

ந்தவிடத்தும் தான்அழிவற்று நித்தியனு யிருப்பதால் சர்வகாரணனென்றும், சர்வேந்திரியங்களிலும் உள்ளீடாயிருப்பதால் சர்வேந்திரியாமியென்றும், சர்வேந்திரியங்களுக்கும் மேலான அதிபதியா யிருப்பதால் சர்வேசுரனென்றும், சர்வேந்திரிய சர்வபிரபஞ்சங்களையும் தான் தோற்றுவிப்பதால் சர்வசிருட்டியென்றும், சர்வேந்திரியாதிகளையும் தான்பரிபாலனம் பண்ணுவதால் சர்வதிதியென்றும், சர்வேந்திரியாதிகளும் தனக்குள்ளேயொடுங்கலால் சர்வசங்காரனென்றும் நாமந்தரித்தது.

அப்படியானுல் சகலதுரிசுகளுமற்றுச் சுத்தமான துரியத்துக்கு இவ்வேழு உபாதிநாமங்கள் வருவானேனெனில்? சர்வேந்திரியசர்வசராசரங்களும் தன்னிடத்திலேதோன்றி, விளங்கி ஒடுங்கலாலும், அவைகள் தனக்கன்னியமெனக்கண்டு சாட்சிமாத்திரமாயிருப்பதாலும், ஆத்மதுரியத்துக்கு அவ்வொரு தூடணமுண்டாய் உபாதிநாமங்களைப்பொருந்தி பரனுக்கு உடலாச்சுதெனவறிக.

இப்படியான ஏழு உபாதியும் அது வென்கின்ற பரசொரூபமல்ல. ஆனுல் பரசொரூப மெது வெனில்.

இந்த ஏழு உபாதியும் யாதொரு சைதன்யத்திலே கண்டு அளவிடப்படுகின்றதோ அதுவே பரசொரூபம்.

அந்தப்பரம் அவ்வுபாதியுடனே சம்பந்தித்தபோது முக்கியமென்றும், அவ்வுபாதியைத் தவிர்ந்துநின்றபோது லட்சியமென்றும், உபாதியை நானென்றபிமானித்தபோது அசுத்தமென்றும், உபாதியைக் கடந்துநின்றபோது சுத்தமென்றும், சொல்லப்படும்.

இப்படியிருந்தாலும், சீவபரனுக்கு உபாதிவேறுபட்டதுபோல சீவனுக்கும்பரனுக்கும்வேறுபாடின்றிஒன்றுகவேயிருக்கும். இதற்குவேதப்பிரமாண முண்டா ? உண்டு.

அதாவது, விசிட்டவாக்கியம்விடாதலக்கணை அதற்கு அர்த்தம்யாதெனில் ? ஒரு சிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப்பசுவும் கண்டாயா என்று எதிரிட்ட ஒருவனைக்கேட்க, அவன் வெள்ளைநிற்கின்றது, சிவப்புப் போகின்றது, என அச் சத்தத்தால் வெள்ளைப்பசுநிற்கின்றது, சிவப்புக்குதிரைபோகின்றது, எனநிறமும் பசுவும் குதிரையும் ஒன்றுயிருப்பதுபோல, சீவனும் பரனும் ஒன்றெனவறிதலே யருத்தமாம்.

ஆகையால்,காரணவுபாதித்தன்மையும்,பரனுக்குண்டானமுக்கியமும்,சுத்தாசுத்தமும், பரனும்சீவனும் ஒற்றென்பதும், விசிட்ட வாக்கியத்தினுடைய விடாதலக்கணைக்கருத்தமும், உனக்குநாம் அனுக்கிரகித்தபிரகாரம் உன்னனுபவத்தைச் சொல்லென.

சுவாமி ? தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளியதால் சிரவணத்திலே நன்முகத்திடமாயிற்று.

தற்பத சிரவண முற்றிற்று.

ரு-இனி தற்பதமனனம்.

அதாவது, முன்காரியவுபாதியேழும் மூன்றவத்தையானதுபோல, காரணவுபாதியேழும் மூன்றவத்தையா யிருக்கும்.

அதெப்படி யெனில் ? சர்வக்ஞன், சர்வகாரணன், சர்வேந்திரியாமி, சர்வேசுரன், சர்வசிருட்டி, சர்வதிதி, சர்வசங்காரன் என்னும் ஏழுவுபாதியுடன் சம்பந்தித்தபுருடன் பரசாக்கிரமெனவிளங்கும்; இந்தப்பரசாக்கிரத்தை நானென் றபிமானித்தபரனுக்குஅபிமானநாமம் விராட்டென்றறிக.

இனி பரசொப்பனமாவது! இந்தஏழு உபாதியில் நான்கு உபாதியும்நிற்க சர்வசிருட்டி,சர்வதிதி, சர்வ

சங்காரம், என்றமூன்று உபாதியுடன் சம்பந்தித்த காலபரம் பரசொப்பனமென விளங்கும்; இந்தப்பர சொப்பனத்தை நானென்றபிமானித்தபரனுக்குஅபி மானநாமம் இரணியகர்ப்பனென் றறிக.

இனி பரசுழுத்தியாவது? இந்தமூன்று உபாதியில் இரண்டு உபாதியும்நிற்க, சர்வசங்காரமாகிய ஒரு உபாதியுடன் சம்பந்தித்துநின்ற வியோமம்பரசுழுத் தியெனவிளங்கும்; இந்தப்பரசுழுத்தியை நானென் றபிமானித்த பரனுக்கு அபிமானநாமம் அவ்வியாகி ர்தனென் றறிக.

ஆகையால் இந்தமூன்றவத்தையும், மூன்றபிமான நாமமும், பரனுக்கு முக்கியமும், அசுத்தமுமாம், ஆகையால் இதுபரசொரூபம் அல்ல.

இனி பரசொரூபம் யாதெனில்? இந்தமூன்றவத் தையையுங் கண்டுகழன்று மேலாய்நின்று விளங்கிய சுத்த அறிவானதே, அதுவென்ற பரசொரூபம்.

அதெப்படியெனில்? ஏழு உபாதியுடன் சம்பந்தி த்து விளங்கியபுருடன் பரசாக்கிரம்; இந்தப்பரசாக் கிரம் பரசொப்பனத்தி லழியுமென்று உன்னாலறிய ப்படுவதால் பரசாக்கிரம் பரசொரூபமல்ல, இதில் அபிமானநாமமும் பரத்துக்கில்லை.

இனி மூன்று உபாதியுடன் சம்பந்தித்துவிளங்கிய காலபரம் பரசொப்பனம்; இந்தப்பரசொப்பனம்பர சுழுத்தியி லழியுமென்று உன்னு லறியப்படுவதால் பரசொப்பனம் பரசொரூபமல்ல, இதிலபிமானநாம மும் பரத்துக்கில்லையென்றறிக.

இனி ஒரு உபாதியுடன் சம்பந்தித்து விளங்கிய வியோமம் பரசுழுத்தியென்றும், இது அறிவிறந்துநி ன்ற துரியாதீதமென்றும், உன்னுலறியப்படுவதால் இப்பரசுழுத்தியும் பரவுடலேதவிரப் பரரூபமல்ல, இதில் அபிமானநாமமும் பரத்துக்கில்லையென்றறிக.

இவையாவும் பரரூபமல்லவாயின் இனிப் பரரூப ந்தான்யாதெனில் ?

இந்தமூன்றவத்தையுங் கண்டுகழன்று மேலாய்நி ன்றுவிளங்கிய லட்சியம் சுத்தம் ஆனபரதுரியமே அதுவென்கின்ற பரசொரூபம் ; இந்தப்பரசொரூப த்தை மனதில் திடப்படத்தரித்து அனுபவித்திரு.

தற்பதமனன முற்றிற்று.

௬-இனி தற்பதநிதித்திபாசனம்.

அதாவது, முன்சொன்ன உபாதித்தன்மையும் அ வத்தைநிலைகளும், அபிமானநாமமும், இவையெல்

லாங்கண்டு கழன்று துரிசற்று மேலான பரதுரிய தரிசனம் உனக்குச் சிரவணத்திலே கேள்விப்பட்டுமெனதில் தரிப்பதாக நாம் உனக்கு அனுக்கிரகம்பண்ணினபடி உன்மனதில் திடப்படத் தரித்ததைச் சொல்லென.

சுவாமி ? தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதால், புடம்வைத்த பொன்னுக்கு மாற்றேறியதுபோல அடியேனுக்கு மனதில் திடமாகத்தரித்தது.

அதாவது, பரவுபாதியேழும் சம்பந்தித்துவிளங்கியபுருடன் பரசாக்கிரமென்றும், இந்தப்பரசாக்கிரத்தை அபிமானித்தபரனுக்கு அபிமானநாமம் விராட்டென்றும் கண்டேன், இந்தப்பரசாக்கிரம் பரசொப்பனத்தில் அழிந்ததுங்கண்டேன், இதில் அபிமானநாமம் பரத்துக்கில்லை யென்பதுங்கண்டேன்.

இனி மூன்று உபாதி சம்பந்தித்துவிளங்கிய காலபரம் பரசொப்பன மென்றும், இந்தச் சொப்பனத்தை அபிமானித்தபரனுக்கு அபிமானநாமம் இரணிய கர்ப்பனென்பதுங் கண்டேன், இந்தப்பரசொப்பனம் பரசுழுத்தியில் அழிந்ததுங்கண்டேன், இதில் அபிமான நாமம் பரத்துக் கில்லையென்பதுங் கண்டேன்.

இனி ஒரு உபாதியுடன் சம்பந்தித்து விளங்கிய வியோமம் பரசுழுத்தியென்றும், இந்தப்பரசுழுத்தியை அபிமானித்தபரனுக்கு அபிமானநாமம் அவ்வியாகிருதனென்றுங்கண்டேன், இந்தப்பரசுழுத்திபரதுரியத்தில் அழிந்ததுங்கண்டேன், இதி லபிமானநாமம் பரத்துக்கில்லையென்பதுங் கண்டேன்.

இனி இந்தப்பரசுழுத்தியான வியோமத்தை யிதுவெனக்கண்டேன், கண்டு மேலாய்நின்று சர்வமுந்தன்மயமாய்த் தனக்கன்னியமில்லாமல் எல்லாந்தானுகவிளங்கி வரவுபோக்கின்றி உள்ளும்புறம்புந் தானுகின்ற பரதுரியமான பரரூபத்தை அடியேன் உள்ளங்கை ரத்நம்போலக்கண்டேன், சுவாமிகளினது கிருபையால் பரமுத்தனுனேன், என—ஆகையால் உனக்குப்பரபோதம் நன்றுகவிளங்கிற்றென் றறி.

தற்பதநிதித்தியாசன முற்றிற்று.

சுவாமி ? தொம்பதசுத்தார்த்தமான சீவதுரியத்தையும், தற்பதசுத்தார்த்தமான பரதுரியத்தையும், அறிந்தேன். இனி யிதற்குமேலான சிவதுரியத்தையும் தரிசிப்பித்துச் சிவானுபவப்பேறு பெறும்படிகிரு

பைசெய்யவேண்டுமென்று சீடன் விண்ணப்பஞ்செய்யப் குருநாதன் அருளிச்செய்கின்ருர்.

எ-இனி அசிபதசிரவணம்.

அஃதாவது, முன்சொன்ன தற்பதசுத்தமானபரன் பரிபூரணமாகவும், எல்லாந்தானுகவும், விளங்கினுலும், அந்தப்பரனுக்கு ஒருவாசனுதோஷம் உண்டு, அது யாதெனில்;

எல்லாம் தானுக விளங்குகின்ருேமென்னும் கொள்கையினுலும், ஆனுய் என்ற சிவத்துக்குத்தான் மூன்றுதேகமாய் அவத்தைக் குறிகளைக்கொண்டு நிற்கையாலும், பரனுக்கு இந்தவாசனுதோஷம் உண்டென்றறி.

ஆகையால் இந்தத் தற்பதசுத்தமான பரம்பொருளானது அசிபதப்பொருளானஆனுய்என்ற சிவத்துக்குமூன்றுதேகமாய், மூன்றவத்தையாய், விளங்கும்.

அதெப்படியெனில்? பரம், விசுவக்கிராசம், உபசாந்தம் எனமூன்றுவிதமாய் விளங்கும்; ஆகையால் இந்தமூன்றும் சிவசொரூபமல்லவெனவறிக.

அசிபதசிரவண முற்றிற்று.

அ-இனி அசிபதமனனம்.

அதாவது, முன்சொன்ன தொம்பதத்துக்கும், தற்பதத்துக்கும், மூன்றவத்தைகள் உண்டானது போல, அசிபதத்துக்கும் மூன்றவத்தைகள் உண்டாய் விளங்கும்.

அதெப்படியெனில்? காண்பானும், காட்சிப்படுகின்ற சர்வசராசரப்பிரபஞ்சமும், தானேயாகிப்பரிபூரணித்து விளங்கியபரனே சிவசாக்கிரம்; இந்தச் சிவசாக்கிரத்தைத் தானென்று அபிமானித்து விளங்கிய சிவத்துக்கும் அபிமானநாமம் சிற்சொலிதையென்றறிக.

இனிச் சிவசொப்பனம்யாதெனில், முன்சொன்ன சிவசாக்கிரமானபரன், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் ஐவகைப்பொருளால் சமைவதான சகலசகத்தையும் விழுங்கித் தானே சகரூபமாய்ச் சூரியனும் பிரபையும்போல, மணியும் ஒளியும்போல, பண்ணும் இசையும்போல, அன்னியமறநின்ற விசுவக்கிராசமே சிவசொப்பனம்; இந்தச்சிவசொப்பனத்தைத்தானென்று அபிமானித்த சிவத்துக்கு அபிமானநாமம் பிரசாபத்தியனென அறிக.

இனிச்சிவசுழுத்தி, அதாவது, இந்தப்பரன் எல்லாம் தானாய் விளங்குகிறேனென்பதையுமறந்து, தன்னையுமறந்து, தன்னையுமிறந்து பரமாதீதமாய்ச்சாந்தப்படுவதான உபசாந்தமே சிவசுழுத்தி ; இந்தச்சிவசுழுத்தியை நானென்றபிமானித்த சிவத்துக்கு அபிமானநாமம் பொற்புவி சாந்தனென்றறிக.

ஆகையால் இந்தமூன்றவத்தையும் சிவரூபமல்ல ; ஆனால் சிவரூபம்யாதெனில் ; சர்வபரிபூரணமானபரம் சிவசாக்கிரமென்றும், இந்தச்சிவசாக்கிரம் சிவசொப்பனத்தி லழியுமென்றும் உன்னால் அறியப்படுவதால் சிவசாக்கிரம் சிவரூபமல்ல ; இதில்அபிமானநாமமும் சிவத்துக்கில்லையென்றறிக.

இனி பரன் விசுவக்கிராசம்பண்ணியதே சிவசொப்பனமென்றும், இந்தச் சிவசொப்பனம் சிவசுழுத்தியிலழியுமென்றும், உன்னாலறியப்படுவதால், சிவசொப்பனமும் சிவரூபமுமல்ல ; இதில் அபிமானநாமமும் சிவத்துக்கில்லையென்றறிக.

இனி உபசாந்தம் சிவசுழுத்தியென்றும், இந்தச் சிவசுழுத்தி சிவதுரியத்தி லழியுமென்றும் நீ யறிவதால் சிவசுழுத்தியும் சிவரூபமல்ல ; இதில் அபிமானநாமமும் சிவத்துக்கில்லையென்பதறிக.

இவைகளும் சிவரூபமல்லவெனில் இனிச்சிவரூபந்தான் யாது?

இந்த மூன்றவத்தையுங் கண்டுகழன்று மேலான அறிவென்னும் சிவதுரியமே சுயம்பிரகாசமான குருபாதமென்ற சிவரூபம்.

ஆகையால், இந்த அசிபதத்துக்கு வேதப்பிரமாணவாக்கியம் அகண்ட வாக்கியமென்றும் சோயம் தேவதத்தனென்பதுமே.

இதற்கருத்தம்யாது? தேவதந்தனென்னும் நாமமுடைய ஒருவன் ஒருகாலத்தில், ஒருதேயத்தில், ஒருபட்டணத்தில், கிரகஸ்தனுய்த் தனது கிரியைசெய்துகொண்டிருந்தவிடத்திலும்; பின்பு ஒருகாலத்தில், ஒருதேயத்தில், ஒருபட்டணத்தில், சதுரங்கபலமுஞ்சேவிக்க, அதிகபிரதாபத்துடன், இராசாவாயிருந்த விடத்திலும்; பின்பு ஒருகாலத்தில், ஒருதேயத்தில், ஒருபட்டணத்தில் சர்வசங்க பரித்தியாகம் பண்ணிக்கொண்டு, தண்டுகமண்டலத்துடன், சந்யாசியா யிருந்தவிடத்திலும்; அங்கங்கேகண்ட அடையாளங்களைப் பார்த்தறியும்போது, முன்கிரகஸ்தனுயிருந்தவனும், பின் இராசாவாயிருந்தவனும், பின்புசந்யாசியாயிருந்தவனும், ஒருதேவதத்தனேபோல்,

தற்பிரகாசமாய் விளங்கியபிரமம், அசித்துருவமா னகாரிய உபாதியைப் பொருந்தியவிடத்துக் கிஞ்சி க்ஞனுகியும், உபாதிநாமத்தை அபிமானித்துக்கொ ண்டுசீவனுகியும், அதற்குமேற்பட்டுச் சீவதுரியமா கியும், பின்பு சித்துருவமான காரண உபாதியைப் பொருந்தியவிடத்து சர்வஞ்ஞனுகி, உபாதி நாமத் தை அபிமானித்துக்கொண்டு, பரனுகியும், அதற்கு மேற்பட்டுப் பரதுரியமாகியும், பின்பு இந்தப்பர னே அவத்தைகளாகப் பொருந்தியவிடத்து, அவத் தைநாமத்தை யபிமானித்துக்கொண்டு சிவமாகியும், அதற்குமேற்பட்டுச் சிவதுரியமாகியும், சுயம்பிரகா சமான குருபாதமாகியும் விளங்காநின்ற பிரமம் ஒன்றே.

எப்படி ? முன்சொன்ன தேவதத்தனுக்கு மூன்று காலமும், மூன்றுதேயமும், மூன்று பிரபஞ்சமும், விட்டுப்போனவிடத்து ஒரு தேவதத்தனே யானது போலவே, மூன்று உபாதியும், ஒன்பது அவத்தை யும், ஒன்பது அபிமானநாமமும், நீர்ந்தவிடத்தில் சீவதுரியம், பரதுரியம், சிவதுரியம் என்னுமுத்துரி யமுமாய் அந்தமுத்துரிய மென்னப்படுவதுமிறந்து,

சுத்த அறிவாகாரமான பிரமமேயான சிவானுபவத்தைக்கண்டு மனதில் திடப்படத்தரித்திரு.

அசிபதமனனம் முற்றிற்று.

௯-இனி அசிபதநித்தியாசனம்.

அதாவது, உனக்கு நாம்சொன்னபடி, அசிபதத்தினுடைய அவத்தைநிலைகளும், அபிமானநாமக்குறிகளும், அகண்டவாக்கியத் தன்மையும், விட்டுவிடாதலக்கணையும், கண்டுகழன்றுமேலானகுருபாதமான சிவதுரியமென்னும் சுயம்பிரகாசதரிசனமும், சீவதுரியமென்னும் சீவனும், பரதுரியமென்னும்பரனும், சிவதுரியமென்னும் சிவமும், ஒருசொரூபமேயென்று அகண்டவாக்கியத்தினால் தேவதத்தனைப்போலக்கண்டதிடமும், நீ சிரவணத்திற்கேட்டு மனதிற்றரித்ததைச்சொல்லென.

சீடன் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்.

சர்வபரிபூரணமாய், காண்பானும் காக்ஷியும் தானாய்நின்ற பரசொரூபத்தைச் சிவசாக்கிரமென்றும், இந்தச்சாக்கிரத்தை நானென்றபிமானித்த சிவத்துக்

கு அபிமானநாமம்சிற்சொலிதையென்றுங் கண்டே
ன் ; இந்தச்சிவசாக்கிரம் சிவசொப்பனத்தி லழிந்த
துங்கண்டேன்.

இனி முன்சொன்ன சர்வபரிபூரணமான விசுவ
மென்னும் சகத்தைவிழுங்கித் தான் சகசொரூபமா
ய்நின்ற விசுவக்கிராசத்தைச் சிவசொப்பனமென்
றும், இந்தச்சிவசொப்பனத்தை நானென்றபிமானித்
த சிவத்துக்கு அபிமானநாமம் பிரசாபத்தியனென்
றுங்கண்டேன் ; இந்தச்சிவசொப்பனம் சிவசுழூத்தி
யில் அழிந்ததுங்கண்டேன்.

இனி சகலலோகமும் சகலசராசரமும் தன்வடி
வேயெனக்கண்டு விளங்கியபரன், எல்லாம் தன்மய
மே யென்பதையும்மறந்து, தன்னையுமறந்து, தன்னை
யுமிறந்து, சாந்தமான உபசாந்தத்தை சிவசுழூத்தி
யென்றும், இந்தச்சிவசுழூத்தியைத் தானென்றபிமா
னித்த சிவத்துக்கு அபிமானநாமம் பொற்புவி சாந்
தனென்றுங்கண்டேன் ; இந்தச்சிவசுழூத்தி சிவதுரி
யத்தில் அழிந்ததுங்கண்டேன்.

இனி இந்த மூன்றவத்தையும் கண்டு கழன்றுமே
லாய்நின்று தற்பிரகாசமாய் விளங்கியசிவதுரியமான
குருசொரூபத்தையுங்கண்டேன்; சிவதுரியம், பரது

ரியம், சிவதுரியம், என்னும் மூத்துரியமுமாய் இந்த மூன்றுதுரியமுமிறந்து, ஏகவடிவான பிரமசொரூபத்தையுங்கண்டேன்; சுவாமிகளினது பெருங்கருணையாலே சிவானுபவப்பேறும்பெற்றுச் சிவரூபமானேன் என.

இனி நீ பெற்ற தற்பிரகாசமான குருசொரூபம் எப்படியிருந்ததெனில்?

நிராமயமாய், நிராதாரமாய், சர்வமும் பிரமப்பிரகாசமாய் விளங்குகின்றதென,

ஆகையால் இதுவேசத்தியம், ஞானம், அநந்தம், ஆனந்தம், என்றும், சகசீவபரம் என்றும், விளங்காநின்றபொருளும், இதுவே தொம்பதமும், தொம்பதார்த்தமும், தற்பதமும், தற்பதார்த்தமும், அசிபதமும், அசிபதார்த்தமும், உபாதிபேதமும், அவத்தைநிலைகளும், அபிமானிகளும், இதற்குமேற்பட்ட மூன்றுதுரியமுமாய் விளங்கியபொருளும், தற்பிரகாசமான பிரமமே, சகலவேதாகம சாத்திரபுராணங்களும் சட்சமய விகற்பங்களும், அவைகளிற் பேதமாயிருந்தபொருளும், இதுவே, இப்படியேயிரு.

நாமங்களினுற் குறிக்கப்படாமல், தற்பிரகாசமாய் விளங்கியது, எப்படியிருந்தது, சொல்லென.

இந்தச் சொரூபத்தை அடியேன் மனதால் எண்ணவும், வாக்காற்சொல்லவும், இடமில்லாம லிருக்கின்றது ஆகையால் இதுவேமவுனமுத்திரையென்பது

அதெப்படியெனில் ? மனமும், மனதினுலெண்ணப்படுவதும், வாக்கும், வாக்கினுற் சொல்லப்படுவதும், காயமும், காயத்தினுற் செய்யப்படுவதும், சுத்த அறிவான பிரமமே.

ஆகையால் மனம், வாக்கு, காயம், மூன்றுமிறந்து, வாக்குமனுதீதமாய், தற்பிரகாசமான சொரூபமானதே மவுனமுத்திரை ; இதுவேமவுனமுத்திரையென்று கண்டகருத்தையும்விட்டுச் சும்மாயிருந்தபடியேயிருப்பதேமோட்சம் ; இதுவேநிச்சயார்த்தம்.

வேதாந்தத்துண்மை தெளிந்த பிரமதரிசனம்,

முற்றிற்று.

குருவே துணை.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசேஷாத்திரிசிவனாரருளிச்செய்த

தத்துவக்கட்டளையென்று வழங்காநின்ற

நானாசீவவாதக்கட்டளை.

(க-வது) சுத்தப்பிரமமாயிருக்கின்ற சர்வசாட்சியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாகவொரு சத்தியுண்டு. அந்தச்சத்தி அதீதப்பிரமத்திலடங்கியிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று பெயர். இந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தைவியாபிக்கும்போது, பரைவியாபகத்துக்குள் ளிருந்தபடியினாலே பரப்பிரமமென்று பெயராயிற்று.

(உ-வது) இலட்சண சூனியமாயிருக்கின்ற விந்தச்சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்திற் புருஷசமுகத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ்சனித்தாற்போல விகிர்தகுணமற்ற சாந்த, ரச, தமோ, குண முண்டாயின. இந்தச் சுத்தசாந்தத்திற்கு ஆநந்தரூபசத்தி என்றுபெயர். சுத்தரசத்திற்குச் சித்துரூப சத்தியென்

றுபெயர். சுத்ததமத்திற்குச் சத்துரூபசத்தி யென்று பெயர். இந்தக்காரணமான வாநந்தரூபசத்தியுடனே பரப்பிரமங்கூடிச் சர்வாநந்த சுழுத்தியை யடைகின்றபோது, பரப்பிரமமென்கிற பெயர்போய்ப் பரமாநந்தரென்கின்ற பெயர்வந்தது. இந்தப்பரமாநந்தர்சித்துரூப சத்தியுடனேகூடிச் சர்வப்பிரகாச மென்கின்ற சொப்பனவத்தையை யடைகின்றபோது, பரமாநந்தரென்கின்ற பெயர்போய்ப் பரிபூரண ரென்கின்ற பெயர்வந்தது. இந்தப்பரிபூரணர் சத்துரூப சத்தியுடனேகூடிச் சர்வவியாபகமென்கின்ற சாக்கிராவத்தையை யடைகின்றபோது, பரிபூரணரென்கின்றபெயர்போய்ப் பரனென்கின்ற பெயர்வந்தது.

(கூ-வது) இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சுத்தியில் இரசிதந் தோன்றினாற்போல மூலப்பிரகிருதியென்றொரு சத்தி யுண்டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதியும் விகிர்தகுணமாகிய முக்குணத்துடனே கூடியிருக்கும். அந்தப்பிரகிருதியின் சாத்துவிதகுணத்தை மாயையென்றுஞ், சர்வக்ஞவுபாதியென்றும், ஈசுரகாரணசரீரமென்றுஞ்சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மலசலப்பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமஞ் சுலட்சணமாகப்பிரதி

விம்பிக்கும். இந்த விம்ப சைதன்யத்தைச் சர்வக்ஞ ராகிய ஈசுரனென்று சொல்லப்படும்.

(௪-வது) இந்தச் சாத்தீககுண மாயையினிடத்தி லே சாத்தீகத்திற்சாத்தீகம், சாத்தீகத்திலிராசதம், சாத்தீகத்திற் ருமதமென்று மூன்றுகுணமுண்டாயி ன. இதிற் சாத்தீகத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும் போது, அதிற்பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தை இர ட்சிக்கையினல் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்படும். சா த்தீகத்தி லிராசதம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பித்த வீசுரன் சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையி னல் பிரமாவென்று சொல்லப்படும். சாத்தீகத்திற் ருமதம்பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பித் தவீசுரன் சகத்தை யுபசங்காரம் பண்ணுகையினல் உருத்திரனென்று சொல்லப்படும். இப்படி மூலப்பி ரகிருதியின் சாத்தீககுணகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

(ரு-வது) இனி மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுணம நேகரூபமாய்ப்பிரிந்து அவித்தைகளென்றுஞ், சீவ காரண சரீரங்களென்றும், ஒன்றுக்கொன்று தாரத ன்மியமாகச் சொல்லப்படும். இந்த அவித்தைகளிட த்திலும் மலினசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரமசை தன்னியம் பிரதிவிம்பிக்கும். இந்தவிம்பசைதன்னிய

ங்களைக் கிஞ்சிக்ஞரென்றுஞ், சீவசிதாபாசரென்றும் பிராக்ஞரென்றுஞ்,சொல்லப்படும். இந்த அவித்தை களிடத்திலேயும் இராசதத்திற்சாத்தீகம், இராசதத் திலிராசதம், இராசதத்திற் றாமதமென்று மூன்றுகு ணமுண்டு. இராசதத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும் போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் தத்துவக் ஞான நிஷ்டனாவன். இராசதத்தி லிராசதம்பிரதான மாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் கா மக்குரோதபரனாய்க் கன்மநிஷ்டனாவன். இராசதத் திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம் பித்த சிதாபாசன் சோம்பல்,நித்திரை, மயக்கங்களை யடைவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியி னிராசதகுண கற்பனைசொல்லப்பட்டது.

(௬-வது) இனி மூலப்பிரகிருதியின் றாமதகுணத் திற்கு ஆவரணம் விட்சேபமென்றிரண்டு சத்திக ளுண்டு. இதில் ஆவரணசத்தியென்பது தத்துவக் ஞானியையும் ஈசுரனையுந்தவிர, மற்றச்சீவருக்கெல் லாஞ் சரீரத்திரயம், சிதாபாசன், சாட்சி, சைதன்ய ங்களை, யொன்றுக்கொன்றுபேதந் தெரியவொட்டா மல் மறைக்கும். இதனால்மறைபட்ட சீவன் இருபத் தொன்பது தத்துவங்களையு மொருமைப்பாடாக நா

னென் றபிமானிப்பன். இந்த வபிமானத்தை யகங்
காரக் கிரந்தியென்றும், சம்சாரபந்தமென்றுஞ், சொ
ல்லப்படும். சத்குருகடாட்சத்தினாலே இந்த ஆவ
ரணநீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கு மொ
ன்றுக்கொன்று பேதந்தெரிகின்றதே முத்தி. இப்
படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

(எ-வது) இனி விட்சேபசத்தியினிடத்தில் சத்த
தன்மாத்திரையான வாகாசம்பிறந்தது. ஆகாசத்தில்
பரிசதன்மாத்திரையான வாயுபிறந்தது. வாயுவில்
ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினிபிறந்தது. அக்கினி
யில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புப்பிரந்தது. அப்பு
வில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவி பிரந்தது.
இந்த சூட்சுமபஞ்ச பூதத்திற்குக் காரணமாயிருக்கி
ன்றவிட்சேபசத்தியினிடத்திலே தாமதத்திற்சாத்தி
கம், தாமதத்திலிராசதம், தாமதத்திற்றாமதமென்று
அற்பங் கருவிருந்தபடியினாலே அதன்காரியமான
இந்தத் தன்மாத்திரையான பஞ்சபூதங்களும் முக்கு
ணத்துடனே பிறந்தன. இந்த பஞ்சபூதங்களுக்குத்
தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிர்த பூதங்களெ
ன்றுஞ், சூட்சுமபூதங்களென்றும், முக்குணபூதங்க
ளென்றுஞ், சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்படும்.

(அ-வது) இந்தச் சூட்சும பூதங்களினின்று சூட்சுமசரீரங்களுந் தூலபூதங்களும் பிறந்தன. அதெங்ஙனமென்னில், ஆகாச முதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சாத்திகாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக்கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம்.

இந்த அந்தக்கரணத்திலாகாசத்தி னம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கு மிடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது. இப்படித் தரிக்கின்ற விருத்திக்குத் தேயுசுவென்று பெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் வாயுவி னம்சங்கூடினதற் கடையாளம், இந்த வந்தக்கரணமும் வாயுவைப் போல அலைகிறது. இப்படி யலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் அக்கினியினம்சங்கூடினதற் கடையாளம், இந்த வந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல இது இன்னதென்று விளக்குவிக்கிறது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்றுபெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்தில் அப்புவினம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த வந்தக்கரணமும் அப்புவை

ப்போல விடயங்களிற்பற்றியிழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர்.

இந்த வந்தக்கரணத்திற் பிருதுவியி னம்சங் கூடினதற் கடையாளம், இந்த வந்தக்கரணமும் பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது. இப்படி அபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

(கூ-வது) இன்னம் ஆகாசமுதலான பஞ்சபூதங்களினுடைய சாத்தீகாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இதிற் சுரோத்திரம், ஆகாசத்தினம்ச மானபடியினாலே ஆகாசத்தின் குணமான சப்தமாத்திரத்தை யறியும்.

துவக்கு, வாயுவினம்சமானபடியினாலே வாயுவின் குணமான பரிசமாத்திரத்தை யறியும்.

சட்சு, அக்கினியினம்ச மானபடியினாலே அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை யறியும்.

சிங்குவை, அப்புவினம்சமானபடியினாலே அப்புவின் குணமான ரசமாத்திரத்தை யறியும்.

ஆக்கிராணம், பிருதுவினம்ச மானபடியினுலே பிருதுவியின்குணமான கந்தமாத்திரத்தை யறியும்.

இப்படி ஐந்து மொன்றேடொன்று கூடாதபடியினுலே ஒன்று மற்றென்றின் குணங்களைக்கிரகிக்க வறியாது. அந்தக்கரணத்திலேந்து மாத்திரையுமொன்ருய்க் கூடினதுகொண்டு ஐந் திந்திரியத்தினுலும் ஐந்துவிடயத்தையும் அறியும். இந்தச் சாத்தீககுணத்தி லுண்டான வந்தக்கரண மைந்தும் ஞானேந்திரியமைந்தும், ஆகப்பத்துஞ், சாத்திகாம்ச மானபடியினுலே ஞானசாதனமாயிற்று.

(௧0-வது) இன்னம் ஐந்து பூதத்தினுடைய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற்கோரொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக் கூட்டிவைத்தது வியானுதி பஞ்சவாயுக்களாயின.

இதில்வியானவாயு, ஆகாசத்தினம்ச மானபடியினுலே ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும்.

பிராணவாயு, வாயுவினம்ச மானபடியினுலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசியாதி பரியந்தம் அலேயும்.

அபானவாயு, அக்கினியினம்ச மானபடியினுலே அக்கினியைப்போலச் சாடராக்கினியாக வுஷ்ணித்

துக்கொண்டு குதத்தைப்பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும்.

சமானவாயு, அப்புவினம்ச மானபடியினாலே சரீரநடுவானநாபித்தானத்தினின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சகல நாடிகளிலும் அப்புவைப்போல இழுக்கும்

உதானவாயு, பிருதுவியி னம்சமானபடியினாலேகண்டத்தைப்பற்றி நின்று பிருதுவியைப்போலக் கடினமாகநின்று கடையும்.

இந்தப் பஞ்சவாயுக்களையு மல்லாமல், வாந்திபண்ணிவைக்கின்றவன் நாகனென்றும், இமைத்துவிழிக்கின்றவன் கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முகின்றவன் கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிக்கொள்ளுகின்றவன் தேவதத்தனென்றும், வீங்குவிக்கின்றவன் தனஞ்சயனென்றும், வேறேயைந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர் இந்தவைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியினாலே வேறல்ல.

(கக-வது) இன்னம் ஆகாசமுதற் பஞ்ச பூதங்களினுடைய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியேவைத்தது வாக்காதிகன்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும்.

இதிலாகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும்.
வாயுவினிடமாகப் பாணியிடுதலேற்றல் செய்யும்.
அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும்.

அப்புவினிடமாகப் 'பாயுரு மலசலாதிகளை வெளியிலே யிழுக்கும்.

பிருதுவியினிடமாகவுபத்தஞ்சுகத்தைப்பண்ணும்

இந்த வைந்தும் தனித்தனியே யிருந்து கொண்டு மறுதொழிற் செய்யமாட்டாது. வியானுதிவாயு வைந்துமாத்திரையு மொன்ருய்க் கூடினதுகொண்டு கன்மேந்திரிய மைந்தின்வழியினாலு மைந்து தொழிலையுஞ்செய்து முடிக்கின்றது இந்தவாயுக்களைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப்பத்து மிராசதாம்சமானபடியினாற் கிரியாசாதனமாயின.

(கஉ-வது) அந்தக்கரணம் ரு-ம், ஞானேந்திரியம் ரு-ம், வாயுக்கள் ரு-ம், கன்மேந்திரியம் ரு-ம், ஆக உ0-தத்துவமும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும். இந்தச்சூட்சுமசரீரத்தை மாயாப்பிரதிவிம்பராக விருக்கின்ற வீசுரன், அவித்தையாப் பிரதிவிம்பராயிருக்கின்ற சீவருக்குப் பேருக்கொவ்வொரு சரீரஞ் சிருட்டித்துக்கொடுத்தார். அப்போது பஞ்சபூதத்தினுடைய சாத்தீகாம்சமு மிராசதாம்சமுந்

செலவழிந்தன. தாமதகுணமாத்திரஞ் சேடித்தது. சூட்சுமசரீரம் வாங்காத சீவருக்கெல்லா மின்ன மொரு சிருட்டிக் காசட்டுமென்று நிறுத்தினர். இப் படிசூட்சும சரீரஞ்சொல்லப்பட்டது.

(கரு-வது) இனித் தூல பூத வுற்பத்தி சொல்லு கிறோம். அதெங்ஙனமெனில், மிஞ்சின தாமதமா யிருக்கின்ற வைந்துபூதத்தையு மொன்றிரண்டாகப் பகுத்து, முதற்பாதியைந்தையு மொன்றுநாலாக்கி யிரண்டாம்பாதியைந்துடனே தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதத்துடனும் பூதத்திற்க ாக்கால் மாத்திரையாகக்கொடுக்கின்றது பஞ்சீகர ணமென்று சொல்லப்படும்.

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூலபூதங்க ளிலே ஆகாசத்திலே பரிசரூபரச கந்தமாகியநான்கு குணமும் வியாப்பியமான படியினல் அதிரிசியமா ய்ப்போக, நிசகுணமாகிய சப்தமும் ;

வாயுவிலே ரூபரசகந்தமாகிய மூன்றுகுணமும் வியாப்பியமான படியினல் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தமும்நிசகுணமாகியபரிசமும்

அக்கினியிலே ரசகந்தமாகிய விரண்டுகுணமும் வியாப்பிய மானபடியினல் அதிரிசியமாய்ப்போகக்

காரண குணமாகிய சப்தபரிசமும் நிசகுணமாகிய ரூபமும்;

அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பியமானபடியினு ல் அதிரிசியமாய்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப ரிச ரூபமும் நிசகுணமாகியரசமும்;

பிருதுவியிலே சப்த பரிச ரூப ரச கந்தமுந் தோன்றின.

(கசு-வது) முன் சூட்சுமபூதத்திலிருந்து சூட்சும சரீரம் பிறந்தாற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூலபூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமாய், நால்வகை ப்பிறப்பாய், மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீ ரங்கள் பிறந்தன.

(கரு-வது) இதிலாறுதத்துவமாவ தேதென்றால்.

சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனயு, அத்தி, மச்சை இந்த ஆறுவகையுந்தூலசரீரம்.

நால்வகைத்தோற்றமாவதேதென்றால்சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம் ஆக நாலு.

மூன்றுசாதியேதென்றால் இகலோக பரலோகபு த்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாநுடசரீரம் உத் தமசாதி; பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்திமாத்திரம் அறிகின்ற பசுபட்சி முதலானவை மத்திமசாதி; இரண்டுலோகத்துப் புத்தியையும் ம

றைத்திருக்கின்றமரய், கொடி, செடி, அதன்மசாதி; இப்படிப் பிருதுவிதத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி, வாயு, ஆகாசமென்னப்பட்ட தத்துவங்களினும் நிரைநிரையேபிதிர்லோகம், தெய்வலோகம், யட்சகந்தருவலோகம், சித்தர்லோகங்களினும், நட்சத்திரமாகத் தோற்றுகின்ற சந்திரன்முதலான பிதிர்கள், சூரியன்முதலான தேவதைகள், கந்தருவர், சித்தர், என்னப்பட்டதெல்லாம் உத்தமசரீரம்; காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன்முதலாயின மத்திமசரீரம்; கற்பகவிருட்சம், பாரிசாதமுதலாயின அதன்மசரீரம்.

(கசூ-வது) இந்தத்தூலசரீரமே அன்னமயகோசம்

சூட்சுமசரீரம் மூன்றுகோசமாயிருக்கும். அதெங்ஙனமெனில் பிராணவாயுவுங் கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம், மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம், புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசம்;

காரணசரீரமே ஆநந்தமயகோசம், இப்படிப் பஞ்சகோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

(கள-வது) ஆறுதத்துவமாயிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலேசூட்சுமசரீரமிருக்கின்றதெப்படியென்னில்:-

கன்மேந்திரியமான வாக்கும் ஞானேந்திரியமான சிங்நுவையும் வாயிலிருக்கும்; உதானவாயுவும் மன துங் கண்டத்திலிருக்கும்; பிராணவாயுவும்புத்தியும் இருதயத்திலிருக்கும்; சமானவாயுவுஞ்சித்தமும் நா பியிலிருக்கும்; அபானவாயுவும் பாயுருவுங் குகத்தி லிருக்கும்; வியானவாயுவும் ஞானேந்திரியமான துவக்கும் அகங்காரமுஞ் சர்வாங்கமும் வியாபித்தி ருக்கும்; உச்சியிலே தேயுசுங்- கருவிழி நுனியிலே சட்சுயிந்திரியமும், காதுக்குள்ளே சுரோத்திர இந் திரியமும், மூக்குக்குள்ளே ஆக்கிராண இந்திரியமும், கழுத்துக்குமேற் றனித்தனியேயிருக்கும். கழுத்து க்குக்கீழே கை, கால், குய்யத்தில்முறையே பாணி, பாதம், உபத்தம், மூன்றும்தனித்தனியேயிருக்கும். இப்படித் தூலசரீர தத்துவம் கூ-ம், அதிற்குடிபுகு ந்த சூட்சும சரீரதத்துவம் உ௰-ம், ஆக தத்துவம்- உசு-ம், பஞ்சபூதத்தின் காரியமானபடியினாலே ஒரு மைப்பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

(கஅ-வது) காரணசரீரமும் சிதாபாசனும் சாக்கி ரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கல க்துநின்றபோது விசுவனென்றும், வியவகாரீக சீவ னென்றுஞ், சொல்லப்படும்.

சொப்பனத்திலே தூலசரீரத்தைக் கைவிட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைசதனென்றும், பிராதிபாதிக சீவனென்றும், சொப்பனகற்பிதனென்றுஞ், சொல்லப்படும்.

சுழுத்தியிலேகாரியசரீர மிருபத்தாறையுங்கைவிட்டுக் காரண சரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராக்ஞனென்றும், பாரமார்த்தீக சீவனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

பிரமசைதன்னியஞ் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்றும், சொப்பனத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றும், சுழுத்திக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும், அவத்தாத்திரய சாட்சியாயிருக்கும்போது ஞானத்மாவென்றும், கூடத்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்தையுஞ் சொல்லப்பட்டது.

(கக-வது) இனி ஈசுரனுக்குமூன்றுசரீரமும்மூன்றவத்தையுஞ்சொல்லும்படி ;—

லோககற்பனையாகத் தோற்றுகின்றதூலபஞ்சபூதங்களும் அதிற்றோன்றின மூன்றுசாதியாயிருக்கின்ற

தூலசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுரதூலசரீரமென்றும், விராட்டென்றும், சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற ஈசுரன் வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டானசைதன்யம் பிரமாவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சூட்சுமபூதங்களைந்தும் அதிற்றோன்றின சூட்சுமசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுரசூட்சுமசரீரமென்றும், இரணியகர்ப்பனென்றும், சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடி சொப்பனவத்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற வீசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டானசைதன்யம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இந்தத்தூலசூட்சும விருவகைக்கும் வாசனையுடனே கூடின மாயை யீசுரகாரண சரீரமென்றும், அவ்வியாகிருத மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற வீசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதன்யம்உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சீவன் தன் மூன்றவத்தையிலுந் தன் மூன்றுசரீரமாக இருக்கின்ற விருபத்தேழுதத்துவத்துடனும்

நானென்று கலந்துநிற்கின்றாற்போல,'வீசுரனுந்தம் முடையமூன்று சரீரமாயிருக்கின்றமுப்பத்திரண்டு தத்துவத்துடனும்மூன்றவத்தையிலுங்கலந்துநிற்பர்

(௨௰-வது) ஆகையினால் சீவசிதாபாசன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்துநிற்பன்.

ஈசுரன் தம்முடைய சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடுஞ் சகல பிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பர்.

இந்த விருவகைக்குஞ் சாட்சியாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்யஞ் சகல சரீரத்திலும் சகல பிரபஞ்சத்திலும்நிறைந்து, அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து, எல்லையற்றிருக்கும்.

(௨௧-வது) சீவனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்துக்கு அன்னமயமான சட்கோசதத்துவம்-௬, சூட்சுமசரீரதத்துவம்-௨௰, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை,வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத்தத்துவம்-௩௧.

சூட்சுமசரீர வியவகாரத்துக்கு சூட்சுமசரீரதத்துவம்-௨௰, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத்தத்துவம்-௨௫.

காரணசரீர வியவகாரத்துக்கு சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம், ஆக-௫.

சீவவியவகாரத்துக்குசீவன்,ஈசுரன்பிரமம்ஆக-௩.

சாட்சி வியவகாரத்துக்கு சாட்சி-௧.

ஈசுரனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்துக்குச் சமட்டி அன்னமயகோசதத்துவம்-௬, சமட்டிசூட்சுமசரீரதத்துவம் ௨௰,சமட்டி,சிவன்,அவித்தை-௨,ஈசுரன் வித்தை, பிரமம்-௩; பூதம்-௫, ஆகத்தத்துவம்-௩௬.

சூட்சுமசரீர வியவகாரத்துக்குச் சமட்டி சூட்சும சரீரதத்துவம்-௨௰, சமட்டி சிவன், அவித்தை-௨, சூட்சுமபூதம்-௫, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-௩, ஆகத்தத்துவம்-௩௰.

காரணசரீர வியவகாரத்துக்கு ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-௩.

ஈசுரவியவகாரத்துக்கு ஈசுரன், பிரமம்-௨.

பிரமவியவகாரத்துக்கு பிரமம்-க.

இந்திரியவியவகாரத்துக்கு இந்திரியம்-க, சட்கோசதத்துவம்-௬,கரணம்-௫, வாயு-௫, சிவன், ஈசுரன், அவித்தை,வித்தை,பிரமம்-௫, ஆகத்தத்துவம்-௨௨.

மனோராச்சிய வியவகாரத்துக்குக் கரணம்-௫,சிவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத்தத்துவம்-௰.

இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும் நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(௨௨-வது) இனித் தத்துவமொடுங்குகின்ற வழி சொல்லுகிறோம் ;—அதெங்ஙனமென்னில்;—

சகல சீவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற தூலசரீரங்களும் தமக்காதாரமான தூலபூதங்களுடனேமடிந்து, பூதமாத்திரமாகலொடுங்கும் இந்தத் தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரணம்விட்டுத் தன் மாத்திரையான தாமத குணபூதங்களாகமிஞ்சும். அப்போது கேவலவிராணிய கர்ப்பாவத்தையென்று சொல்லப்படும்.

சூட்சுமசரீரம் இருபதுதத்துவமுங் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடைய சாத்வீககுணமும் இராசதகுணமுமாக வொடுங்கும். அதெங்ஙனமெனில்:— சகலபிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்ற அகங்காரமும், ஆக்கிராணமும், உதானவாயுவும், உபத்தவிந்திரியமும், பிருதுவியிலொடுங்கும். சித்தமும், சிங்ஙுவையும், சமானனும்,பாயுருவும், அப்புவியிலொடுங்கும். புத்தியும், சட்சுவும், அபானனும், பாதமும், அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும், துவக்கும், பிராணனும், பாணியும்,வாயுவிலொடுங்கும். தேயுசும்,சுரோத்திரமும்,வியானனும்,வாக்கும், ஆகாசத்திலொடுங்கும்.

அப்போது பழையபடியே முக்குணபூதங்களாகும். இந்தச் சூட்சுமபூதங்களில், பிருதுவி அப்புவிற்கரைந்தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற் சுவறியொடுங்கும். அக்கினியும்விளக்குப்போல வாயுவி

லணைந்தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்தி லோய்ந் தொடுங்கும். ஆகாசமும் விட்சேபசத்தியி லொடுங் கும். ஆவரணசத்தியும் விட்சேபசத்தியும் மூலப்பிர கிருதியின் தாமதகுணமாத்திரமாய், ஆலமரம் ஆல ம்விரையி லொடுங்கினாற்போல, இன்னம் ஒருசிருட் டிக்கு வித்தாக மாயையிலும், அவித்தையிலும் ஒடு ங்கும். அந்தமாயையும், அவித்தையும் அதிநுண் மையான மூலப்பிரகிருதி யென்றுசொல்லப்பட்ட விந்துதத்துவத்திலொடுங்கும். அந்தவிந்துவும்,பாம் பென்கிற பெயர்போய்ப் பழுதையாய்க் கண்டாற் போலத் தனக்கதிட்டான சைதன்யமான பிரமசை தன்யமாத் ரமாக வொடுங்கும். இப்படிப்பொய்யெ ல்லாம் மெய்ப்பொரு ளொன்றாகக்கண்டு அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிசமாகவிருக்கின்றதன்வடிவெனக் கண்டுதெளிந்து கவலைகெட்டிருக்கின்றவனே சீவன் முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ்சொல் லப்பட்டது.

(உரு-வது) இப்படித்தோற்றியொடுங்குகின்ற தத் துவம்-௬௬, அதெங்ஙனெனனில் பூதம்-ரு, தூலசரீ ரதத்துவம்-௬, சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ௰, காரண சரீரமானமாயை அவித்தை-உ, இதிற்பிரதிவிம்பித்து

சீவன் ஈசுரன்-௨, இதற்கெல்லாம் அதிட்டான சை
தன்யமாயிருக்கின்றபிரமம்-௧, ஆகத்தத்துவம்-௩௬.

(௨௪-வது) இதிற்சீவருக்குச்சமுதாயம், பூதம்-௫,
மாயை-௧, மாயாப்பிரதிவிம்பரானஈசுரன்-௧, பிரமம்-௧
ஆக இந்தஎட்டுஞ்சகலபிராணிகளுக்குஞ் * சமுதா
யமாக வநுபவிக்கப்படும். மற்ற விருபத்தெட்டும்
அவனவனுக்குப் ¶ பிறதக் காக வநுபவிக்கப்படும்.
அதெங்ஙனமென்னில்பிருதுவிதத்துவம் ஒன்றுஇறக்
கில், எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில்
எல்லாருக்குஞ்சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால்பா
கமில்லை. வாடை, தென்றல், இல்லாவிட்டால் வாயு
வியக்கமில்லை ஆகாசமிறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகா
சமில்லை. மாயையும் மாயாப்பிரதி விம்பருமிறக்கிற்
சகலசமையத்துக்குந்தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையோ
ஒருத்தருக்குமறிவில்லை. ஆகையால் இந்த எட்டும்
எல்லாருக்குஞ் சமுதாயம் பிறதக் கெங்ஙனென்
னில் ஒருத்தனுக்குத் தூலசரீரமிறக்கில் எல்லா
ருக்குந் தூலசரீரமிறவாதபடியினாலும், சூட்சுமசரீ
ரத்திலொருவனுக்கு அங்க § வைகல்லியம் வந்தால்

* சமுதாயம்-பொது.
¶ பிறதக்கு-தனித்தனி.
§ வைகல்லியம்-குறைவு.

எல்லாருக்கும் வராதபடியினுலும், முத்தராயிருக்கின்ற சுகர், வாமதேவர், முதலானபேருக்கு அவித்தையுஞ் சீவனுமிறந்துபோயிருக்க மற்றபேருக்கெல்லாம் அவித்தையுஞ்சீவனுமிறவாதபடியினுலும்,இந்த விருபத்தெட்டுத் தத்துவமும் அவனவனுக்குப் பிறதக் கென்கின்றதிலே சந்தேகந் தேவையில்லை.

(உரு-வது) இந்தத்தத்துவம் முப்பத்தாறில் எப்போதுந் தானுகவே காணப்பட்டதத்துவம்-க, எப்போதுந்தனக்கு அந்நியமாகவே காணப்பட்டதத்துவம்-எ, எப்போதுந்தானுகவுந் தனக்கு அந்நியமாகவும் அநுபவிக்கப்பட்டதத்துவம்-உஅ, அதெங்ஙனமென்னில்: அவத்தாத்திரய சாட்சியா யிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் எல்லாவவத்தையிலும் தானுகவேவிளங்குகையினுலும், மற்றதத்துவங்கள்போலத் தனக்கு அந்நியமாகக் காணப்படாதபடியினுலும், பிரம சைதன்யமொன்றுமே தானுகவிருக்கப்பட்டது. பஞ்சபூதம் மாயை மாயாப்பிரதிவிம்பர் ஆக எழும் தன்றெழிலானவெட்டுக் கொத்துழவு, பஞ்சகிருத்தியம், தசாவதாரமுதலான தொழில்களொருக்காலுந் தன்னுடைய தொழிலாகக்காணப்படாதபடியினுலும், இந்தஎழுதத்துவமுந் தனக்குஅந்நியமேயல்லாமல்தானுகமாட்டாது. மற்ற இருபத்தெட்

டுத்தத்துவமும் நான்பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரன், நான் பிரமச்சாரி, நான்கிருகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந் நியாசி, நான் ஆண், பெண், கறுவல், சிவலை, கட் டையன், நெட்டையன், நான்பருத்தேன், இளைத் தேனென்று தானாகவழங்குகின்ற தூலசரீரம் ஆறு தத்துவமும்; மற்றொருவேளையிலே தனக்குப்புறம் புபட்டு என்மாடு, என்கன்று, என்றாற்போல என் சரீரம் பருத்தது, இளைத்தது, நரைத்தது, என்சரி ரம்பிறந்து இத்தனைநாள் ஆயிற்றென்று, தான்வே று, தூலசரீரம்வேறாக, வழங்குகின்றபடியினாலும்: நான்கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன், போகி த்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்துக்குச் சீவித்தேனென்று தானாகவழங்குகி ன்ற சூட்சுமசரீரதத்துவம் இருபதும், மற்றொருவே ளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்வீடென்னு டைமை, யென்றாற்போல என்கண், என்கா தென் மூக், கென்னாக்கென்கை, எ ன்கா லென்மன மென் புத்தி, யென்னகங்கார, மென்சித்த, மென்பிராண னென்று தான்வேறு அவைகள்வேறாக வழங்குகி ன்றபடியினாலும்; நானறிவேனறியேனென்று ா தனு

கவழங்குகின்ற வஞ்ஞானமுஞ், சிதாபாசனு, மற்றொருவேளையிலேதனக்குப் புறம்புபட்டு என்னஞ் ஞானம், என்சீவனென்று வழங்குகின்ற படியினுலும்; இந்த இருபத்தெட்டுத்தத்துவமும் தானுகவுந்தனக்கந்நியமாகவும் வழங்குகின்றதுசித்தம். இப்படிச்சொன்ன குருவைப்பார்த்து சிஷ்யன்கேட்கும்படி இந்த இருபத்தெட்டுதத்துவமுந்தானுனற் சாட்சியைப்போல ஒருதன்மையாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமற், பஞ்சபூதத்தைப்போலத் தனக் கந்நியமாகக் காணக்கணக்கில்லை. இந்த இருப்த்தெட்டுந் தனக் கந்நியமேயானு லெப்போதும் புறம்புபட்டேயிருக்கவேண்டுமெல்லாமல், தானுகவழங்கக் கணக்கில்லை. தானுமாய்த் தனக்கு அந்நியமுமாயிருக்குமென்கின்றது, இருட்டாதித்தனென்முற்போலவும்,வெள்ளாள தீட்சதனென் முற்போலவுஞ் சொன்னீர். இதுவிருத்தமென்கின்ற சங்கைக்கு: பரமார்த்தமாகத் தானென்கின்ற தொருவகையும் அத்தியாசத்திஞலே தானென்கின்ற தொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு. சாட்சி சைதன்னியத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல, தனக்கந்நியமாயிருக்கின்ற இந்தவிருபத்தெட்டையுந் தானென்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றும்போல

வும், பழுதையைப் பாம்பென்றாற்போலவும், புத்தி ரதாராதிகளைத் தானென்றாற்போலவும், மயக்கமே யல்லாமல், உண்மையல்ல. ஆகையினால் அஞ்ஞான காலந்தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-எ, இப்போது இப்படிக்கொத்த விவேக ம்பண்ணினபிற்பாடு தானல்லவென்றுகாணப்பட்ட தத்துவம்-உஅ, ஆக இந்தமுப்பத்தைந்து தத்துவ ங்களையும் அதற்குச்சொன்ன குணங்குறிகளுடனே கூடக்காண்கின்ற அறிவு, கடத்தைப் பார்க்கின்றவ ன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கின்றதுபோல, இந்த முப்பத்தைந்தையுங் கா ண்கின்றபேறறிவுமுப்பத்தாறுந்தத்துவமாகிய அது, தானென்றறிந்து அதுதானே பரமசிவனென்று தெ ளிந்தவனே, சிவதரிசனமுடைய சீவன்முத்தனென் று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உகூ-வது) இப்படிப் பிரமமேதானென்றும், மற் றமுப்பத்தைந்து தத்துமுந்தனக் கந்நியமென்றும், பிரித்தறியாத அவிவேகிகள், அகங்காரக்கிரந்தியினா லே புத்திரதாராதிகள் தவிக்கின்றதைத், தான்தவி க்கின்றேனென்கின்ற மூடகரம்போல விந்த இருபத் தெட்டினுடைய தொழிலையுந் தன்றொழிலென்று மயங்குகின்ற படியினால், இந்த இருபத்தெட்டினாலு

ம் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினாலும்கட்டுப்பட்டு அந்தக்கன்மத்தின்படியே சனனமரணாதி சமுசாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவன். பிரம சைதன்னியமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவேகிக்கு அகங்காரக் கிரந்தியற்றபடியினால் இந்தவிருபத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான்செய்யவில்லையென்றும், இந்தஇருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான்புசிக்கவில்லை யென்றுந் திடப்படத்தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்றபடியினால், இந்தவிருபத் தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினின்றும்விடுபட்டுக் கன்மமில்லாதபடியினால் சனனமரணாதிசமுசாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்திரமாகவேயிருப்பன் இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும், திடப்பிரக்ஞனென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமியென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவத்பத்தனென்றும், பிராமணனென்றும், சொல்லுகின்ற இந்த வாறையுஞ் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்தத்தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்சமடையக்கடவர்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

ஸ்ரீசேஷாத்திரிசிவனார் அருளிச்செய்த
தத்துவக்கட்டளையென்று வழங்காநின்ற
ஞானசிவவாதக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூன்முகம்.

"ஒரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த, ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்த, சாரங்கொண்ட சைவசித் தாந்த, சாத்திரமாகிய சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் சிவப்பிரகாச, முதலாகியபெருஞான நூல் கட்கு, அகத்தியர் வரத்தா லவனியில்வந்தே, அவ ரொருகடலை யாசமனஞ்செயின், நாமிரு கடலை மாந் துவமென்ற, வடமொழி தென்மொழி மகோததி பெருகி, திராவிடபாடியந் திருவாய் மலர்ந்த, சிவ ஞானயோகீச்சுராதிமுனிவோர், விருப்புடனருளிய வியாக்கியானங்களை, ஆதரவாகக் கொண்டே யவற் றுள், வேண்டியவாங்காங் கெடுத்துத் தொகுத்துச், சித்தாந்தக்கட்டளை யெனப்பெயர்தீட்டிக், கற்ப வற் கெளிதி னிற்புலப் படவே, சொற்றன னெளி யேன் சோபான மாகப், பேதந் தெரித்தும் அபே தந் தெரித்தும், பேதாபேதம் பெரிது தெரித்தும்,

இவையே யாகியு மிவையல வாகியும், இருக்குமுள
வை யினிதுதெரித்தும், ஆகமாந்தத்தை யடியேற்கு
ணர்த்திய, தணிகாசலபதி தண்ணடி பணிந்தே. ,,

இக்கடளேக்குச் சித்தாந்தமென அடைமொழியிரு
த்தலின், எச்சமயச் சித்தாந்தமெனக் கடாவச்சிற்
சில பசு பாசஞானிக ளெழூவரோயெனின்; "வேத
தநூல் சைவநூலென் றிரண்டேநூல்கள், வேறுரை
க்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்கள், ஆதிநூலனுதியம
லன் றருநூலிரண்டும், ஆரணநூல் பொதுசைவமரு
ஞ்சிறப்பு நூலாம், நீதியினு லுலகாக்குஞ் சத்திநிபா
தர்க்கு, நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிபொருள்
வேதாந்தத், தீதில்பொருள்கொண்டுரைக்குநூல்சை
வம்பிறநூ,றிகழ் பூர்வஞ்சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமா
கும்" என்னச் சகலாகமபண்டிதரருளிய திருப்பாசு
ரத்தைத் தரிசிப்பாராக,

மெய்கண்டதேசிகர் மெல்லடிவாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

சித்தாந்தக் கட்டளை.

காப்பு.

சஞ்சிதஞ் சஞ்சலப் பஞ்சின சைஞ்சிடக்
குஞ்சரன் செஞ்சரண் கூறு.

உபாசனாமூர்த்தி வணக்கம்.

அரசமையத்தவரோன்சமண்பூடொழித்தன்றுகண்ணன்
தரசமையத்தெனத்தன்னுருதந்துதமிழையொன்றி
முரசமையத்தரளச்சிவிகைக்கண்முயன்றுவரும்
பரசமையக்கோளரிப்பிள்ளையார்பதம்பற்றுதுமே.

சிவஞானசுவாமிகள் வணக்கம்.

அவஞானமரற்றிவருமரிவையரின்புறுமுத்தியாதிவாட்டி
நவஞானந்ததும்பியெழுமுப்பொருளினுண்மையினை நன்கு
நாட்டித்,தவஞானமிழைத்திட்ட தென்திருவாவடுதுறையிற்
றபனனென, சிவஞானமுனிவரன்றாட் செழுங்கமலஞ்சிறிய
னேன் சிரக்குவைப்பாம்.

அவையடக்கம்.

சித்தாந்தசாத்திரத்திற்செப்புபொருட்கிலாகப்
பித்தாந்தனேருரையும்பிதற்றுகிலேனுகலினுன்
முத்தாந்தத்தரமிதெனமுழுதுணர்வைதிகசைவீர்
கைத்தாளவெண்ணுவிரோகடைக்கணிக்கவெண்ணுவிரே.

நூல்.

பதிபசுபாசமூன்று மனுதிநித்தம்; சமமாமோ? * வியாபக வியாத்தி வியாப்பிய விலக்கணம் பெற்றிருத்தலின் ஆகா.

¶ பதியியல்பு.

பதி:—ஏகன், நித்தன், நின்மலன், அசலன், அகண்டிதன், ஆநந்தவுருவன், ஆதியந்தமில்லான், அளவிடற்கரியன், அருவ முருவ மருவுருவமென்னு முக்கூற்றுளின்னனுவனென்றும்; அம்முக்கூறும்படும்விருத்தி,

---

* வியாபகம்—நிறைவு, வியாத்தி—சமநிறைவு, வியாப்பியம்—ஒன்றிலேயொன்றடங்கி நின்ற நிறைவு. கடல்வியாபகம், நீருமுப்புங்கலந்திருத்தல் வியாத்தி, கடலில் நீருமுப்புமடங்கியிருத்தல்வியாப்பியம்.

¶ பா—காத்தல், தி—வினைமுதற்பொருள்விகுதி, பதி—காக்கிறவன்.

பரிணாமம், விவர்த்தனமென்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவ
ன்படானென்றும் கூறுதற்கோராசங்கையுமில்லான்.

ஞாயிறென்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக்
கதிரெனவும், தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவும்,
தாதான்மியத்தா லிருதிறப்பட்டு இயைந்துநிற்றல்
போல பேரறிவாயசைதன்னியமொன்றே, அங்ஙனம்
புறப்பொருளைநோக்கி நிற்குநிலையிற்சத்தியெனவும்,
புறப்பொருளைநோக்கா தறிவுமாத்திரையாய் நிற்கு
நிலையிற்சிவமெனவுஞ், சமவாயத்தா லிருதிறப்பட்டு
இயைந்து நிற்கும்.

தீயின் சத்தியொன்றாயிருந்தும், லோகம், விறகு,
உப்பு, சாதமுதலான விஷயபேதங்களினால் உருக்
குஞ்சத்தி, கொளுத்துஞ்சத்தி, வெடிக்குஞ்சத்தி, ச
மைக்குஞ்சத்தி யென்றதொடக்கத்துப் பல்வேறுவ
கைப்படுமாறுபோல சிவசத்தியொன்றே காரியவே
றுபாட்டால் பல்வகைப் பெயர்பெற்றுநிற்கும். அவ்
வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமுமவ்வாறுபல்வகை
ப்பெயர்பெற்று விளங்கும்.

சத்தியின் சொரூபம் ஞானம், இது பராசத்தியெ
னப்படும். இச்சத்தி பசுக்கட்கு ஐந்தொழில் செய்வி
த்தற்பொருட்டுச் சிறப்புவகையானே வியாபரிக்கும்

காலொரு கூற்ருனே திரோதான சத்தியெனநின்று இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியென முத்தி றப்படும்.

யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்குமிச்சை யை யொழித்தொழிந்த ஞானங் கிரியைகளிரண்டுந் தனித்தனியே வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரி த்தலானும், தம்முட்குறைந்தும் ஏறியும் வியாபரித் தலானும், சிவம், சத்தி, சதாசிவம், மகேச்சுரம், சுத் தவித்தையென்றைவகைப்பட்டுநிற்ப; இலயசிவன், போகசிவன், அதிகாரசிவனென மூவகைப்படப்பதி ப்பொருள் ஒருவனே அவற்றையதிட்டித்து அவ்வப் பெயர்பெற்று நிற்பன்.

படிகமானது பொன்மை நீலமுதலான பஞ்சவர் ணங்களுந் தன்னிடத்துப் பொருந்தினபோது தன் னிறத்தைக் காட்டாது அவற்றினிறமாய் நிற்பது போல; பதிகுணரூபமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியி ற்காணப்படும் பேதமெல்லாந் தானகத்தோன்றிவே ற்றுமையின்றி நிற்பன். இதுபற்றித் தன்றன்மை வேறுபடான்.

நிமித்தகாரணனுகிய பதிமுதற் காரணமாகிய மா யையினின்றும், துணைக்காரணமாகிய தனது சத்தி

யாற் பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்தும், திதித்தும், சங்கரித்துந் தான்தாக்கற்று நிர்விகாரியாயிருப்பன். அது ஆதித்தன் சந்நிதானத்துத் தாமரை மலர்ந்தும், காந்தமனலைக் கக்கியும், சலம்வற்றியும் வருவன போலும்.

* பசுவியல்பு.

ஆன்மாக்கள் இலக்கத்தினு லளவுபடுத்தற்கரியராய், ஒருகாலத்தினு மழியாதவராய், அஞ்ஞானமாகிய வாணவமலத்தில் மறைப்புண்டுகிடந்து, தத்தமக்குண்டான புண்யபாவங்களுக் கீடானதோ ருடல்களைக்கடவுளின் காருண்யத்தினுலே பொருந்தி, அவனவனதுவாகிய வுடம்பென்னத்தானென்னத்தோன்றுமதற்பிறிவற்றுநின்று, அவ்வுடம்போடு கூடுகையிலெண்ணிறந்த போகங்களை முயற்சியாற்புசித்து, அந்தந்தப் புசிப்பாலுண்டாகிய விதாகிதங்களினுலே மீளவும் புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துக்கொண்டவற்ருலிறந்து பிறந்துவருவர். இத்தகையோர் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென மூவகைப் பட்டிருப்பர்.

---

* பசு—ஆன்மா. பாசசம்பந்தம் பெற்றிருத்தலாற் பசு. பச்—பந்தித்தல், உ—செயப்படுபொருள் விகுதி.

¶ விஞ்ஞானகலர்.

அட்டவித்தியேசுரர், அணுசதாசிவர், சத்தகோடி மகாமந்திரரென மூவகையர். இவர்கள் முறையே மயேசுரதத்துவத்திலும், சாதாக்கிய தத்துவத்திலும், சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலு மிருப்பர். இவர்கள் ஆணவமல மொன்றினை யுடையவர்கள். இவர்கட்குத்தனுகரணபுவனபோகம் சுத்தமாயையாம். இவர்களில் பக்குவர்க்குப்பதி அறிவிலே தன்மைமாத்திரையாய் நின்று திருவருளை யுதிப்பித்து மலத்தைப் போக்கி யிரட்சிப்பன்.

* பிரளயாகலர்.

நூற்றுப்பதினெட்டு ருத்திரர்களாம். இவர்கள் ஆணவம், கன்மமென்னு மிரண்டு மலத்தை யுடையவர்கள். இவர்கட்குத் தனுகரணபுவனபோக மசுத்தமாயையாம். இவர்களில் பக்குவர்க்குப்பதி, மான்மழு சதுர்ப்புய காளகண்ட திரிநேத்திர தாரியாகச்சுபாவ வருட்டிருமேனி கொண்டெழுந்தருளி முன்

¶ விஞ்ஞானமென்னும் பிரபோதத்தாற் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்.

* பிரளயகாலத்தில் மாயாதத்துவத்திற் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்.

னிலே மாத்திரையாய் நின்று மலத்தைப்போக்கி யிர
ட்சிப்பன்.

§ ச க ல ர்.

பிரம விஷ்ணுமுதல் * பிபீலிகையீருக விருப்ப
வர்கள். இவர்கள் ஆணவம், கன்மம்,மாயையென்னு
மும்மலமுடையவர்கள். இவர்கட்குப் பரசரீர மூன்
று, சூக்கும சரீரமொன்று, தூலசரீரமொன்று. ஆக
ஐந்துவருமாறு. அசுத்தமாயையில் அநந்ததேவராற்
கலக்குண்டபாகமாகிய காரணசரீரமென்னும் பரச
ரீரமொன்று; இது ஆநந்தமயகோசமென்னப்படும்
வித்தியாதத்துவங்களாகிய பஞ்சகஞ்சுக மென்னும்
பரசரீரமொன்று; இதுவிஞ்ஞானமய கோசமென்
னப்படும். பஞ்சகஞ்சுகத்திலொன்ருகிய கலையிற்ளே
ன்றிய அவியத்த வியத்தரூபமாகிய குணசரீரமென்
னும் பரசரீரமொன்று; இதுமனேமய கோசமென்
னப்படும். மனம் புத்தி யகங்காரம் தன்மாத்திரை
யைந்துமாகிய சமூகம் சூக்குமசரீரம்; இது புரியட்
டகமெனவும், பிராணமயகோசமெனவும்படும்.ஏனை
ய தூலசரீரம், இது அன்னமயகோசமென்னப்படும்.

---

§ சகலகலாதிகளிஞல் முற்றுங் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்.

* பிபீலிகை—எறும்பு.

இவ்வாறு புருடனொருவனே ஐந்துசரீரங்களோடுங் கூடிவினைக்கீடாகப் பிறப்பு இறப்படைவன்.

இவர்கட்குத் தூலதனு அண்டசம், சுவேதசம், உத்பிசம், சராயுசம் என்கிற நால்வகைத் தோற்றத்தில், சுரர் ௧௧-லட்சம், நரர்-௯-லட்சம், மிருகம்-௰-லட்சம், தாவரம்-௧௯-லட்சம், பறவை-௰-லட்சம், நீர்வாழ்வன-௰லட்சம், ஊர்வன-௧௫-லட்சம், ஆகியவெழுவகைப்பிறப்பும், ௮௪-லட்சயோனி பேதமுமாம். இவையாவும் பிரகிருதியில். இவருள்பக்குவருக்கு * இருவினையொப்புமலபரிபாகமுண்டாகச்சத்திநிபாதம் விளைந்தவழி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பது போலக் கடவுள் மானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டு குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி மந்ததரம், மந்தம், தீவரம், தீவரதரமறிந்து சமயதீட்சைபண்ணிச் சரியை

---

* இருவினையொப்பு—நல்வினையிலுந் தீவினையிலும் விருப்பு வெறுப்பின்றிக்காண்டல். மலபரிபாகம்-மலம்—ஆணவமலம், பரி—உபசர்க்கம், பாகம்—திரிவுகெடுதல், ஆன்மாவிற்குப் பக்குவம்வந்தவிடத்து மலசத்தி ஆன்மஞானத்தை மறையாதிருத்தல், சத்திநிபாதம்:—சத்தி—சிவசத்தி—, நி—உபசர்க்கம், பாதம்—பதிதல், மலம் நீங்கியவழி சிவசத்தி பதிதல்.

யனுட்டிப்பித்து, விசேடதீட்சைசெய்து கிரியாயோகங்களை யனுட்டிப்பித்து, நிருவாணதீட்சை புரிந்து ஞானமனுக்கிரகித்து, மும்மலங்களைநீக்க, ஆன்மாக்கள் அழிந்தார்களுமில்லையாய், அந்தச்சிவமுதலானுர்களுமில்லையாய், சிவமுதலின்றிக் காரியப்பட்டார்களுமிலலையாய், அம்முதலுக்கு வேறு யிருந்தார்களுமில்லையாய், கேவல விசிட்ட மறுதலை ஆபாசாத்துவிதங்களைக்கடந்து, அப்பதியோடு சுத்தாத்விதநிலையினையடைவர்.

* பாசவியல்பு.

பாசமைந்துவகைப்படும். அவையாவன, அறியாமை மிகவுண்டாம்படி ஆன்மாக்களோடுஞ் சகசமாய் அனுதியாயிருக்கும் ஆணவமலமொன்று; இந்த ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று அது பக்குவமாமளவும் ஆன்மாவை மறைத்து அந்தமலத்தைப் பாகம்வருவிக்கின்ற திரோதமலமொன்று; ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து மயக்கத்தைச் செய்யும் மாயாகாரணமலமொன்று; ஆன்மாக்களோடும் விரிந்தனுபவமாய் நிற்குங் கன்மமலமொன்று; ஆன்மாக்களின் சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய்நின்று அவற்றின் அறிவு, இச்சை, செயல்களை

* பச்—பந்தித்தல், அ—கருவிப்பொருள் விகுதி.

ஏகதேசப்படுத்து மாயாகாரியமாகிய மாயேயமல மொன்று,

* ஆணவமலம்.

எண்ணிறந்த வான்மாக்களோடுங்கூடி நின்றும றைத்துந் தானொன்றாயிருப்பதாய், ஆன்மாக்களு டைய பக்குவாபக்குவங்கட்குத் தக்கதாகவவரவரிட ங்களிலே மறைந்துநின்று, அந்தவான்மபோதங்களி ன்மீட்சியிலே நீங்குவதாயிருக்கின்ற தன்காரியமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய், செறிந்தவிரு ளென்னும்படிநின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்கமறைப் புகள்செய்வதாய், செம்பினுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட காளிதமான தந்தச்செம்புள்ளவன்றே யதனை மறை த்துள்ளும் புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய் தோறும் நின்றாற்போல், ஆன்மபோதத்தோடுங்கலந்துமறை ந்து கேவலத்தில் ஆவாரசத்தியானும், சகலத்தில் அதோநியாமிக சத்தியானும், அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக் குக் காரணமாய்நின்ற வநாதிமலமாய், ஆன்மாவினி

---

* ஆன்மாக்களை யணுத்தன்மைசெய்தலி னாணவமெனப் பெயர்பெறும். ஆணவம் சடமாகலி னதற்குச் செய்தியுண் டோ? எனின், விடம், கள், பாடாணம், தீ, காற்று, நீர்முத லிய சடங்கட்குச் செய்தியுண்டானாற்போலும்,

ச்சா ஞானக்கிரியைகள் சற்றுஞ் சீவியாதபடி மறை
த்துநிற்கும்.

திரோதானமலம்.

ஆணவமலம் நசிக்கும்படி பதியினுடைய அருட்
சத்தியானது அந்தவாணவ மலத்தோடுங்கூடித் தி
ரோபவித்து நின்று காரியப்படுத்துகையான் மூலம
லமென வுபசரிக்கப்பட்டுத் திரோதமாய்நின்று காரி
யப்படுத்தி மலபாகம் வருத்தினவருளானது அவர்க
ளிடத்துக்கிருபை சனித்துப் பதியோடிரண்டறப்
பொருந்து முறைமையை யுண்டாக்கும்.

மாயாமலம்.

மலகன்மங்களோடு விரவாது சுத்தகாரியப் பிரப
ஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாயிருப்பது சுத்தமாயை;
இம்மாயையின் கீழாயடங்கி, மலகன்மங்களோடு வி
ரவிச் சுத்தாசுத்த காரியப் பிரபஞ்சத்திற்குமுதற்கா
ரணமாயிருப்பது அசுத்தமாயை; இவ்வசுத்தமாயை
யின் தூலபரிணாமமாயசுத்தகாரியப்பிரபஞ்சத்திற்கு
முதற்காரணமா யிருப்பது பிரகிருதிமாயை ஆக மூ
ன்றும்: இவற்றிற்கு முறையே விந்து, மோகினி,மா
னென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சுத்தமாயையின்றோற்றம்.

பதியினுடைய சத்தியாற் குடிலையாகிய சுத்தமாயையிலே (சர்வான்மாக்களுக்கு மறிவையெழுப்புவித்துநிற்கிற ஞானமாகிய) நாததத்துவந் தோன்றும்; நாதத்திலே சர்வான்மாக்களுக்கு முண்டாகிய தொழிலை யெழுப்புவித்துநிற்கிற) விந்துதத்துவந்தோன்றும்; (நாதவிந்துக்களிரண்டுங்கூடினவவசரமாகிய) சாதாக்கிய தத்துவந்தோன்றும்; சாதாக்கியத்திலே (கிரியையேறி ஞானங்குறைந்து நின்றவவசரமாகிய) ஈச்சுரதத்துவந்தோன்றும்; ஈச்சுரதத்துவத்திலே (ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்து நின்றவவசரமாகிய) சுத்தவித்தைதோன்றும்; இந்தத்தத்துவங்களைந்துந்தோன்றின வொழுங்கிலே தத்துவகர்த்தாக்கள் முறையே சிவம், சத்தி, சதாசிவம், மகேச்சுரம், உருத்திரன் ஆகிய ஐவருந்தோன்றியவற்றோடு பொருந்திநிற்பார்கள். மேற்சொன்னவிந்துவிலே சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரியென்னும் வாக்குகள் நான்கும், ஐம்பத்தோரக்கரங்களும், எண்பத்தொரு பதங்களும், சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதாகமபுராண சாத்திரங்களும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயா

கலர் தங்கட்குத் தனுகரணபுவன போகங்களும், ப
தமுத்திகளும், பஞ்சகலைகளும் தோன்றும்.

அசுத்தமாயை.

அசுத்தமாயையானது நாசமில்லாததாய், உருவ
மில்லாததாய், ஒன்ருய் சகல சகத்திற்குமொருகார
ணமாய், சடமாய் சர்வவியாபியாய் பதிக்குப்பரிக்கிர
கசத்தியாய் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரண முண்டா
க்குவதாய், மலங்களிலொன்ருய் விபரீத வுணர்வை
ச்செய்வதாய் உள்ளது.

அசுத்தமாயையின்ருேற்றம்.

அசுத்தமாயையில், காலமும், நியதியும், கலையுந்
தோன்றும்; கலையில் வித்தைதோன்றும்; வித்தை
யில் ராகந்தோன்றும்; ஆகவிவ்வைந்துங்கூடிப்பஞ்
சகஞ்சுகமாம். இவற்ருேடுங் கூடியவான்மா பஞ்சக
ஞ்சுகனும். கலையிலேமூலப்பகுதி அவியத்தகுணவடி
வாய்த்தோன்றித்தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த்தரப்
படுங்குணதத்துவம், சாத்துவிதம், இராசதம், தாம
தமென முக்குணங்கள் தோன்றும். அவற்றுளொவ்
வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பதுவகையாம். அவ்

வியத்தமாகிய பிரகிருதியில் பஞ்சகிலேசமு முண்டாம். இம்முக்குணத்தில் ஒரு குணமேறினவிடம் புத்தி, புத்தியில் ஆங்காரந்தோன்றும், இவ்வாங்காரந்தைசதம், வைகரி,பூதாதியெனமூன்றும். தைசதவாங்காரஞ்சாத்துவித குணத்தைப்பொருந்தில் மனமும், ஞானேந்திரியமைந்துந்தோன்றும். வைகரியாங்காரம் ராசதகுணத்தைப்பொருந்தில் கன்மேந்திரியமைந்துந்தோன்றும் பூதாதியாங்காரந்தாமதகுணத்தைப் பொருந்தில் தன்மாத்திரைகளைந்துந் தோன்றும். இவ்வைந்தினும் பூதங்களைந்துந்தோன்றும். இவ்வைந்தினும் பஞ்சதேவர்கள்பொருந்துவர்.

பிரகிருதி தத்துவத்திலான்ம தத்துவ மிருபத்து நாலுந் தோன்றும்.

கன்மமலம்.

ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட உடம்புகளுக்கு முன்னிலைகாரணமாய், பலவிதமானபுசிப்புகளை யுண்டாக்குவதாய், சநநமரணத்தையுண்டாக்குவதாய், பலபேதங்களாயிருப்பதாய், ஆன்மாக்கடோறுஞ்சென்றுபொருந்துவதாய், மனத்தினாலும் வாக்கினாலுங்காயத்தினாலுஞ்செய்யப்படு மியல்பினையுடையதாய், புத்தியிலேநிற்பதாய், இருவினையான புண்ணியபாவங்

களாய், சங்காரகாலத்துமாயாகாரணத்திலேசென்று பொருந்தும். இது நல்லசாதி,தீயசாதி ; தீர்க்காயுள், அற்பவாயுள் ; நல்லபோகம், பொல்லாப்போகம் ; எனமூன்றுவிதமாம். இக்கன்மங்கள்மூன்று மோரான்மாவிலே யநாதியே கூடியுள்ளனவாம். இப்புசிப்பு ஊழ்வினையா லல்லதுண்டாகாது ; அதுமுன்பார்ச்சித்தவொழுங்கிலேயும் * வன்மை மென்மைகளுக்கீடாயும் வரும். இக்கன்மம் சூக்குமகன்மம், அதிசூக்குமகன்மம், தூலகன்மமெனமூன்றும். அவைமுறையேசஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியமாம்.

சஞ்சிதம்.

அநாதி தொடுத்துச் சநநந்தோறுமார்ச்சித்த வினைபுசித்துமிஞ்சியது, ¶ ஆறத்துவாவிலேயும் கட்டு

---

* ஒருவன் பனம்வித்தை மண்ணிலேநட்டான்,பின்புதெக்குவைத்தான், பின்பு கத்திரிநட்டான்,பின்புகீரைவிதைத்தான், கீரைபதினைந்துநாளையிலும், கத்திரியொரு மாதத்திலேயும், தெங்கைந்துவருடத்திலேயும், பனை முப்பதுவருடத்திலேயும் பலன்கொடுப்பதுபோல.

¶ கலாத்துவா, மந்திராத்துவா, புவனத்துவா, வன்னத்துவா, பதாத்துவா, தத்துவாத்துவா.

ப்பட்டிருப்பது. பயிர்வினைஞ னொருவன் தன்முயற் சியால் விளைந்ததானியத்தைச் சேர்ப்பித்திருக்கும் நெற்களஞ்சியம்போலும்.

பிராரத்துவம்.

சஞ்சிதத்திலே சிறிது புசிக்கப்பட்டவனை யொரு சரீரத்தையெடுப்பித்துச் சாதி, ஆயுள், போகம், கொடுக்கும். களஞ்சியத்திலிருந்து தானியத்தை யெடுத் தனுபவித்து வருதல்போலும்.

ஆகாமியம்.

பிராரத்துவம் புசிக்கையில் வந்தேறுகிற புண்ணியபாவங்கள். அவையாவன மனோவாக்குக்காயங்களினூற் செய்யப்படும் நற்றொழிலுந் தீத்தொழிலுமாம். களஞ்சியத்தினின்று மெடுத்தனுபவித்து வருங்கால் மறுபடியுங் களஞ்சியங் குறையாவண்ணம்விளைத்துப்பூர்த்திபண்ணிக் கொள்வதுபோலும்.

மேற்சொன்னபிராரத்துவம் ஆதிதெய்வீகம், ஆதிபௌதீகம், ஆதியான்மீகமென மூன்றும்.

ஆதிதெய்வீகம்.

மாதாவின் கருப்பத்தி லிருக்குமிடத் துண்டான விசனம், சநநம், நரை, திரை, யமதண்டம், நாகவேதனைமுதலிய.

ஆதிபௌதீகம்.

குளிர், வெப்பம், மழை, காற்று, மின், இடி, சுவர் விழுதல், கல்விழுதல் முதலிய.

ஆதியான்மீகம்.

தத்தஞ்சரீரத்திலுண்டான வியாதிகளினாலும், மிருகங்களினாலும், இராசாங்கத்தாலும், பசாசுகளாலும், கள்வராலும்,மனிதராலும்,உண்டாகுந்துக்கம், பிறருடைய கல்வியும் சௌந்தரியமும் செல்வமுங்கண்டு பொருமைகொள்ளல்,அபிமானங்கெடுதல், எழுந்ததுபுத்தியாகச் செய்தல், கோபித்தல் முதலிய.

மாயேபமலம.

ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தால்விழுங்கப்பட்டஞானக்கிரியைகளை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டும், தாஞ்செய்தவினைகளையனுபவித்தொழிக்கும்பொருட்டும், இன்றியமையாததனுகரண புவனபோகங்கள் காரியப்படுமவசரத்து முற்கூறிய அசுத்தமாயா கரணத்திலேநின்று சிவசத்திகள் அவற்றைத் தோற்றுவிக்க அவற்றோடும்பொருந்தி நடத்தப்பட்ட சுத்தமாயையின்திரட்சியாகிய சுத்ததத்துவங்களாம்.

சுத்ததத்துவங்களை மலமென்னலாமோ வெனில், எனலாம். சிவனுடைய அருட்சத்தியானது திரோத

மாய்நின்று மலத்தைக்காரியப்படுத்த அதைமலமெ ன உபசரித்தாற்போலும்.

இதுகாறுங் கூறிய ஆணவம்,திரோதானகாரி, மாயை, கன்மம், மாயேயமென்னு மிப்பஞ்சமலங்களை ஆன்மாபொருந்திநின்று பிறப்பிலும் இருப்பிலும் இறப்பிலுந்தங்கிப் பூமி, பாதாளம், சுவர்க்கமென் னுமூன்றுலகத்துங் கொள்ளிவட்டம்போலும், காற் ருடிபோலும், நிமிடத்திலலைந்து சிவாஞ்ஞைப்படி நடப்பன்.

தத்துவம்.

ஆன்மதத்துவம்-உச.

பூதம்-ரு : பிருதிவி, அப்பு,தேயு,வாயு,ஆகாயம்,

ஞானேந்திரியம்-ரு: சோத்திரம், தொக்கு,சட்சு. சிங்குவை, ஆக்கிராணம்.

தன்மாத்திரை-ரு: சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்.

கன்மேந்திரியம்-ரு: வாக்கு,பாதம்,பாணி, பாயுரு உபத்தம்.

அந்தக்கரணம்-ச: மனம்,புத்தி,சித்தம், அகங்காரம்

வித்தியாதத்துவம்-எ.

காலம்,நியதி,வித்தை,கலை,ராகம்,புருடன்,மாயை.

சுத்ததத்துவம்-ரு.

சுத்தவித்தை, ஈச்சுரம், சாதாக்கியம்,சத்தி,சிவம். ஆக உட்கருவிகள்-௩௬.

பிருதிவியின்கூறு-ரு : மயிர், எலும்பு,தோல், நரம்பு, தசை.

அப்புவின்கூறு-ரு: நீர், உதிரம்,சுக்கிலம், மூளை, மச்சை.

தேயுவின்கூறு-ரு: ஆகாரம், நித்திரை,பயம், மைதுனம், சோம்பல்.

வாயுவின்கூறு-ரு : ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல்.

ஆகாயத்தின்கூறு-ரு : குரோதம், உலோகம,மோகம், மதம், மாச்சரியம்.

பிருதிவியின்வழிநாடி-௧0: இடைகலை,பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிகுவை, அலம்புருடன் சங்குனி, வைரவன், குகுதை.

வாயுவின்வழிநாடி-௰: பிராணன், அபானன, உதானன்,வியானன்,சமானன், நாகன்,கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்.

ஆகாயத்தின்வழியேடணை-௩ : அருத்தவேடணை, புத்திரவேடணை, உலகவேடணை.

வாக்காதியின்வழிதொழில்-௫ : வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம்.

பிரகிருதியின்வழிகுணம்-௩ : சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம்.

விந்துவின்வழிவாக்கு-௪ : சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, மலவை.

ஆக-புறக்கருவிகள்-௬௰.

ஆகத் தத்துவங்கள் - ௯௬.

தத்துவத்தொழில்.

வடிவு.

பிருதிவி நாற்கோணம், அப்புஅர்த்தசந்திரன், தேயு முக்கோணம், வாயு அறுகோணம், ஆகாயம் வட்டம்.

நிறம்.

பிருதிவி பொன், அப்பு வெண்மை, தேயு சிகப்பு, வாயு கருமை, ஆகாயம் புகை.

குறி.

பிருதிவிக்கு வச்சிரம், அப்புவுக்குத்தாமரை, தேயுவுக்கு அசுவத்திகம், வாயுவுக்கு அறுபுள்ளி, ஆகாயத்திற்கு அமுதவிந்து.

தெய்வம்.

பிருதிவுக்குப் பிரமன், அப்புவுக்குவிண்டு, தேயுவுக்கு உருத்திரன், வாயுவுக்கு மகேசன், ஆகாயத்திற்குச் சதாசிவன.

குணம்.

பிருதிவி கடினம்; அப்பு நெகிழ்வு, தேயு, சுடுகை, வாயு திரட்டல், ஆகாயம் நிரந்தரம்.

ஞானேந்திரியங்களின்றொழில்,

சோத்திரம்; ஆகாரத்தினிடமாக நின்று செவியைப்பொருந்திச் சத்தத்தையறியும்.

தொக்கு; வாயுவினிடமாகநின்று சரீரத்தைப் பொருந்திப்பரிசத்தை யறியும்.

சட்சு: தேயுவினிடமாகநின்று கண்ணைப்பொருந்தி ரூபத்தைக் காணும்.

சிங்ஙுவை; அப்புவினிடமாகநின்று நாவைப்பொருந்தி ரசத்தையறியும்.

ஆக்கிராணம்; பிருதுவியினிடமாக நின்று மூக்கைப்பொருந்திக் கந்தத்தையறியும்.

கன்மேந்திரியங்களின்றொழில்.

வாக்கு; ஆகாயத்தினிடமாக நின்று வசனிக்கும்.

பாதம்; வாயுவினிடமாகநின்று கமனிக்கும்.

பாணி : தேயுவினிடமாகநின்று இடுதலேலற்றலேச் செய்யும்.

பாயுரு : அப்புவினிடமாக நின்று மலசலத்தைக் கழிக்கும்.

உபத்தம் : பிருதிவியினிடமாக நின்று சுக்கிலத்தைக்கழிக்கும்.

தன்மாத்திரைகளின்ருெழில்

சத்தாதிகளைந்தும் சுரோத்திராதிகளுக்கு விடையமாயிருக்கும்.

அந்தக்கர்ணங்களின்ருெழில்.

மனம் பற்றும் ; புத்தி நிச்சயிக்கும் ;சித்தம்சிந்திக்கும் ; அகங்காரம் கொண்டெழுப்பும்.

வித்தியாதத்துவங்களின்ருெழில்.

காலம் ; கழிகாலத்தெல்லேயையும், நிகழ்காலத்துப்பலத்தையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையையும்பொருத்துவிக்கும்.

நியதி : எந்தக்காலமும் கன்மத்தையிவ்வளவென்று நிச்சயம்பண்ணி நிறுத்தும்.

கலே : ஆணவத்தைச் சிறிதுநீக்கி யான்மாவுக்குக் கிரியையை யெழுப்பும்.

வித்தை : ஆன்மாவுக்குச் சீக்கிரத்திலே யறிவை யெழுப்பும்.

அராகம் ; பெற்றபதார்த்தங்களைச் சிறிதாக்கிப் பெருததிலே யிச்சையுண்டாக்கும்.

புருடன் : கலையாதி பஞ்சகஞ்சுகத்துடனேகூடிச் சத்தாதி விடயங்களை நுகரு மவசரம்.

மாயை : ஒன்றையும் நினைக்கவொட்டாமல் மயக்கத்தைச்செய்யும்.

சுத்ததத்துவங்களின்றொழில்.

கரு அ-வது பக்கம் சுத்தமாயையின் றோற்றத்தை விசிதமாய்க் காண்க.

பிருதிவியின்வழிநாடிகளின்றொழில்.

இடைகலை இடதுமூக்கில்நிற்கும் ; பிங்கலை வலதுமூக்கில்நிற்கும் ; சுழுமுனை மத்தியில்நிற்கும் ; காந்தாரி கண்ணில்நிற்கும் ; அத்தி உடலெங்கும் நிற்கும் : சிங்குவை தாலுவிலேநிற்கும் ; அலம்புருடன் செவியினிற்கும் ; வைரவன் பாதத்தினிற்கும் ; சங்குனிகழுத்தினிற்கும் ; குகுதை மார்பினிற்கும்.

வாயுவின்வழிநாடிகளின்றொழில்.

பிராணன் மூலாதாரத்திற்றோன்றி இடை பிங்கலையாகவேறிக் கபாலததளவுஞ்சென்று நாசியில்-கஉ

அங்குலம் புறப்பட்டு-௪-அங்குலம் வெளிபோய்-௮ அங்குலமுள்ளடங்கும்.

இவ்வாறு ஒருநாளைக்கு-௨௧௬00-சுவாசம்நடக்கும் இதில் - ௭௨00-பாழ்போய், ௧௪௪00 - சுவாசமுள்ளடங்கும்.

அபானன் குதத்தினின்று மலசலங்களைக் கழிப்பிக்கும்.

உதானன் விக்கலிருமல் அவத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.

வியானன் உண்ட வன்னசாரத்தை ௭௨000-நாடிகளிலும் கலப்பிக்கும்.

சமானன் யாவையும் சமன்பண்ணும்.

நாகன் இருமல் தும்மலுண்டாக்கும்.

கூர்மன் கண்ணேற்றல் செய்யும்.

கிருதரன் சோம்பல், கோட்டாவி யுண்டாக்கும்.

தேவதத்தன் இமைக்கும், நகைப்பிக்கும்.

தனஞ்செயன் உடம்பை வீங்கவும் விரியவும் செய்து கபாலத்தை வெடிப்பித்துப்போகும்.

ஏடணைகளின்றொழில்.

அருத்தவேடணை ; திரவியமுதலியவற்றால் வரும்பிணக்கு.

புத்திரவேடணை ; புத்திரன்முதலிய சுற்றத்தாரால்வரும்பிணக்கு.

உலகவேடணை : உலகமுதலியசங்கத்தால் வரும் பிணக்கு.

குணங்களின்றொழில்.

சாத்துவிதம் : தவம், சமம்; கல்வி, சௌரியம், பொறுமை, கிருபை, சந்தோஷம், அறிவு, அடக்கம் முதலிய.

தாமதம் ; மந்தம், கோள், அகௌரவம், நித்திரை, மதம், மச்சரம், அதன்மம், அறியாமை, சோம்பல் முதலிய.

இராசதம் ; சௌரியம், உச்சாகம், அபிமானம், கிருபையின்மை, இடும்பை முதலிய.

வாக்குகளின் றொழில்.

வைகரி.

வைகரியென்னும் வாக்கு செவியாற் கேட்கப்படுவதாய், அருத்தத்தோடு கூடியதாய், உதானவாயு உந்தியடியாய்த் தோன்றித் தலையையுமிடற்றையும் நெஞ்சையும் பொருந்துதலா லுண்டாகிய வட்சரங்களைவிபரீதமறக் கிரமமாகவுடைத்தாய், புந்தியையதிகாரணமாயுள்ளதாய்ப் பிராணவாயுவைப் பொருந்தி வெளியே புறப்பட்டுக் காரியப்படும்.

மத்திமை.

மத்திமையென்னும் வாக்கு கண்டத்தினுள்ளே சவிகற்பமா யுணரத்தக்க வோசையாகி, செவிக்குவிடயமாகாமல், பிராணவாயுவின் விருத்தியைப் பொருந்தாமல், தெளிவாகிய அக்கரங்களைச் சொல்லுஞ் செயலில்லாது வைகரிக்கு வேருய் மெள்ள வெழுந்திடும்.

பைசந்தி.

பைசந்திவாக்கானது வைகரியில் ஒன்ரோடொன்ருவ்வாத வடிவினையுடையதாய். வேறுபட்ட வன்னங்கள் தோற்றுதலை முறையே யொடுக்கித்தானே விளங்குவதாய், மயிலின்முட்டைதரிக்குஞ்சலத்தை யொத்து நினைவுமாத்திரையாய் நிற்பது.

சூக்குமை.

சூக்குமை வாக்கானது பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும், ஞானமாத்திரைக்கேதுவாகிய விலக்கணத்தையுடையதும்,சிலசுத்தமாயாரூபமாய்க்கேடின்றிநிலைபெறுவது. இதனையுள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாகும்.

இந்தவாக்கு நான்குந் தோன்றுகைக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சமையென்ரெருவாக்குண்டு இத

ற்குத்தானம் மூலாதாரம், அது பிரணவசொரூபம்.
இந்தவைந்துவாக்குகளும் நிவர்த்திமுதலிய பஞ்சக
லைகள் பற்றுக்கோடாகச்சார்ந்து சிவசத்திகளாற் கா
ரியப்படுத்தப்பட்டுச் சிவதத்துவமுதலிய பஞ்ச தத்
துவங்களி லிருக்கும்.

இன்றியமையா தறியவேண்டிய தத்துவங்களின்
றொழில்களை மாத்திரமீண்டுக் கூறினும்.

பஞ்சகலைகள்.

நிவர்த்திகலை : தன்னிடத்தில்பொருந்தினஆன்மா
க்களுடைய சங்கற்ப நிவர்த்தி செய்கையாம்,

பிரதிட்டாகலை ; தன்னிடத்தில்பொருந்தினஆன்
மாக்களுக்கு முன்சொன்ன சங்கற்பம் விடுதிநிலைபெ
ற்றுத் திடமாகப் பிரதிட்டிக்கையாம்.

வித்தியாகலை ; தன்னிடத்தில் பொருந்தின ஆன்
மாக்களுக்குச் சங்கற்ப விடுதிநிலைபெற்றுத் திடமா
னத்திற் சர்வார்த்தஞானம் பிரகாசிப்பிக்கையாம்.

சாந்திகலை ; தன்னிடத்தில் பொருந்தின வான்மா
க்களுக்குச் சர்வார்த்தஞானப் பிரகாசத்தால் இராக
துவேஷமின்றி யிருக்கை.

சந்தியாதீதகலை : தன்னிற்பொருந்தின ஆன்மாக்
களுக்கு விகற்பஞானஞ் சாந்தமானதென்கிற முன்

னினைவுங்கழிந்து அதீதமாய்ப் பரமாகச்சொருபமா ய்நிற்கை.

இவ்வைந்து கலைகளுள் மந்திரங்கள், பதங்கள், அட்சரங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், விரவியிருத்தலை விரிவுநூலிற்காண்க.

ஆறாதாரம்.

மூலாதாரம்; குதத்திற்கும் கோசத்திற்கும் நடு, முக்கோணம், நாலிதழ்க்கமலம், மாணிக்கநிறம், கணபதி குண்டலிசத்தி, ஓங்காரம்.

சுவாதிட்டானம்; கோசத்திற்கும் நாபிக்கும் நடு, நாற்சதுரம், ஆறிதழ்க்கமலம், செம்பொன்னிறம், பிரமா சரஸ்வதி, நகாரம்.

மணிபூரகம்: நாபிக்கமலம், மூன்றுமபிறை, பத்திதழ்க்கமலம், மரகதநிறம், விஷ்ணுலட்சுமி, மகாரம்.

அனாகதம்: இருதயகமலம், பன்னிரண்டிதழ்க்கமலம், முக்கோணம், ஸ்படிகநிறம், உருத்திரன்பார்வதி, சிகாரம்.

விசுத்தி: கண்டத்தானம், பதினாறிதழ்க்கமலம், அறுகோணம், மேகநிறம், மகேஸ்வரன் மகேஸ்வரி, வகாரம்.

ஆஞ்ஞை: லலாடத்தானம், மூன்றிதழ்க்கமலம், வட்டம், படிகநிறம், சதாசிவம் மனோன்மணி, யகாரம்.

மண்டலம்.

சந்திரமண்டலம்: மூலாதாரந்தொடங்கி ஒவ்வோ ரெழுத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிரசு நடுவில் கோடிசூரியர் உதையமானாற்போலப் பிரகாசிக்கும். இந்த அமிர்தகலை அக்கினி மண்டலத்தை நோக்கிச் சோதியாய் நிற்கும்.

ஆதித்தமண்டலம்: இருதயகமலத்தில் அறுகோணமாய் எட்டிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும். இது வாழைப்பூப்போல் கீழ்நோக்கியிருக்கும்.

அக்கினிமண்டலம்: பிருதிவியும் அப்புங்கூடின விடத்தில் நாற்சதுரமாய் நடுவே முக்கோணமாய் நாலிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும்.

அவத்தை.

தத்துவங்களோடு ஆன்மா பொருந்திக்கன்மம் புசிக்கிறபோது கீழாலவத்தை-௫, மத்தியாவத்தை-௫, சுத்தாவத்தை-௫, காரணாவத்தை-௩, ஆக ௧௮ அவத்தைகளைப்பெறுவன்.

கீழாலவத்தை.

இது கேவலாவத்தையின்காரியம்.

சாக்கிரம்: தத்துவம்-௩௫-ல் ஞானேந்திரியம்-௫ கன்மேந்திரியம்-௫, தன்மாத்திரை-௫, வசனாதி-௫,

வாயு-ம, புருடன்-க, அந்தக்கரணம்-ச, ஆக-௩௫, கருவிகளுடன் ஆன்மா லலாடத்தானத்தில் நின்ற அவசரம்,

சொப்பனம்: முன்சொன்னவற்றுள் ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம் நீங்கலாக மற்ற-உரு-கருவிகளுடன் ஆன்மா கண்டத்தில் நின்ற அவசரம்.

சுழுத்தி: புருடன் க, அந்தக்கரணம் நான்கில் சித்தம்-க, வாயுபத்தில் பிராணவாயு-க, ஆக மூன்று கருவிகளுடன் ஆன்மாஇருதயத்தில்நின்றஅவசரம்.

துரியம்: பிராணவாயுவும்புருடனுமாகியவிரண்டு கருவிகளுடன்ஆன்மநாபித்தானத்துநின்றஅவசரம்.

துரியாதீதம்; புருடனேடு மூலாதாரத்தில்நின்ற அவசரம்.

மத்தியாவத்தை.

இதுசகலாவத்தையின்காரியம்.

சாக்கிரதுரியாதீதம்; ஒருபண்டத்தை மறந்தவனந்தப்பண்டங் காணுதபோது பிராணவாயு மியங்காமல் சிவதத்துவமொன்றுடன் மூர்ச்சித்திருந்த அவசரம்.

சாக்கிரதுரியம்; அந்தப்பிராணவாயு வியங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து சிவதத்துவம், சத்திதத்

துவங்களுடன் விசாரித்தறிவோமென்ற அவசரம்.

சாக்கிரசுழுத்தி; அவ்விடத்திலல்லவோ போனேமென்றுசிவம், சத்தி, சாதாக்கியத்தத்துவங்களுடன் நினைவெழுந்த அவசரம்.

சாக்கிரசொப்பனம்; இன்னவிடத்தில் பண்டம் வைத்தோமெனச் சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈச்சுரத்தத்துவங்களோடு விசாரப்பட்ட அவசரம்.

சாக்கிரசாக்கிரம்; அந்தப்பண்டம் வைத்தவிடத்திலேசென்று சுத்த தத்துவமைந்துடன்கண்ட அவசரம்.

நின்மலாவத்தை.

இது சுத்தாவத்தையின்காரியம்.

நின்மலசாக்கிரம்; ஆசாரியராலே ஞானதீட்சைபெற்றுத் திரிபதார்த்தவுண்மை அறிந்து,சிந்தித்து தெளிந்து கருவிகள்நீங்க விசாரித்து நிற்பது.

நின்மலசொப்பனம்; கருவிகள் நீங்கியும் நீங்காமலும் நடுவேசற்றுப் பதைப்புண்டாவது.

நின்மலசுழுத்தி; தத்துவநீங்கி மேலான கேவலந்தானய் நிற்பது.

நின்மலதுரியம்; கேவலநீங்கி அருளினலே தன்னையுங்கண்டு அருளையுங்கண்டு அவ்வசத்தாய்நிற்பது.

நின்மலதுரியாதீதம்; சிவத்தைத்தரிசித்துச் சிவா நந்தத்தழுந்துதல்.

கேவலாவத்தை.

சர்வசங்காரகாலத்து ஆன்மாக்கள்சுத்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டிகாலமளவும் ஆணவகரித்தான் மறைப்புண்டு கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடாமல் யாதொரு நினைவுமின்றியிருப்பது. இது கண்ணனது இரவின்இருளிலே யொளிகெடாமல் விழித்திருப்பதுபோலும்.

சகலாவத்தை.

சிருட்டிதொடங்கிச் சர்வசங்காரமளவும் ஆன்மாக்கள் தத்துவம் முப்பத்தாறுடுங் கூடி எண்பத்து நாலுலட்ச யோனிபேதங்களிலும் பிறந்திறந்துழல்வது. இது இரவின் இருளிலழுந்திக்கிடந்தகண்விளக்கினாலே விருளநீங்கிப் பலபதார்த்தங்களைக் காண்டல்போலும்.

சுத்தாவத்தை.

ஆன்மாக்கள் கேவல சகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்து திரியுமவசரத்து அவர்கட்கு இருவினையொப்பும், சத்திநிபாதமும், குருவருளும், ஞானசாதனமும், மும்மலக்கழிவும், வாதனைநீக்கமும், ஞானப்பெருக்கமு

முறையே உண்டாகப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடு வது. இது இரவில் இருளோடும் விளக்கோடுங் கூடியிருந்த கண்ணானது ஆதித்தனுதயஞ் செய் தவிடத்து அதன்கிரணத்தா லாதித்தனைக் காண்ட ல்போலும்.

மார்க்கங்கள்.

சன்மார்க்கம், சகமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், தாச மார்க்கமென நால்வகைகளாம். இவற்றைஞானம், யோகம், கிரியை, சரியையென்றுஞ்சொல்லுவர். இவ ற்றால் முறையேவருமுத்தி சிவசாயுச்சியம், சிவசா ரூபம், சிவசாமீபம், சிவசாலோகமாம்.

தாசமார்க்கம்.

சிவபெருமானது திருக்கோயிலில்திருவலகிடுதல், திருமெழுக்குச்சாத்துதல், மலர்கொய்தல், அம்மல ர்களைத்தார், மாலை, கண்ணியென்னும் பகுப்பினவா கச்சமைத்தல், ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் கல்யாணசு ந்தரமுதலிய குணங்களைப்புகழ்ந்து பாடுதல், திருவி ளக்கிடுதல், திருநந்தன வனமுண்டுபண்ணுதல், சிவ னடியார் திருவேடத்தைக்காணின் எதிர்சென்று ஏ தேனு மடியேனாலாகவேண்டியபணி யாதோவென வினவியவற்றைச்செய்தல் முதலியவாம்.

புத்திரமார்க்கம்.

அன்றெடுத்த மணமுள்ள புதியமலர், தூபதீபங் கள், திருமஞ்சனம், திருவமுதுமுதலிய திரவியங்க ளைச்சேகரித்து, பூதசுத்திமுதலிய பஞ்சசுத்திகளையு ஞ்செய்து, ஆசனம்பூசித்து, அதன்மேல் வித்தியா தேகமாகிய மூர்த்தியைக்கற்பித்து, அதில்மூர்த்திமா னாகிய சுத்தசிவத்தைத்தியானித்து ஆவாகித்துச்சுத் தமானபத்தியினால் ஏகாக்கிரமனத்தோ டுபசரித்து ப்பிரார்த்தித்துத் தோத்திரஞ்செய்து இருப்பதோ டு அக்கினிகாரிய மியற்றிவருதல் முதலியவாம்.

சகமார்க்கம்.

பஞ்சேந்திரியங்களையொடுக்கி ரேசகபூரக வாயுக் களைத்தடுத்துக் கும்பித்திருந்து பிராணவாயுவைச் சுழுமுனையினிறுத்திக் தனது சரீரத்துள்ளே ஆறு தாரங்களையறிந்து அவற்றில் பத்மதளம், அதிதேவ தை, அக்கரங்களாகிய பொருளையறிந்து தியானித்து மூலாதாரத்தில் அக்கினியைச்சொலிப்பித்து நாபித்தா னத்திற் குண்டலிசத்தி சொரூபமாயிருக்கும் அமு தத்தை யுருகப்பண்ணி மற்றையவாதாரங்களில் அ தோமுகமான பதுமங்களை அதனைக்கொண்டு பேதி த்து மேலேசென்று விந்துத்தானத்தின்வழியேயிற

ங்கிப் பெருகுகின்ற வமுததாரையைத் தனதுடல்மு
ற்றும் நிறையச்செய்து முழுச்சோதியான சிவத்தி
யானத் திருப்பதுமுதலியவாம்.

சன்மார்க்கம்.

வேதங்கள், சாத்திரங்கள், புராணங்கள், கலைஞா
னங்கள், சமயசாத்திரங்கள் இவைபலவும் கற்றுணர்
ந்து புறச்சமயங்களில் பலவாகச் சொல்லப்பட் டிரு
ருக்கிற யாவையையும் பூர்வபட்சம்செய்து மேலான
பதி பசு பாச மாகியஞானத்தால் ஞாதுரு,ஞான ஞே
யங்கள் பொருந்தாதவண்ணம், பதியோடு இரண்ட
றக் கலக்கத்தக்க ஞானத்தைப்பெறுவது.

நியமங்கள்.

இடம்: கங்கை, குமரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்த
ங்களையும், காசி, காஞ்சி, திருவம்பல முதலான சிவ
த்தானங்களையும் நாடியிருக்கை.

காலம்: விஷு, அயனம், சங்கிரமமுதலாயுள்ள
காலங்களிலே செய்யுங் கிரமங்கள்.

திக்கு: இன்னமந்திர மின்னதிசையைப் பார்த்து
ச்செபிக்கலாமென்னு முறைமைகள்.

ஆசனம்: பதுமாதனம், கூர்மாதன முதலாயுள்ள
வாதனங்களிட்டிருக்கை.

குலம் : ஆதிசைவர்முதல் பஞ்சமரீருகிய குலநீதி முதலாயுள்ளவை.

குணம் ; அவரவர் சீலத்திலொழுகுதல், பிறரை நிந்தியாமை, புறங்கூறுமை முதலிய. [கை.

சீர் ; அந்தந்தச் சாதிவொழுங்கு குலையாமல்நடக்

விரதம் ; கொல்லாவிரதம், அஷ்டவிரதமுதலிய.

சீலம் ; சாதித்தொழில்,குணத்தொழில் பொறையுடைமை, அருளுடைமை முதலிய.

தவம் ; பஞ்சாக்கினிநடு, சலத்தினடு, செயுந்தவங்கள்செபம், தேவதைமந்திரங்கள், சத்திமந்திரங்கள் முதலிய.

தியானம் : ஆதாரம், நிராதார முதலிய தியானங்கள்.

பஞ்சாக்கரவுண்மை.

சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகிய நமச்சிவாய வென்ற ஐந்தட்சரங்களில், நகாரத்தில் திரோதசத்தியும், மகாரத்தில்மலமும், சிகாரத்திற்சிவமும், வகாரத்தில் அருளும், யகாரத்தில் ஆன்மாவும்நிற்கும்,இவ்வைந்தும் பதி, பசு, பாசமூன்றிலடங்கும். எங்ஙனமெனின் :—சிவ்வும், வவ்வும், நவ்வும் பதியின் கூறு

கியசிவத்திலும், அருளிலும், திரோத சத்தியிலு ம டங்கும்; யகரம் பசுவிலடங்கும்; மகரம் பாசத்தில டங்கும். அஞ்ஞானமாகியமலமும், அதனோடு கூடி யிருக்கப்பட்ட திரோதான சத்தியும் ஆன்மாவைப் பொருந்தாமனீங்கும்படி சிவமுன்னாகவுச்சரித்தால், திரோதமொருபாலும், அருளும்சிவமு மொருபாலு ம் முன்பின் சூழ்ந்துநிற்க நடுநின்றது ஆன்மா, அப் போது நவ்வாகியதிரோதசத்தியு மவ்வாகிய மலத்தி ன்மே லீட்டையும் நீக்கியருளாக நின்றுபிரகாசிக்கு ம். மலத்தினின்று மீளவிட்ட வவ்வாகிய வருள் சிவ் வாகிய சிவத்தையுந் தாராநிற்கும், பின்பு மலபாகம் வந்த யவ்வாகிய ஆன்மா, வகாரமாகிய அருள் தார மாகச்சென்று அந்தச் சிகாரமாகிய சிவத்தோடுங் கூ டி யிரண்டறநின் றனுபவிக்கும்.

பஞ்சசுத்தி.

பூதசுத்தி: முப்பத்தாறு தத்துவங்கள்நாமல்ல; அவையாவுஞ்சடம். அவையுந் தானாகக் காரியப்பட மாட்டாதென வறிகை.

ஆன்மசுத்தி; அப்படியறிவது திருவருளாலன்றி ஆன்மபோதத்தா லல்லவென வறிகை.

திரவியசுத்தி: ஆன்மபோதத்தாற்ருனே யறிகைக்குச்சேட்டை யில்லையென்று, கண்டதுகொண்டே ஆன்மாவுக் கறிவில்லையென வறிந்து, கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற் றறிவதெல்லாந்திருவருளென்றறிகை.

மந்திரசுத்தி: ஐந்தெழுத்தைச் சிகாரமுதலாக மாறி யதன் உண்மை விசாரித்தறிகை.

இலிங்கசுத்தி: பதி யெங்கும்பூரணமாய்ப் பசு பாசங்களிரண்டினும் பிரிவறநின்று அவற்றைச் சேட்டிப்பித்து நின்ற தன்மையையறிந்து, அத்தகைய சிவம் இலிங்கத்தினு மெழுந்தருளி யிருக்குமென வறிகை.

சத்திநிபாதம்.

மந்ததரம்: நமக்குப்பேருயுள்ள வொருபதியுண்டென்றறி வெழுந்திருக்கை. அது வாழைத்தண்டிலே நெருப்புப் பற்றினுற்போலும்.

மந்தம்: அப்பதியை யடைவதற்கு வழியெப்படியென்ருராய்கை. அதுபச்சை விறகிலே நெருப்புப் பற்றினுற்போலும்.

தீவிரம்: அப்படி யாராய்ந்தறிந்த பதியை யடைவதற்குப் பிரபஞ்சத்தை வெறுத்துப் புளியம்பழமு

மதனேடும்போல் நிற்றல். அது உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்புப் பற்றினாற்போலும்.

தீவிரதரம்: பிரபஞ்சத்தை முற்றத்துறந்துஆசாரியனே பொருளெனக்கண்டு வழிபடுகை. அதுகரியிலே நெருப்புப் பற்றினாற்போலும்.

தீட்சைகள்.

ஆசாரியன் பாசவிமோசனம் பண்ணும்படி ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் தீட்சைகள் சாதிபேதமுதலியவற்றால் பலவிதமாம். அவை வருமாறு:—

நயனதீட்சை: மீன் தனதுசினையைக் கண்ணால் பார்த்தமாத்திரத்தாலிரட்சிப்பதுபோல ஆசாரியன் நயனத்தால் கடாட்சித் தனுக்கிரகிப்பது.

பரிசதீட்சை; கோழியானது தனது சினையைச்சிறகாற்றழுவிக் காத்தல்போலத் தனதுகரத்தால் தொட்டனுக்கிரகிப்பது.

மானசதீட்சை; ஆமையானது தனதுசினையை நினைத்த தன்மாத்திரத்தா லிரட்சிப்பதுபோ லனுக்கிரகிப்பது.

வாசகதீட்சை: பஞ்சாட்சரோப தேசத்தாலனுக்கிரகிப்பது.

சாத்திரதீட்சை ; ஆகமார்த்தங்களைப்போதிப்பது

யோகதீட்சை ; யோகமார்க்கத்தால் சீடனதுஇரு தயத்திற் சென்றனுக்கிரகிப்பது.

அவுத்திரிதீட்சை ; ஓமசம்பந்தமுற்றது. இதுஞா னதீட்சையென்றுங் கிரியாதீட்சையென்றும் இரண் டுவிதமாம்.

ஞானதீட்சை ; மனத்தாற் செய்யப்படுவது.

கிரியாதீட்சை ; குண்டல மண்டலாதிகளிட்டுச் செய்வது. இது நிர்ப்பீஜமென்றும் சபீஜமென்றும் இரண்டுவகையாம்.

நிர்ப்பீஜம் ; இது சத்தியநிர்வாணமென்றும் அச த்தியநிர்வாணமென்றும் இரண்டாம்.

சத்தியநிர்வாணம் ; விருத்தர் முதலிய பக்குவர்க் குச்செய்வது.

அசத்தியநிர்வாணம் ; அறிவிலிகளாகிய வாலிபர் முதலியவருக்குச்செய்வது.

சபீசதீட்சை ; ஆசாரியனிடத் தாகமங்களை யோ திப் பதி பசு பாச உண்மைகளையறிந்துசமயாசாரங்க ளில் வழுவாதநன்மை யுடையவர்கட்குச் செய்வது. இது உலோகதர்மிணியென்றும் சிவதர்மிணியென் றும் இரண்டாம்.

உலோகதர்மிணி ; ஆசாரியன் சீடனைப்பதப்பிராப்தியாகிய புவனங்களில்சேர்க்கும் தீட்சை.

சிவதர்மிணி ; மோட்சகாமியாகிய சீடனுக்குச் சிகாச்சேதம்செய்து மோட்சத்தை யடைவிக்கும்தீட்சைசமய, விசேட,நிர்வாண தீட்சைகளும், ஆசாரியவபிடேகமும், சபீட்சையிலு மதனுட் பிரிவுகளிலு மடங்கும்.

தசகாரியம்.

தத்துவரூபமாவது ; முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய தொழிலைத்தனக்கு வேருயறிதல்.

தத்துவதரிசனமாவது : தத்துவங்களைச் சடமென்றறிதல்.

தத்துவசுத்தியாவது ; அவைகளைச் சிவஞானத்திலைலே தனக்கன்னிய மென்றறிதல்.

ஆத்துமரூபமாவது ; பஞ்சமலங்களுநீங்கி யாத்மஞானமென்னுமறிவே வடிவெனவறிதல்.

ஆத்துமதரிசனமாவது ; தனக்கொரு செய்தியுமில்லை யென்றறிந்து நிற்றல்.

ஆத்துமசுத்தியாவது ; பெத்தத்தினு முத்தியினு

ஞ்சிவனுபகரிக்கிறுரென்று தன்னுடையசுதந்தர ஆ ணியையறிந்து சிவஞானத்திலே யழுந்தல்.

சிவரூபமாவது : ஆணவமலத்திலே கிடக்கிறவா ன்மாவைச்சிவன் பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்து மல ங்களைநீக்கி மோட்சத்திலே விடுவனென்று திடமா யறிதல்.

சிவதரிசனமாவது : சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தி யத்தை ஆன்மா செய்யானென்றறிந்து ஆன்மாவை த்தரிசிப்பித்து நின்ற ஞானம்.

சிவயோகமாவது : சிவசத்திசெய்யுங் கிருத்திய மெல்லாம் சிவனுக்குச்சற்றுமில்லையென் றறிந்துசி வசத்தியையன்றித் தனக்கும் பிறருக்குஞ் சற்றுஞ் செய்தியில்லையென்று தெரிந்து திருவருளோ டழு ந்துதல்.

சிவபோகமாவது : சிவத்தோ டிரண்டற நின்று சிவானந்தத்தைப் புசித்துவருதல்.

சித்தாந்தக்கட்டளை சம்பூரணம்.

சிவார்ப்பணம்.

நான்காம்-பதிப்பு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கொத்தின்

அட்டவணை.

நானசீவ வாதக்கட்டளை.

சித்தாந்தக்கட்டளை.

கட்டளைக்கொத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கொத்தின்

பிழை திருத்தம்.

சிவப்பிரகாசக் கட்டளை.

பேஜ்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
13	5	தராணவாயு	பிராணவாயு
15	20	வத்தெயெழுப்ப	வத்தையெழுப்ப
17	10	.நி—ன்மல	.—நின்மல
18	3	ஒன் று	ஒன் று
20	17	ஞனேந்திரியம்	ஞானேந்திரியம்

திருவாலவாய்க் கட்டளை.

பேஜ்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
28	13	மானைகாட்டி	மானைக்காட்டி
,,	14	மூர்த்தமபய்	மூர்த்தமாய்
29	10	முறைவமயும்	முறைமையும்
,,	21	மூலமாய்	மூலமலமாய்
32	10	மூறைமை	முறைமை
34	20	க்ருவி	கருவி
35	3	ஒடல்	ஒடல்
,,	20	ஒடுங்கு	ஒடுங்கு
40	7	ஒடல்	ஒடல்

பிழைதிருத்தம்.

பேஜ்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
41	7	ஒரு	ஒரு
42	12	.டையது	டையது.
45	18	,நிற் சித்க, தமும்	நிற்க, சித்தமும்
47	12	போருளுடனே	பொருளுடனே
		ஞானக்கட்டளை.	
72	1	கலாபரம்	காலபரம்
97	9	மனாதீதமாய்	மனோதீதமாய்
		நானாசிவவாதக் கட்டளை.	
103	11	பிரந்து	பிறந்து
,,	12	பிரந்து	பிறந்து
		சித்தாந்தக்கட்டளை.	
136	15	ஆவாரசத்தி	ஆவரணசத்தி
141	19	கொடுய்பது	கொடுப்பது
157	18	சுமுத்தி	சுழுத்தி
158	6	கரி	மல

கோவிலூர் ஆதீனம்
கோவிலூர்-630 307